

KONTRA

**Οι ιμπεριαλιστές
δανειστές δεν
παραιτούνται από τα...
δικαιώματά τους**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Υποκριτές, τσιράκια
των Σιωνιστών και των
Αμερικανών**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Στην αφετηρία
μιας προεκλογικής
εκστρατείας που μπορεί
να μην είναι μακρά**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Με νομοθετική σφραγίδα ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ
**Χειροτερεύει το
καθεστώς για τους
πρόσφυγες**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Οι φτωχοί κτηνοτρόφοι
καταστρέφονται κι ο
Αποστόλου περί άλλα
τυρβάζει**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Ξεφτιλίζουν τη ΔΕΗ,
ενόψει ξεπουλήματος**

ΣΕΛΙΔΑ 12

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 962 - 19 Μάη 2018

www.eksegersi.gr

**ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ
ΗΡΩΑ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ**

Scripta... Verba...

Μεγάλη μέρα για το Ισραήλ. Συγχαρητήρια!

Ντόναλντ Τραμπ

Την ώρα που έγραφε το tweet, οι νεκροί στη Γάζα είχαν ξεπεράσει τους 25...

Διαπίστωσα από τη συνάντησή που είχα με τον Πρόεδρο Τραμπ ότι η προσέγγισή του στα πράγματα και ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζει την πολιτική, ορισμένες φορές μπορεί να μοιάζει διαβολικός, αλλά γίνεται για καλό.

Αλέξης Τσίπρας

Για να μην ξεχνιόμαστε...

Στο Βερολίνο υπάρχουν ακόμα πολλοί μικροί Σόμιπλε.

Ούντο Μπούλμαν (πρόεδρος ευρωσοσιαλιστών)

Κι ένας μεγάλος Σόμιπλε, ο ομοϊδεάτης του Ολαφ Σολτς.

Θα υπάρχει σκληρή αιρεσιμότητα ως τμήμα της ενισχυμένης μεταπρογραμματικής συμφωνίας, ξεκινώντας από τον Σεπτέμβριο, προκειμένου να καλυφθούν οι ανησυχίες της Γερμανίας.

ΕΚΤ

Η σαφέστατη θέση της ΕΚΤ αναφέρεται σε πρόσφατη έκθεση της HSBC.

Η μεταπρογραμματική εποπτεία μπορεί να μην είναι και πολύ ανόμοια με ένα επιπλέον πρόγραμμα.

Εκθεση HSBC

Αυτό το συμπέρασμα έβγαλαν από την έρευνά τους και δεν είχαν πρόβλημα να το γράψουν. Αυτοί δε θα κατέβουν στις ελληνικές εκλογές.

Είναι βέβαιο ότι θα μπορούσαμε να επαναδιαπραγματευτούμε τις περικοπές του 2019 στον επανυπολογισμό των συντάξεων, γιατί θα έχουμε πλεονάσματα.

Χρήστος Σπίρτζης

Όταν «μυρίζουν» εκλογές, τα λαγωνικά της ράτσας «πασόκους σύριζους» ακολουθούν αμέσως τον ντορό.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Αλέξης Τσίπρας προσπάθησαν την ανατροπή, αλλά σπάσαμε τα μούτρα μας.

Παναγιώτης Κουρουμπλής

Μετά, βάλαμε μυαλό και είπαμε ότι δεν είμαστε παιδάκια για να ξαναχτυπήσουμε.

Εδραίωση ανάκαμψης... όμως σε χαμηλά επίπεδα και με ασαφείς προοπτικές!

ΣΕΒ

Ως αντίδοτο για την αναιμική και αβέβαιη ανάκαμψη προτείνονται πιο σκληρά αντεργατικά μέτρα.

Η Φώφη Γεννηματά είναι αρχηγός που έχει δείξει στην πράξη ότι πιστεύει και στη σύνθεση και στην ανανέωση και στη διεύρυνση. Ξέρει πάντοτε να βάζει τα σοβαρά ζητήματα στην agenda και να αφήνει τις λεπτομέρειες πίσω.

Παύλος Χρηστίδης

Το σωστό εξαπτέρυγο πρώτα μαθαίνει να λιβανίζει.

ΡΙΠΕΣ

Δε θα κατάλαβαν καλά τα στελέχη της HSBC, που μίλησαν με τον Τσακαλώτο ♦ Η «μεταπρογραμματική εποπτεία» θα είναι απλώς μια ευκαιρία για να μη χαθούν οι παλιόφιλοι ♦ Να έρχονται τα στελέχη της τρόικας και να πίνουν το καφεδάκι τους στο Χίλτον παρέα με τον Ευκλείδη και την Εφη ♦ Η κυβέρνηση θα κάνει ό,τι αποφασίσει η ίδια ♦ Άλλο καφές, άλλο «επιτροπεία με σκληρή αιρεσιμότητα» ♦ Το ΚΙΝΑΛ κατηγορεί τον ΣΥΡΙΖΑ ότι έχει... «νεοκομμουνιστικές-τρίτοδιεθνιστικές αναφορές»! ♦ Κι εμείς κοροϊδεύαμε την Καϊλή ♦ Ο Χρηστίδης είναι δυο μπόγια πάνω από την Εύα ♦ Στην παραλογία (και όχι μόνο) ♦ Τι τραβάνε κι αυτοί οι γαλαζοαίματοι ♦ Να πρέπει να περπατάς στην Ερμού και να συνομιλείς με κουλουράδες ♦ Και μετά να μπαίνεις στο χορό στην Κρήτη και ν' αφήνεις τον... πάσα ένα να σ' ακουμπά-

ει, κόντρα στο βασιλικό πρωτόκολλο ♦ Τι να κάνουν, όμως, κι ο Κάρολος με την Καμίλα; ♦ Επρεπε να κλείσουν μια τρύπα δεκαετιών ♦ Οι βασιλιάδες -ειδικά οι Αγγλοι- δεν ήταν ευπρόσδεκτοι στην Ελλάδα ♦ Εντάξει, για τους δημοσιογράφους των κρατικών και ιδιωτικών Μέσων δε λέμε τίποτα ♦ Λιγδιάρηδες, λινάτσες, γλίτσες ♦ Βλέπουν βασιλική γκλαμουριά και παθαίνουν ντελίριο ♦ Αυτό το σούργελο που κέρδισε φέτος στο τσίρκο της Eurovision δεν είναι απλώς σούργελο ♦ Είναι ταυτόχρονα και μια φανατικά σιωνίστρια ♦ Το 2014 τραγουδούσε για τους σιωνιστές φαντάρους που βομβάρδιζαν από θαλάσσης τη Λωρίδα της Γάζας ♦ Ο Τραμπ λέει στους συνεργάτες του ότι αξίζει το Νόμπελ Ειρήνης, αλλά δεν είναι αυτό που τον νοιάζει, η ειρήνη τον νοιάζει! ♦ Και βέβαια, φροντίζει να διαρρεύσει αυτή η... εξομολόγησή του ♦

Κι ενώ ο μηχανισμός προπαγάνδας του Λευκού Οίκου έχει βάλει μπροστά τη σχετική καμπάνια, πετιέται κι ο Νάιτζελ Φάρατζ ♦ Η βρετανική πολιτική σκηνή τον έχει αποβάλει σαν τρίχα απ' το ζυμάρι ♦ Οπότε βρήκε την ευκαιρία να ξανακουστεί το όνομά του, μαζεύοντας υπογραφές υπέρ της απονομής του Νόμπελ στον Τραμπ ♦ Κάτι μας λέει ότι μ' αυτά τα καμώματα ο Τραμπ δε θα πάρει το Νόμπελ ♦ Το έχουν πάρει τόσοι και τόσοι μακελάρηδες, αλλά αυτονού θα του το στερήσει το... στίλ του ♦ Και κάτι κολλητοί του, τύπου Φάρατζ ♦ Ο αγιατολάχ Αλί Χαμενεϊ πήγε σε έκθεση βιβλίου στην Τεχεράνη ♦ Και ποιο βιβλίο πήρε τάχαμου τυχαία στα χέρια του κι άρχισε να το ξεφυλλίζει; ♦ Το "Fire and Fury" ♦ Αυτό που μιλά για τα «άπλυτα» του Λευκού Οίκου και έχει εξοργίσει τον Τραμπ! ♦ Η εικόνα του Χαμενεϊ να διαβάζει το βιβλίο έγινε viral όπως

λένε ♦ Γάτα ο αρχιμουλάς ♦ Ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Δημήτρης Σεβαστάκης εξακολουθεί να συνεργάζεται σε εβδομαδιαία βάση με τα «Νέα» του Μαρινάκη ♦ Με την ιδιότητα του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ και του προέδρου της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, όπως υπογράφει ♦ Πρόκειται για την ίδια εφημερίδα που ο κυβερνητικός εκπρόσωπος μόλις πρόσφατα αποκάλεσε «σκουπιδότοπο»! ♦ Προς Τσίπρα και Καμμένο ♦ Είδατε τη φέστα που οργάνωσε ο Τραμπ για την υποδοχή τριών αμερικανών πολιτών που απελευθέρωσε ο Κιμ; ♦ Πάρτε ιδέες για να οργανώσετε την υποδοχή των δύο στρατιωτικών από την Τουρκία ♦ Εκτός αν ο «σουλτάνος» σας τη φέρει και περιμένει να τους δώσει στον Κούλη

ΕΠΊ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Ερωτευμένος με την Τοπική Αυτοδιοίκηση», δήλωσε ο Κ. Μπακογιάννης. Θα παραμείνει σ' αυτήν, λέει, γιατί «πιστεύω σε αυτά που μπορεί να κάνει». Όταν όμως τον ρώτησαν αν θα είναι υποψήφιος για τον Δήμο Αθήνας, αρνήθηκε να απαντήσει, με το επιχείρημα ότι είναι «ντροπή οι προεκλογικές δηλώσεις ενάμιση χρόνο πριν τις εκλογές», γιατί οι ψηφοφόροι περιμένουν «να κάνω τη δουλειά μου και να ολοκληρωθούν τα έργα και οι παρεμβάσεις που είναι σε εξέλιξη στην Στερεά Ελλάδα! Υποψιαζόμαστε (για να μην πούμε ότι είμαστε σίγουροι) πως η οικογένεια της Ντόρας έχει πάρει ήδη την απόφαση να «κατεβάσει» τον Μπακογιάννη στην Αθήνα, ώστε να κάνει το τελευταίο βήμα πριν διεκδικήσει την ηγεσία της ΝΔ. Οπότε, βλέπουμε την Πατούλα και τον Πατούλη να μένουν με τη χαρά.

Κ Οι πρόσφυγες που είναι σε διάφορα προγράμματα

τα χρησιμοποιούνται και ως «γλάστρες» σε φιέστες επίδειξης κοινωνικής ευαισθησίας. Από αστούς πολιτικούς μέχρι «αστέρες» που συνεργάζονται και οι ΜΚΟ. Χρησιμοποιήθηκαν και από τον Κάρολο που παρέα με την Καμίλα έκαναν μια προσπάθεια αναβάπτισης της βρετανικής μοναρχίας (της τόσο μισητής στον ελληνικό λαό) στα νάματα της λαϊκότητας και της κοινωνικής ευαισθησίας. Στην Κρήτη, λοιπόν, οι «Αυτών Βασιλικές Υψηλότητες» (έτσι

τους αναφέρει στην αγγλική του έκδοση το δελτίο Τύπου της Υπатыς Αρμοστείας του ΟΗΕ, εν αντιθέσει με το ελληνικό που απέφυγε τα... μοναρχικά κοσμητικά) επισκέφτηκε «το πρόγραμμα στέγασης προσφύγων», με τους αρμόδιους να συνοδεύουν τα παράσιτα με ένα δουλοπρεπές χαμόγελο μόνιμα καρφίτσωμένο στα χείλη. Λεπτομέρεια: σε όλες τις φωτογραφίες ο Κάρολος δε φαίνεται να αγγίζει, να χαϊδεύει κάποιο παιδάκι. Σε αντίθεση με

τον Αβραμόπουλο που στη δική του φέστα πριν από λίγο καιρό στο Σχηματάρι ήταν όλο αγκαλιές και φιλιά. Οι βασιλιάδες δεν πρέπει να έχουν την παραμικρή επαφή με τους κοινούς θνητούς. Βρε ουσ!

Κ «Για να πετύχουμε το πρωτογενές πλεόνασμα επιβαρύνουμε υπέρ το δέον τμήματα της κοινωνίας. Τώρα όμως δημιουργούμε τα δημοσιονομικά περιθώρια για να μειώσουμε τα βάρη στα εν λόγω τμήματα της κοινωνίας. Γενικά όμως η φορολογία δεν είναι υπερβολικά

υψηλή». Πρόκειται για δήλωση του Τσακαλώτου στη γερμανική FAZ. Η προκλητικότητα είναι αυταπόδεικτη και δεν έχει ανάγκη σχολιασμού. Να σημειώσουμε μόνο ότι ο Τσακαλώτος αναφέρεται μόνο στην άμεση φορολογία. Την έμμεση φορολογία (ΦΠΑ, ειδικό φόρο κατανάλωσης κτλ.) την αφήνει απέξω, θεωρώντας προφανώς πως βρίσκεται σε καλά επίπεδα! Όσο για τα στρώματα στα οποία σκέπτονται να μειώσουν τα βάρη, η ήδη ψηφισμένη νέα μείωση του αφορολόγητου «ομολογεί» ότι δε θα είναι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Καθώς η χώρα εισέρχεται στη φάση της 4ης (και τελευταίας) αξιολόγησης του προγράμματος, είναι σημαντικό να τηρηθούν τα χρονοδιαγράμματα, καθώς δεν υπάρχει πλέον δυνατότητα μεταφοράς της υλοποίησης μνημονιακών μέτρων στο μέλλον. Τυχόν καθυστερήσεις θα έχουν δυσμενείς επιπτώσεις όσον αφορά στην ομαλή έξοδο στις αγορές και, κατ' επέκταση, τη διαφύλαξη της εμπιστοσύνης στις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας.

ΣΕΒ (Μηνιαίο Δελτίο)

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

19/5: Ημέρα γενοκτονίας Ποντίων, Τουρκία: Γιορτή νεολαίας-αθλητισμού **19/5/1947: Εκτελούνται δεκαεπτά κομμουνιστές (φυλακές Αίγινας)** 19/5/1969: Βόμβες (ΔΑ) σε «American Express» και σε υποκατάστημα Εθνικής Τράπεζας, τραυματισμός δύο περαστικών 19/5/1981: Βόμβα σε λεωφορείο «Grundik» και σε κατάστημα ΑΕΓ (ΕΛΑ) 20/5: Ημέρα κατά ασθματος-αλλεργίας, ημέρα μετρολογίας, ημέρα θάλασσας, Κούβα, Αραβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1902, 1927) 20/5/2004: Βόμβα σε αντιπροσωπεία «Rover» (Λαϊκή Επαναστατική Δράση) 21/5: Ημέρα πολιτισμού 21/5/1975: Αρχή δίκης RAF (Γερμανία) 21/5/1988: Βόμβες σε Ι' ΑΤ, ντίσκο «Βικτόρια» και καφετέρια (ΕΛΑ) 22/5: Ημέρα βιοποικιλότητας, Σρι Λάνκα: Ημέρα δημοκρατίας

(1972) 22/5/1908: Αθώωση Γιάννη Κυριακού για δολοφονία Μαρίνου Αντύπα **22/5/1963: Δολοφονική επίθεση κατά βουλευτή ΕΔΑ Γρηγόρη Λαμπράκη (Θεσσαλονίκη)** 22/5/1969: Βόμβα (ΔΑ) σε 8ο όροφο Χίλτον 22/5/1990: Μαξιστική Νότια και συντηρητική Βόρεια Υεμένη ενώνονται ως Δημοκρατία Υεμένης μετά από 150 χρόνια 22/5/1998: Βόμβα σε υποκατάστημα «Alpha Bank» (17N) 22/5/2005: Θάνατος Χαρίλαου Φλωράκη 23/5: Ημέρα χελώνας, Τζαμάικα: Ημέρα εργασίας 23/5/1973: Εξάρθρωση ΕΑΝ, οπλοστάσια σε Σπάτα και Παλαιό Φάληρο 24/5: Ημέρα γυναικών για αφοπλισμό, ημέρα πάρκων, Βουλγαρία: Ημέρα παιδείας-πολιτισμού **24/5/1967: Ανεύρεση πτώματος δικηγόρου Νικηφόρου Μανδηλαρά ανοιχτά της Ρόδου** 24/5/1972:

Δύο παγιδευμένα αυτοκίνητα ανατινάζονται στο αρχηγείο στρατού ΗΠΑ Γερμανίας, τρεις νεκροί, πέντε τραυματίες (RAF) 25/5: Ημέρα αλληλεγγύης λαών για ελευθερία, ανεξαρτησία, ανθρώπινα δικαιώματα, ημέρα Αφρικής, ημέρα για εξαφανισμένα παιδιά, ημέρα οτοστόπ, Αργεντινή: Ημέρα επανάστασης (1810) **25/5/1942: Ο Θανάσης Κλάρας με ψευδώνυμο Άρης Βελουχιώτης βγαίνει στο βουνό με δεκαπέντε άντρες συγκροτώντας την πρώτη ένοπλη ομάδα του ΕΑΜ** 25/5/1976: Σε συγκρούσεις αστυνομίας-διαδηλωτών, αύρα ανεβαίνει σε πεζοδρόμιο και σκοτώνει τη μικροπωλήτρια Αναστασία Τσιβίκα 25/5/1989: Βόμβες (ΕΛΑ) σε υπουργείο Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ΙΚΑ Θεσσαλονίκης.

Το ανδρεοπαπανδρεϊκό (και όχι μόνο) σύνθημα «πρόοδος εναντίον συντήρησης» επανέφερε ο Τσίπρας μιλώντας στην Πολιτική Γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ για τον «Κλεισθένη 1». Μολονότι -σύμφωνα με την κυβερνητική προπαγάνδα- οι τοπικές εκλογές είναι οι τελευταίες στη σειρά (θα προηγηθούν οι ευρωεκλογές στα τέλη Μάη του 2019 και οι βουλευτικές εκλογές), ο Τσίπρας επέλεξε να αναφερθεί στο πολιτικό διακύβευμα μόνο αυτών των εκλογών: «Αυτό θα είναι και το διακύβευμα στις τοπικές κοινωνίες. Ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να κινητοποιήσει από τώρα όλες του τις δυνάμεις για τη δημιουργία πλατιών, προοδευτικών συνεργασιών σε τοπικό επίπεδο. Με μέτωπο στον νεοφιλελευθερισμό. Με μέτωπο στον ακροδεξιό λαϊκισμό».

Υπάρχει, βέβαια, το πρόβλημα του ΣΥΡΙΖΑ σ' αυτό το επίπεδο. Δεν έχει παράδοση, ούτε στελέχη που να σπάσουν τη γαλαζοπράσινη παράδοση σε δήμους και περιφέρειες, οπότε πρέπει να κρυφτεί πίσω από κάποιους «επιτυχημένους» πασόκους (π.χ. Αρναουτάκης) ή τυχάρπαστους κοσμοπολίτες (π.χ. Μπουτάρης), ώστε να κρύψει τη γύμνια του. Αν όμως οι τοπικές εκλογές γίνουν μαζί με τις βουλευτικές, τη δεύτερη Κυριακή του Οκτώβρη του 2019, όπως λέει ο Σκουρλέτης, το προπαγανδιστικό διακύβευμα «πρόοδος εναντίον συντήρησης» θα έπρεπε να ισχύει γενικά. Όχι μόνο στα επίπεδα των δήμων και των περιφερειών, αλλά και στο επίπεδο των βουλευτικών εκλογών, που αφορούν τη διακυβέρνηση της χώρας. Θα ήταν πραγματικά γελοίο, ο караπασόκος Αρναουτάκης να διεκδικεί ξανά την περιφέρεια Κρήτης με το χρίσμα και τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά την ίδια στιγμή το ΚΙΝΑΛ να μην έχει αφήσει το παραμικρό παράθυρο μετεκλογικής συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι φανερό πως το προπαγανδιστικό διακύβευμα «πρόοδος εναντίον συντήρησης» δε ρίχνεται από τον Τσίπρα για τις τοπικές εκλογές, που θα γίνουν μετά από έναμιση χρόνο, αλλά ως κεντρικό πολιτικό σύνθημα, που στοχεύει στην προσέλκυση του ΚΙΝΑΛ (ή των δυνητικών ψηφοφόρων του ΚΙΝΑΛ) σε μια κεντρική εκλογική μάχη που μπορεί να μην αργήσει τόσο, αλλά να γίνει μέσα στους επόμενους μήνες. Όχι επειδή το ζητούν ο Φίλης και κάποιοι άλλοι «ευαίσθητοι» συριζαίοι (που απέκτησαν «ευαίσθησία», όταν βρέθηκαν εκτός κυβέρνησης ή κρατικών πόστων), αλλά επειδή αυτό είναι απολύτως μέσα στη λογική των πραγμάτων για ένα κόμμα που έχει φλομώνει τον κόσμο στο ψέμα και επειδή ξέρει ότι θα χάσει, προσπαθεί να διαχειριστεί την επερχόμενη ήττα με όρους όσο γίνεται πιο σύντομης επανόδου.

Την ώρα που η κυβέρνηση προωθεί -με τον «Κλεισθένη

Αστικά κόμματα Στην αφετηρία μιας προεκλογικής εκστρατείας που μπορεί να μην είναι μακρά

1»- την απλή αναλογική στις τοπικές εκλογές (μόνο για τους δημοτικούς και περιφερειακούς συμβούλους, όχι όμως για τους δημάρχους και περιφερειάρχες, οι οποίοι θα εκλεγούν με πλειοψηφικό σε δυο γύρους), ανοίγει ξανά το ζήτημα του εκλογικού νόμου για τις βουλευτικές εκλογές. Πριν από ένα χρόνο άλλαξαν τον εκλογικό νόμο, αλλά... θυμήθηκαν τώρα ότι πρέπει να κόψουν σε μικρότερες περιφέρειες τη Β' Αθήνας των 44 βουλευτικών εδρών, για να... πατάξουν τη διαπλοκή. Επί τη ευκαιρία, έβαλαν προς... κοπή και την περιφέρεια Αττικής των 15 εδρών (όχι όμως και την Α' Θεσσαλονίκης των 16 εδρών ή την Α' Αθήνας των 14 εδρών).

Και πάνω στο ενδιαφέρον τους για την κατάτμηση δύο από τις τουλάχιστον τέσσερις εκλογικές περιφέρειες-γίγας, θυμήθηκαν πως θα ήταν ευκαιρία -αν θέλει το ΚΙΝΑΛ- να επανέλθουν στην απλή αναλογική, να την (ξανα)ψηφίσουν με 200 ψήφους και να ισχύσει από τις επόμενες και όχι τις μεθεπόμενες εκλογές. Το είπε φόρα-παρτίδα ο Σκουρλέτης και το σχολίασαμε την περασμένη εβδομάδα. Εκτοτε δεν προστέθηκε τίποτα καινούργιο, εκτός από το αναμενόμενο πολιτικό σόου. Ο Σκουρλέτης (εν αντιθέσει με ό,τι έχουν κάνει σε όλες τις νομοθετικές πρωτοβουλίες που έχουν αναλάβει ως τώρα) κάλεσε εκπροσώπους όλων των κομμάτων (πλην της Χρυσής Αυγής) σε σύσκεψη στο υπουργείο Εσωτερικών, για να τους παρουσιάσει και να συζητήσει μαζί τους το σχέδιο τριχοτόμησης της Β' Αθήνας και διχοτόμησης της περιφέρειας Αττικής. Στόχος ήταν αποκλειστικά το πολιτικό σόου και η διαμόρφωση -χαλαρών έστω- πολιτικών συμμαχιών. Δηλαδή, να σπάσει το «μέτωπο» ΝΔ-ΚΙΝΑΛ (που είχε διαμορφωθεί την περίοδο που οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ψήφιζαν την απλή αναλογική) και να διαμορφωθεί ένα «μέτωπο» ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ-ΚΙΝΑΛ.

Η ΝΔ ξεκαθάρισε ότι, μολονότι συμφωνεί με την κατάτμηση των δύο εκλογικών περιφερειών, δε θα στείλει εκπροσώπους στη σύσκεψη του Σκουρλέτη, αν η κυβέρνηση δεν απαντήσει επισήμως στην πρόταση της ΝΔ για τη χορήγηση δικαιώματος ψήφου στους Έλληνες του εξωτερικού. Το

θέμα της ψήφου των κατοίκων του εξωτερικού «καίει» τη ΝΔ, γιατί προσβλέπει σε σημαντική ενίσχυσή της (ειδικά από τους μετανάστες των μνημονιακών χρόνων, που είναι μετανάστες επιστημονικού δυναμικού), οπότε έκρινε ότι βάζοντας αυτό το προαπαιτούμενο, από τη μια εκθέτει την κυβέρνηση και από την άλλη κόβει τη δυνατότητα συγκέντρωσης 200 ψήφων. Μετά, άλλαξε γνώμη και την τελευταία στιγμή έστειλε τον Βορίδη στη σύσκεψη του Σκουρλέτη, για να επαναλάβει και εκεί τη θέση για «πακέτο» αλλαγών (κατάτμηση μεγάλων περιφερειών και ψήφος ελλήνων εξωτερικού).

Το ΚΙΝΑΛ ανακοίνωσε ότι θα πάρει μέρος στη σύσκεψη του Σκουρλέτη, με έναν εκπρόσωπο από το ΠΑΣΟΚ και έναν από το Ποτάμι. Προσήλθαν, λοιπόν, Χριστοφιλοπούλου και Αμυράς και κατέθεσαν συνολική πρόταση για εκλογικό νόμο: ενισχυμένη αναλογική, με μείωση του μπόνους στο πρώτο κόμμα από τις 50 στις 20-35 έδρες (κλιμακωτά, ανάλογα με το ποσοστό που θα πάρει το πρώτο κόμμα), διατήρηση του ορίου εισόδου στο 3%, κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών, ψήφο στους Έλληνες του εξωτερικού και «μέτρα διαφάνειας για τη χρηματοδότηση των κομμάτων όπως η υποχρεωτική ηλεκτρονική ανάρτηση των οικονομικών των κομμάτων στη Διαύγεια».

Περισσός και κόμμα Λεβέντη ανακοίνωσαν ότι είναι αντίθετοι στο σπάσιμο των μεγάλων περιφερειών, γιατί ειδικά στη Β' Αθήνας βγάζουν τους περισσότερους βουλευτές τους και η κατάτμηση θα έχει ως αποτέλεσμα να εκλέγονται τυχαία οι βουλευτές τους και η ηγεσία του κόμματος να μην μπορεί να προβλέψει τη σύνθεση της κοινοβουλευτικής της ομάδας, όπως είπε ο Κουτσούμπας! Ετσι, αρνήθηκαν να πάρουν μέρος στη σύσκεψη του Σκουρλέτη.

Ο ΣΥΡΙΖΑ φιλοστριμώχτηκε από τη στάση της ΝΔ. Μάλλον περίμενε ένα ξερό «όχι» και όχι αντιπρόταση. Αφού κατηγορήσε τους νεοδημοκράτες ότι συμπεριφέρονται «σαν κακοποιημένα παιδιά» (ανακοίνωση του πρωθυπουργικού γραφείου), η κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι η ψήφος των κατοίκων του εξωτερικού και η κατάτμηση

των μεγάλων περιφερειών είναι δύο άσχετα μεταξύ τους ζητήματα και η ΝΔ τα συσχετίζει «θέλοντας να υποβαθμίσει την πολιτική σε ένα χυδαίο δούνα και λαβείν, όπως εξάλλου έχει συνηθίσει»! Η αμηχανία της κυβερνητικής απάντησης είναι προφανής, διότι και τα δύο αυτά ζητήματα αφορούν την εκλογική διαδικασία, άρα δεν είναι άσχετα μεταξύ τους. «Εμείς θα προχωρήσουμε, γιατί είναι μια βαθιά δημοκρατική τομή (σ.σ. τόσο βαθιά που ξέχασαν να την κάνουν μαζί με τον εκλογικό νόμο, που επίσης τον παρουσίασαν σαν βαθιά δημοκρατική τομή) σε ένα πεδίο που έπρεπε να έχει γίνει παρέμβαση εδώ και πολλά χρόνια», ανακοίνωσε η κυβέρνηση.

Τα ίδια επανέλαβε, με άλλα λόγια, ο Σκουρλέτης, μετά το τέλος της σύσκεψης. Δηλαδή, «διαπίστωσε» την πλήρη ασυμφωνία της ΝΔ και του ΚΙΝΑΛ με τα κυβερνητικά κόμματα, κατηγορώντας την αντιπολίτευση για «υπεκφυγές» και «προφάσεις εν αμαρτίαις». Το μόνο καινούργιο από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, που είχε φανεί και σε δηλώσεις του Τζανακόπουλου, ήταν ότι -όπως είπε ο Σκουρλέτης- «εμείς δεν είμαστε εξ' αρχής αντίθετοι σε κάτι τέτοιο (σ.σ. την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού). Αντίθετα, θεωρούμε ότι θα πρέπει να το εξετάσουμε με έναν εμπεριστατωμένο και συστηματικό τρόπο, ο οποίος να είναι συμβατός και με το Σύνταγμα, αλλά να λύνει και μία σειρά από διαδικαστικά ζητήματα». Όμως, όπως είπε σημειώνοντας το άγνοο της διαδικασίας, «αυτό δεν έγινε κατανοητό, τουλάχιστον από μεριάς της ΝΔ, η οποία τα θεωρεί αυτά τα δύο ζητήματα αναπόσπαστα». Ο Σκουρλέτης δεν παρέλειψε να πετάξει και καρφί στο ΚΙΝΑΛ, επαναφέροντας ζήτημα επαναψήφησης της απλής αναλογικής, ώστε να συγκεντρώσει 200 ψήφους: «Εκ μέρους του Κινήματος Αλλαγής και με τις δύο εκπροσώπησεις του, αναφέρθηκαν και στο θέμα του εκλογικού νόμου. Τους αντιστρέψαμε λίγο το ερώτημα και τους είπαμε: Τι θα λέγατε αν εμείς θέταμε ως προϋπόθεση για την κατάτμηση της Β' Αθήνας και της Περιφέρειας Αττικής, να συμφωνήσετε με την πρόταση που ήδη είναι νόμος του Κράτους, της απλής αναλογικής που θα ισχύσει τις μεθεπόμενες εκλογές, και να ζητούσαμε να ψηφιστεί τώρα με αυξημένη πλειοψηφία, για να ισχύσει από τις επόμενες εκλογές; Θα ήταν προφανώς μία αιτία για να μη συμφωνήσουμε σε τίποτα». Δε νομίζουμε, όμως, ότι το ΚΙΝΑΛ ενοχλείται απ' αυτή την κριτική. Ξέρει πολύ καλά ότι θα είναι τρίτο κόμμα, οπότε και με απλή αναλογική το κέρδος του δε θα ήταν παρά καναδυό βουλευτές. Μάλιστα, οι κιναλίτες, φοβούμενοι ότι μπορεί να διαμορφωθεί κάνα ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Αμερικάνικη διαταγή και τα σκυλιά δεμένα

Μια ακόμα συνάντηση του Μητσοτάκη με τον αμερικανό πρέσβη, που ανακοινώθηκε με ένα τυπικό (και καθόλου διαφωτιστικό) δελτίο Τύπου από τη ΝΔ: «Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης συναντήθηκε σήμερα, Παρασκευή 11 Μαΐου, με τον Αμερικανό πρέσβη στην Αθήνα κ. Τζέφρι Πάιατ. Συζητήθηκαν θέματα διμερών σχέσεων **καθώς και η πορεία της συμφωνίας για την αναβάθμιση των F-16**. Ο κ. Μητσοτάκης κατέστησε σαφές στον Αμερικανό πρέσβη ότι **συμφωνεί επί της αρχής με τη συμφωνία**. Ωστόσο, εξέφρασε τις **σοβαρές επιφυλάξεις του για τη διαδικασία υλοποίησής της**, επισημαίνοντας το **πλήρες έλλειμμα ενημέρωσης από πλευράς της Κυβέρνησης**».

Δώστε προσοχή στα σημεία που έχουμε επισημάνει. Ο Μητσοτάκης απολογείται στον Πάιατ. Δηλώνει δημόσια ότι δεν έχει κανένα πρόβλημα με την αναβάθμιση των F-16, τη μεγάλη μπιζνα της αμερικάνικης πολεμικής βιομηχανίας, την οποία είχε αναγγείλει ο ίδιος ο Τραμπ, αλλά με την έλλειψη ενημέρωσης εκ μέρους της κυβέρνησης!

Η νέα συνάντηση Μητσοτάκη-Πάιατ έγινε αιφνιδιαστικά, την ώρα που βρισκόταν σε εξέλιξη η συνεδρίαση της Επιτροπής Εξοπλισμών της Βουλής, η οποία έπρεπε ήδη να έχει γίνει πριν από την απόφαση του ΚΥΣΕΑ, γιατί η εν λόγω κοινοβουλευτική επιτροπή έχει γνωμοδοτική αρμοδιότητα για όλες τις εξοπλιστικές συμβάσεις. Η κυβέρνηση, όμως, πρώτα αποφάσισε στο ΚΥΣΕΑ και μετά πήρε στη Βουλή να πάρει τη γνωμοδότηση της Επιτροπής, θέτοντάς την ουσιαστικά μπροστά σε τετελεσμένα. Πήγε λοιπόν ο Καμμένος στη Βουλή και ξέσπασε καυγάς μεγάλος, καθώς από τη μια ο Θεοχαρόπουλος και από την άλλη ο Κικιλίας τον βομβάρδιζαν με κατηγορίες για αδιαφάνεια.

Τότε ήταν που κατέφθασε στη Βουλή ο Πάιατ, συναντήθηκε για μισή ώρα με τον Μητσοτάκη κι αμέσως μετά η ΝΔ ήρε τις «επιφυλάξεις» της και ψήφισε υπέρ της συμφωνίας. Ο Καμμένος πήρε τη θετική γνωμοδότηση και αναχώρησε, χωρίς να θέσει υπόψη της Επιτροπής το ακριβές περιεχόμενο της συμφωνίας. Θα τους ενημερώσει σε άλλη συνεδρίαση τους είπε!

Μπορούμε, λοιπόν, να φανταστούμε τι διεμείφθη μεταξύ του Πάιατ και του Μητσοτάκη. Οι αμερικάνοι επίσημοι δεν είναι καθόλου... κόσμιοι σε τέτοιες περιπτώσεις. Ο Πάιατ, λοιπόν, πρέπει να έβαλε τον Μητσοτάκη μπροστά στις ευθύνες του: ή ψηφίζει τη συμφωνία στη Βουλή ή γίνεται εχθρός της αμερικάνικης κυβέρνησης. Γι' αυτό και ο πρώην αθλητής Κικιλίας πήρε την εντολή να κάνει την κωλοτούμπα. Ποιος αρχηγός δεξιού κόμματος, που θέλει να γίνει πρωθυπουργός, θα τολμούσε να σταθεί απέναντι στις ΗΠΑ και μάλιστα σε ζήτημα που αφορά εξοπλισμούς από μονοπώλια της αμερικάνικης πολεμικής βιομηχανίας;

Το θέμα με τον Πάιατ είναι ότι γυρίζει την πολιτική ζωή στις εποχές Πιουριφόν, του πανίσχυρου αμερικανού πρέσβη που κυβερνούσε αποκάλυπτα το μετεμφυλιοπολεμικό μοναρχοφασιστικό καθεστώς. Οι παρεμβάσεις του Πάιατ είναι ανοιχτές και αποκάλυπτες. Με την επίσκεψη-αστραπή στη Βουλή και τη συνάντηση με τον Μητσοτάκη, που αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι συζητήσαν για τα F-16, ήθελε να στείλει μήνυμα σε ολόκληρο το αστικό πολιτικό σύστημα. Μπορούσε να επιλέξει να κάνει την παρέμβασή του παρασκηνιακά και διακριτικά. Επέλεξε να την κάνει ανοιχτά και αποκάλυπτα.

Πάντα αμερικανόδουλοι

Τις ένδοξες εποχές της ανοιχτά αμερικανόδουλης Δεξιάς αναβιώνει ο Φαήλος Κρανιδιώτης. Με το αίμα των Παλαιστίων της Γάζας να ανχνίζει, αυτός έκανε δήλωση για να επιτεθεί στην «Χαμάς, ισλαμιστική τρομοκρατική οργάνωση και ψυχοπαίδι του Ερντογάν», που «με ασπίδα γυναικόπαιδα, προσπάθησε να καταλύσει τα σύνορα του Ισραήλ» (sic!) και στην οποία «ανήκει η ευθύνη για τα θύματα»! Δεν παρέλειψε δε να θυμίσει τη θέση του «πως πρέπει να μεταφερθεί και η Ελληνική Πρεσβεία στην πρωτεύουσα του Ισραήλ, την Ιερουσαλήμ, και πως πρέπει να εμβραθύνουμε τις σχέσεις συμμαχίας και συνεργασίας μεταξύ των χωρών μας, καθώς αυτό επιβάλλουν τα κοινά μας εθνικά συμφέροντα». Εξέστω Κλαζομενίους ασχημονείν...

Τι υπουργείο, τι μονοπώλιο;

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο για τον τέως καγκελάριο της Γερμανίας Γκέρχαρντ Σρέντερ που ήταν επίσημος καλεσμένος στην τελετή στέψης του Πούτιν, υπό την ιδιότητα του προέδρου του κονσόρτσιουμ που κατασκευάζει και εκμεταλλεύεται το ρωσογερμανικό αγωγό φυσικού αερίου Nord Stream. Ένας άλλος αστέρας της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας, ο επί σειρά ετών υπουργός Οικονομίας και Εξωτερικών Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, ο άνθρωπος που έσπρωξε εκτός ηγεσίας τον Σουλτς, προσδοκώντας ότι θα καταφέρει να διατηρήσει το πόστο του υπουργού Εξωτερικών, πλην όμως είδε το δίδυμο Νάλες-Σολτς να του δείχνει την πόρτα της εξόδου, ακολουθώντας το δόγμα «καμιά δουλειά δεν είναι ντροπή», ανακοίνωσε ότι θα αναλάβει διευθυντική θέση στον σιδηροδρομικό κολοσσό Siemens Alstom, που δημιουργήθηκε πρόσφατα με Συμφωνία Συνένωσης Επιχειρήσεων των δύο μονοπωλίων και φιλοδοξεί να αποτελέσει τον παγκόσμιο «πρωταθλητή» στη βιομηχανία μεταφορικών μέσων.

Ένας άλλος γερμανός πολιτικός, χριστιανοδημοκράτης αυτός και μικρότερου διαμετρήματος από τους Σρέντερ-Γκάμπριελ, ο Στέφαν Καμπέτερ, βουλευτής της CDU και επί σειρά ετών (από το 2009 μέχρι το 2015) υφυπουργός Οικονομικών παρά τω Σόιμπλε, παραιτήθηκε από βουλευτής στις αρχές του 2015 και μετά από λίγους μήνες ανέλαβε γενικός διευθυντής της Ομοσπονδίας Γερμανικών Εργοδοτικών Συνδέσμων (BDA), που μαζί με τον Σύндеσμο Γερμανικής Βιομηχανίας (BDI) αποτελούν το πανίσχυρο δίδυμο των συνδικάτων της γερμανικής κεφαλαιοκρατίας.

Επανερχόμαστε στην επικαιρότητα του Λένιν και ιδιαίτερα στην ανάλυσή του για τον ιμπεριαλισμό, τον μονοπωλιακό καπιταλισμό. Τα μονοπώλια, έγραφε ο Λένιν, διοικούν απευθείας το ιμπεριαλιστικό κράτος, τοποθετώντας ανθρώπους τους στους κρίσιμους κρίκους της κυβερνητικής διαχείρισης.

Πριν από μερικές μέρες, ο Καμπέτερ έδωσε συνέντευξη σε ελληνική αστική φυλλάδα, η οποία κατέλαβε ένα δισέλιδο υπό τον εύγλωττο τίτλο «Η συμφωνία τελειώνει όταν αποπληρωθούν τα δάνεια» (Τα Νέα, 5-6.5.2018). Ως εκπρόσωπος συνδικάτου καπιταλιστών ο Καμπέτερ θεωρεί ότι «αρκετοί επενδυτές συνεχίζουν να έχουν αμφιβολίες για την Ελλάδα», οι οποίες θα υποχωρήσουν «εάν ακολουθηθεί η πορεία αυτή (σ.σ. η μνημονιακή) και διασφαλιστεί η τήρησή της για το μέλλον». Ως ηχώ του παλιού του αφεντικού, του Σόιμπλε, αποδίδει τις αμφιβολίες στην «ανασφάλεια» που «είναι δηλητήριο για τους επενδυτές». Και εξηγεί: «Τα προηγούμενα χρόνια υπήρξαν κατά καιρούς αντιφατικά πολιτικά μηνύματα από διαφορετικές ελληνικές κυβερνήσεις σχετικά με την τήρηση των ευρωπαϊκών όρων και προϋποθέσεων». Δεν μέμφεται μόνο τους Τσιπροκαμμένους, αλλά και τους Σαμαροβενιζέλους με τα «Ζάππεια» και τις «επαναδιαπραγματεύσεις».

Ο Καμπέτερ δε μιλά ως χριστιανοδημοκράτης πολιτικός, αλλά ως στέλεχος του BDA, που δεν πάσχει από πολιτική μυωπία, δε διαχωρίζει τις αστικές κυβερνήσεις ανάλογα με το ιδεολογικό τους στίγμα, αλλά τις κρίνει πολιτικά και μόνο: αν κάνουν τη δουλειά τους όπως απαιτεί ο γερμανικός ιμπεριαλισμός. Γι' αυτό και δε διστάζει να απονεμίει εύσημα στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για τη μνημονιακή τους προσαρμογή: «Αν κάνω μια αναδρομή στους τελευταίους μήνες, πρέπει να διαπιστώσω -παρ' όλες τις διαφορές που υπήρξαν στο παρελθόν στην Ευρώπη για την Ελλάδα- ότι οι δεσμεύσεις τηρήθηκαν, το πρόγραμμα βρίσκεται στην τελική αξιολόγησή του. Η Ελλάδα έκανε τεράστια προσπάθεια, αυτό θα πρέπει να αναγνωριστεί».

Σε ό,τι αφορά το χρέος, ο Καμπέτερ είναι σαφής και λακωνικός: «Οι χώρες της ευρωζώνης χρηματοδοτούν στο μεταξύ πάνω από τα δύο τρίτα το ελληνικό κρατικό χρέος. Συνεπώς η εξέλιξη του ελληνικού χρέους θα πρέπει βάσει συμφωνηθέντων να παρακολουθείται επισταμένως επί χρόνια». Υποτίθεται ότι ένας τέως πολιτικός και νυν μάντζερ συνδικάτου καπιταλιστών δεν έχει λόγο σε τέτοια ζητήματα που αφορούν διακρατικές σχέσεις και σχέσεις εντός της Ευρωζώνης. Ο Καμπέτερ παρουσιάζει τη γερμανική θέση πριν ακόμα μιλήσει δημόσια ο υπουργός Σολτς. Καθόλου παράξενο. Η πολιτική μιας ιμπεριαλιστικής χώρας είναι ενιαία, είτε την εκφράζει ένας υπουργός είτε ένας μάντζερ.

Πίσω από την επιθετικότητα της αμερικάνικης πολιτικής

«Οι ΗΠΑ έχουν προσθέσει 1.2 εκατομμύρια θέσεις εργασίας στο βιομηχανικό τομέα τα τελευταία οκτώ χρόνια. Πριν ζητωκραυγάσετε για την αναβίωση της αμερικάνικης βιομηχανίας, αναλογιστείτε τον λόγο για όλη αυτή την αύξηση: κάκιστη πορεία της παραγωγικότητας. Τα εργοστάσια αναγκάστηκαν να βάλουν περισσότερους εργάτες για να εκπληρώσουν τις παραγγελίες, επειδή η παραγωγή ανά ώρα εργασίας αυξάνεται ελάχιστα. Ένας καλός λόγος για να έχεις μία δουλειά είναι ότι ο εργοδότης σου επεκτείνεται τόσο γρήγορα που χρειάζεται να προσλάβει περισσότερα άτομα, ακόμα κι αν παίρνει περισσότερη παραγωγή από κάθε άτομο. Δεν είναι αυτό που συμβαίνει στις ΗΠΑ. Αντίθετα, η αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής ήταν πολύ αργή, όμως η αύξηση της παραγωγικότητας ήταν ακόμα πιο αργή. Από το 2011, η βιομηχανική παραγωγικότητα -που είναι η αξία της παραγωγής ανά ώρα εργασίας- αυξήθηκε μόλις κατά 0.7%. Αυτό δεν είναι ετήσιο. Πρόκειται για τη συνολική αύξηση για όλη την χρονική περίοδο (σ.σ. των οκτώ ετών). Αντίθετα, η παραγωγικότητα αυξανόταν κατά 1% για κάθε τρίμηνο τη δεκαετία του '90».

Το αποκαλυπτικό για την κατάσταση της αμερικάνικης βιομηχανίας απόσπασμα προέρχεται από άρθρο του Bloomberg (9/5/18) με τίτλο «Τα αμερικάνικα εργοστάσια έχουν ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα» (<https://www.bloomberg.com/news/articles/2018-05-09/american-factories-have-one-very-big-problem>). Το άρθρο επικαλείται τον Μάικλ Φερόλι, που τον παρουσιάζει ως εξέχοντα οικονομικό αναλυτή της JP Morgan Chase, για να υποστηρίξει ότι σε κλάδους παραγωγής όπως των προϊόντων ξύλου, των μεταλλικών προϊόντων, των βασικών χημικών και της χαρτοποίας, η αύξηση της παραγωγικότητας ήταν είτε αργή είτε ανύπαρκτη.

Προσπαθώντας να εξιχνιάσει τις αιτίες γι' αυτή την στασιμότητα στην παραγωγικότητα της εργασίας της αμερικάνικης βιομηχανίας, το Bloomberg θέτει τις ακόλουθες ερωτήσεις: Μήπως οφείλεται στο γεγονός της μετακίνησης τομέων της βιομηχανίας με μεγάλη παραγωγικότητα στο εξωτερικό; Μήπως τα εργοστάσια δεν επένδυσαν επαρκώς; Και στις δύο ερωτήσεις ο Φερόλι δίνει αρνητική απάντηση. Συνεπώς, το Bloomberg καταλήγει στη διαπίστωση ότι έχει μειωθεί ο

Πίνακας 1: Στοιχεία αμερικάνικης βιομηχανίας

	2016	2011	2011	2006
Αριθμός παραγωγικών εργατών στη βιομηχανία (εκατομμύρια)	7.73	7.44	7.44	9.18
Μεταβολή συνολικού μισθού εργατών	3.8%		-23.3%	
Ωρες εργασίας (εκατομμύρια)	15680.6	14800.7	14800.7	18777.5
Μεταβολή ωρών εργασίας	5.6%		-26.9%	
Ωρες εργασίας ανά εργάτη (ετήσια)	2028	1989	1989	2047
Μισθοί παραγωγικών εργατών (σε εκατομ. δολάρια)	364984.8	313709.9	313709.9	344192.7
Αύξηση συνολικού μισθού εργατών	14.0%		-9.7%	
Μισθός ανά εργάτη (ετήσια)	47197.4	42164.5	42164.5	37512.9
Αύξηση μισθού ανά εργάτη	10.7%		11.0%	
Ορομίσθιο εργάτη	23.3	21.2	21.2	18.3
Αύξηση ωρομισθίου	8.9%		13.5%	
Εργοδοτικές εισφορές (σε εκατομ. δολάρια)	195622.8	173704.6	173704.6	165352.1
Αύξηση εργοδοτικών εισφορών	11.2%		4.8%	
Συνολική αξία βιομηχανικών εμπορευμάτων (σε εκατομ. δολάρια)	5354694.5	5197513.4	5197513.4	5015553.3
Αύξηση συνολικής αξίας βιομηχ.εμπορ.	2.9%		3.5%	
Προστιθέμενη αξία (σε εκατομ. δολάρια)	2408996.4	2281045.6	2281045.6	2285929.0
Αύξηση προστιθέμενης αξίας	5.3%		-0.2%	
Προστιθέμενη αξία ανά εργάτη (σε εκατομ. δολάρια)	311515.1	306586.4	306586.4	249138.7
Αύξηση προστιθέμενης αξίας ανά εργάτη	1.6%		18.7%	
Προστιθέμενη αξία ανά ώρα εργασίας (σε δολάρια)	153.6	154.1	154.1	121.7
Αύξηση προστιθέμενης αξίας ανά ώρα εργασίας	-0.3%		21.0%	
Υπεραξία (προστιθέμενη αξία / μισθούς και εργοδ.εισφ.)	429.7%	468.0%	468.0%	448.6%

Πηγή: Τμήμα Βιομηχανίας και Κατασκευών του γραφείου Στατιστικής των ΗΠΑ (<https://www.census.gov/programs-surveys/asm/data/tables.html>)

«γενικός δείκτης της παραγωγικότητας», αυτός δηλαδή που δείχνει τη βελτίωση της παραγωγής λόγω της εμπειρίας και της γνώσης που οδηγεί στο να φτιάχνονται τα εμπορεύματα καλύτερα και γρηγορότερα. Αυτός ο δείκτης έχει πέσει κατά 5.8% στην πενταετία 2010-2015, όπως υποστηρίζει ο Φερόλι.

Αν έτσι έχουν τα πράγματα, συμπληρώνει το Bloomberg, το αποτέλεσμα είναι απογοητευτικό. Οι αμερικανοί βιομηχανικοί εργάτες φαίνεται ότι «εχχούν» πώς να κατασκευάζουν! Κι αυτό το παθαίνουν παρά τις αυξήσεις στους μισθούς τους!

Συνεπώς, φταίνε οι... τεμπέληδες αμερικανοί εργάτες που εμφανίζονται «αχάριστοι» προς τους εργοδότες τους!

Επειδή δε βολευόμαστε με τις παραπάνω εξηγήσεις, ψάξαμε να βρούμε τα στοιχεία που δημοσιεύει το τμήμα Βιομηχανίας και Κατασκευών του γραφείου Στατιστικής των ΗΠΑ (US Census Bureau), γνωρίζοντας πως ούτε και σ' αυτά τα στοιχεία μπορούμε να βρούμε ολόκληρη την αλήθεια, αλλά τις τάσεις που κάθε φορά αποτυπώνονται.

Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, που ο καθένας μπορεί να βρει από την ιστοσελίδα <https://www.census.gov/programs-surveys/asm/data/tables.html>, φτιάξαμε τον Πίνακα 1, στον οποίο καταγράφονται τα παρακάτω σημαντικά στοιχεία:

- Αριθμός παραγωγικών εργα-

τών που εργάζονται στην αμερικάνικη βιομηχανία

- Ωρες εργασίας (σε ετήσια βάση)

- Μισθοί παραγωγικών εργατών της βιομηχανίας

- Συνολική αξία εμπορευμάτων (παραγγελιών) σε ετήσια βάση

- Προστιθέμενη αξία, δηλαδή η συνολική αξία μείον την αξία των πρώτων υλών, καυσίμων κτλ.

Από τα στοιχεία αυτά, που παρουσιάζονται κάθε χρόνο, προκύπτουν άλλα ενδιαφέροντα αποτελέσματα, όπως ώρες εργασίας και προστιθέμενη αξία ανά εργάτη, αυξήσεις μισθών, προστιθέμενη και συνολική αξία κτλ., που φαίνονται στον Πίνακα 1, στον οποίο γίνεται σύγκριση μεταξύ δύο χρονικών περιόδων: της περιόδου 2006-2011, που περιλαμβάνει το ξέσπασμα της τελευταίας οικονομικής κρίσης, και της περιόδου 2011-2016, που αφορά στην περίοδο της «ανάκαμψης» (το 2016 είναι η τελευταία χρονιά για την οποία υπάρχουν διαθέσιμα δημοσιευμένα στοιχεία). Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι εξετάζουμε ένα μικρό τμήμα της εργατικής τάξης των ΗΠΑ, που αποτελεί λιγότερο από το 5% του εργατικού δυναμικού της χώρας. Ωστόσο, η εξέλιξη στο τμήμα αυτό αξίζει να εξεταστεί για να έχουμε μία εικόνα της κατάστασης στη βιομηχανία των ΗΠΑ.

Τι συμπεραίνουμε από την εξέταση των παραπάνω στοιχείων; Πρώτα απ' όλα, βλέπου-

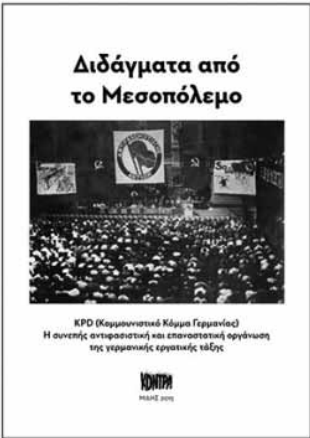
με ότι ο αριθμός των παραγωγικών εργατών που αναφέρει η στατιστική υπηρεσία των ΗΠΑ, την πρώτη περίοδο μειώθηκε αισθητά (κατά 23,3%) και τη δεύτερη περίοδο αυξήθηκε λίγο (κατά 3,8%).

Το πρώτο πράγμα που διαπιστώνει κανείς είναι ότι παρά τη μείωση των παραγωγικών εργατών και των ωρών εργασίας, η οποία οφείλεται σε μεγάλο ποσοστό στην κρίση που έπληξε και το βιομηχανικό τομέα από το 2008, ο μισθός των εργατών αυξήθηκε είτε ως σύνολο είτε κατ' άτομο. Η αύξηση σίγουρα ήταν μικρότερη, γιατί δε λογαριάζει τον πληθωρισμό.

Αφήνοντας κατά μέρος το πόση ήταν πραγματικά αυτή η αύξηση, θα θέλαμε να σταθούμε στη σύγκριση μεταξύ δύο σημαντικών στοιχείων. Το πρώτο είναι οι μισθοί και το δεύτερο η προστιθέμενη αξία, που οι παραγωγικοί εργάτες, με τη χρήση των μηχανών, έδωσαν στις πρώτες ύλες. Η προστιθέμενη αξία είναι κοντά σε αυτό που ο Μαρξ αποκάλεσε «υπεραξία». Λέμε «κοντά», γιατί εδώ η στατιστική παρουσιάζει μία έλλειψη. Η προστιθέμενη αξία καθορίζεται ως η διαφορά των αξιών που παράχθηκαν μείον την αξία των πρώτων υλών, ηλεκτρικής ενέργειας, καυσίμων κτλ. που απαιτήθηκαν για την παραγωγή τους. Δεν αφαιρεί όμως την αξία των μηχανών που μεταφέρεται στα εμπορεύματα μέσω της φθοράς τους. Συνεπώς, η προστιθέμενη αξία θα είναι μικρότερη, όμως δεν μπορούμε να γνωρίζουμε πόσο ακριβώς, αφού δεν υπάρχουν στοιχεία. Χάριν ευκολίας, όμως, θα παραβλέψουμε αυτόν τον παράγοντα.

Το ποσοστό του εργατικού μισθού διά την παραγόμενη από την εργασία αξία, είναι επομένως το ποσοστό της υπεραξίας, δηλαδή το πόσο ξεζουμίζει το κεφάλαιο τον εργάτη, αποσπώντας του περισσότερη αξία από την αξία που ο ίδιος χρειάζεται για να επιβιώσει και να αναπαραχθεί ώστε να διατηρηθεί το σύστημα της μισθωτής σκλαβιάς. Επομένως, το ποσοστό της «υπεραξίας», έτσι όπως υπολογίζεται βάσει των επίσημων στατιστικών, αυξήθηκε κατά την περίοδο 2006-2011 από το 448.6% στο 468%, ενώ στην περίοδο της «ανάκαμψης» μέχρι το 2016 μειώθηκε στο 430% περίπου.

Αυτό συμβαίνει γιατί οι ονομαστικές αυξήσεις στους μισθούς την περίοδο 2006-2011 ήταν μικρότερες από την αύξηση της προστιθέμενης αξίας («υπεραξίας») σε κάθε

Η «Ματωμένη Δευτέρα» της Γάζας

Μνημείο ηρωισμού του παλαιστινιακού λαού

Η Δευτέρα 14 Μάη του 2018, πέρασε στην Ιστορία. 70 χρόνια μετά τη Νάκμπα, τη μεγάλη καταστροφή του παλαιστινιακού λαού, ξαναζήσαμε μια μέρα σιωνιστικής κτηνωδίας, που άφησε πίσω της 61 δολοφονημένους Παλαιστίνιους και 2.770 τραυματίες, από τα πυρά του ισραηλινού στρατού ενάντια σε διαδηλωτές. Ξαναζήσαμε, όμως, και μια μέρα αφάνταστου ηρωισμού και αυτοθυσίας του λαού της Παλαιστίνης, που αφήρησε την τρομοκρατία και τις σφαίρες των σιωνιστών, διαδηλώνοντας δίπλα στα σύνορα του Ισραήλ με την Γάζα. Το αίμα των δολοφονημένων παλαιστίνιων αγωνιστών ποτίζει το δέντρο της λευτεριάς γράφοντας ακόμα μια χρυσή σελίδα στο βιβλίο της ιστορίας της παγκόσμιας επανάστασης.

Ανάμεσα στους νεκρούς των διαδηλώσεων οργής για τα εγκαίνια της αμερικάνικης πρεσβείας στην Ιερουσαλήμ, είναι οχτώ παιδιά κάτω των 16 ετών και ένα βρέφος ηλικίας μόλις 8 μηνών, που πέθανε από ασφυξία λόγω εισπνοής χημικών που οι σιωνιστές εκτόξευαν μαζικά από απόσταση, χρησιμοποιώντας ακόμα και drones.

Εμβληματική μορφή ανάμεσα στους νεκρούς, ο 29χρονος αγωνιστής της Ισλαμικής Τζιχάντ, Φάντι Αμπού Σάλαχ, με ακρωτηριασμένα και τα δυο του πόδια από ισραηλινή βόμβα κατά τη διάρκεια της σιωνιστικής εισβολής στη Γάζα το 2008. Η βόμβα του στέρησε τα δυο του πόδια, δεν κατάφερε όμως να του στερήσει τη θέληση για ζωή και το πάθος του για τη λευτεριά, που τον έφερε και πάλι στην πρώτη γραμμή του αγώνα. Όπως και ο Ιμπραχίμ Αμπού Θουράγια, ένας ακόμα ακρωτηριασμένος από

ισραηλινή βόμβα, που σκοτώθηκε στις 15 Δεκέμβρη του 2017, συμμετέχοντας σε αντικατοχική διαδήλωση στα σύνορα, έτσι και ο Σάλαχ ζούσε και ανέπνεε μέσα στον αγώνα. Και οι δυο τους δέχτηκαν πυρά ισραηλινών ελεύθερων σκοπευτών και άφησαν την τελευταία τους πνοή στη «νεκρή ζώνη» των συνόρων του Ισραήλ με την Γάζα.

Οι σιωνιστές πυροβολούσαν αδιακρίτως, όχι μόνο τους διαδηλωτές, αλλά και τους δημοσιογράφους που κατέγραφαν το μακελειό. Ακόμα και τους διασώστες των ομάδων πολιτικής προστασίας, που προσπαθούσαν να απομακρύνουν νεκρούς και τραυματίες μεταφέροντάς τους στα πλησιέστερα κέντρα πρώτων βοηθειών και νοσοκομεία. Δεκάδες δημοσιογράφοι και ιατρικό προσωπικό τραυματίστηκαν από σφαίρες των ισραηλινών ελεύθερων σκοπευτών, ενώ ανάμεσα στους δολοφονημένους είναι τουλάχιστον δύο τραυματιοφορείς, σύμφωνα με το υπουργείο Υγείας της Παλαιστινιακής Αρχής στη Γάζα. Οι τραυματιοφορείς, ανεξαρτήτως πλευράς, διαχρονικά απολαμβάνουν ασυλίας στις εμπόλεμες ζώνες, έχοντας ένα ρόλο που θεωρείται ιερός. Γι' αυτό και φορούν ειδικά σήματα που τους καθιστούν διακριτούς από μεγάλη απόσταση. Οι ναζι-σιωνιστές, όμως, δε σεβάστηκαν ούτε αυτό. Ως συγνοί εγκληματίες πολέμου έβαλαν και τους τραυματιοφορείς στο στόχαστρο.

Τα αστικά μίντια διεθνώς, κυρίως τα αμερικανοβρετανικά, έδωσαν και πάλι ρεσιτάλ παραποίησης της αλήθειας, παρουσιάζοντας το μακελειό σαν σύγκρουση δύο στρατευμάτων πάνω σε μια συνοριακή γραμμή.

τους παραγωγικούς εργάτες ή το σύνολο των υπαλλήλων. Αν θεωρήσουμε ότι αφορούν το σύνολο των υπαλλήλων, τότε η υπεραξία είναι μεγαλύτερη από αυτή που υπολογίζουμε. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ο εργάτης παράγει αξίες υπερτετραπλάσιες από αυτές που του δίνει ο καπιταλιστής!

Κι όμως, τα παπαγαλάκια του κεφαλαίου δεν ικανοποιούνται με αυτή την εξέλιξη. Ο λόγος είναι ότι από το 2011 τα στοιχεία δείχνουν ότι η πορεία αναστράφηκε και το ποσοστό της «υπεραξίας» μειώθηκε.

Αυτό είναι που κάνει το αμερικάνικο κεφάλαιο ακόμα πιο επιθετικό. Τα τεράστια κέρδη σαφώς και τα βγάζει στο εξωτερικό (με το ξεζούμισμα των εργατών των χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου), όμως η μείωση της υπεραξίας στο εσωτερικό το κάνει να ζητά ακόμα περισσότερο χώρο για να επικρατήσει σε παγκόσμιο επίπεδο.

Απλά... το ένα στρατόπεδο συμβαίνει να διαθέτει υπεροπλία! Εκλείσαν τα μάτια στα δεκάδες βίντεο, που κάνουν το γύρο του Διαδικτύου και έχουν τραβηχτεί δίπλα στη «νεκρή ζώνη», μακριά από το συνοριακό φράχτη, μέσα στον όγκο των διαδηλωτών. Σ' αυτά τα βίντεο ακούγονται οι πυροβολισμοί από μακριά, ακόμα και ο ήχος των σφαιρών που περνούν πολλές φορές ξυστά από τα κεφάλια των διαδηλωτών. Κάπως έτσι παρουσίασαν τα γεγονότα μεγάλα ειδησεογραφικά Μέσα, όπως οι New York Times (και όχι μόνο).

Ο εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου Ρατζ Σαχ έδωσε τη γραμμή, κατονομάζοντας τη Χαμάς

σαν υπεύθυνη για τη σφαγή! Παράλληλα, χαρακτήρισε χοντροκομμένη προπαγάνδα της Χαμάς τις φωτογραφίες και τα ρεπορτάζ ανταποκριτών από τη Γάζα! Η Νίκη Χέλι, πρέσβειρα των ΗΠΑ στον ΟΗΕ, χαιρέτισε τους σιωνιστές για την «αυτοσυγκράτηση» που επέδειξαν στη διαχείριση της κατάστασης! Κλείνοντας, υπενθύμισε για πολλοστή φορά ότι οι ΗΠΑ στηρίζουν πλήρως τους σιωνιστές και αποχώρησε επιδεικτικά όταν στο βήμα ανέβηκε ο πρέσβης της Παλαιστινιακής Αρχής. Παράλληλα, μπλόκαρε το προσχέδιο ψηφίσματος για τη σφαγή στη Γάζα, που ζητούσε τη διενέργεια ανεξάρτητης έρευνας για το μακελειό.

Ούτε μία στο εκατομμύριο...

Πανικός στις «αγορές»! Στο 39σέλιδο «Σύμφωνο για μια κυβέρνηση αλλαγής», που έχουν υπογράψει το «Κίνημα 5 Αστέρων» και η «Λέγκα» και έφερε στη δημοσιότητα η ιστοσελίδα Huffington Post Italia, οι δύο φρέσκοι κυβερνητικοί εταίροι δηλώνουν ότι προτίθενται να οδηγήσουν την Ιταλία σε έξοδο από το ευρώ, να ζητήσουν από την ΕΚΤ να διαγράψει χρέος της χώρας ύψους 250 δισ. ευρώ και να προσεγγίσουν τη Ρωσία, απαιτώντας από την ΕΕ την άρση των κυρώσεων (όσων έχουν απομείνει, προφανώς).

Προτού ο ιός του πανικού προλάβει ' απλωθεί στο χρηματιστήριο, εμφανίστηκαν στην πιάτσα ο Λουίτζι ντι Μάιο και ο

Ματέο Σαλβίνι, οι ηγέτες των δύο κομμάτων, για να πουν πως το συγκεκριμένο κείμενο ανήκει στην κατηγορία «λέμε και καμιά μαλακία για να περνά η ώρα». Δεν πρόκειται να επιχειρήσουμε έξοδο της Ιταλίας από το ευρώ, διαβεβαίωσαν με κοινή τους δήλωση. «Το κείμενο συμφωνίας αλλάζει τόσο γρήγορα που δεν είναι εύκολο να παρακολουθήσεις τις αλλαγές», δήλωσε ο Ντι Μάιο και τους άφησε όλους σέκου. Είμαστε σίγουροι ότι πολλοί καπιταλιστές θα αναφωνούν σε ιδιωτικές συζητήσεις: «τι είναι αυτά τα σουργέλα που θα κυβερνήσουν την Ιταλία».

Στην Ελλάδα, βέβαια, τα ξέρουμε αυτά. Έχουμε ζήσει «σκισίματα μνημονίων», «δη-

μιουργικές ασάφειες», ακόμα και δημοψήφισμα, για να βρεθούμε στο τέλος μ' ένα τρίτο Μνημόνιο ναααα (με το συμπάθειο).

Εννοείται πως δεν υπάρχει ούτε μία περίπτωση στο εκατομμύριο να φύγει η Ιταλία (η τρίτη σε μέγεθος ιμπεριαλιστική δύναμη) από την Ευρωζώνη, σ' αυτή τη φάση. Αντίθετα, υπάρχουν πολλές πιθανότητες να φύγουν ο Ντι Μάιο και ο Σαλβίνι, αν δεν καταφέρουν να σοβαρευτούν και να φτιάξουν μια κυβέρνηση που θ' ανταποκρίνεται σ' αυτά που απαιτεί το ιταλικό κεφάλαιο. Αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο, βέβαια. Ας σκεφτούμε τι γίνεται με τον Τραμπ στις ΗΠΑ. Αυτό σημαίνει πολιτική κρίση.

Νίκησε ο «πατέρας των φτωχών»!

Η νίκη του συνασπισμού που ηγείται ο 44χρονος σιίτης κληρικός Μοκτάντα Αλ Σαντρ στις εκλογές που έγιναν το περασμένο Σάββατο στο Ιράκ, δεκαπέντε χρόνια μετά από την αμερικάνικη εισβολή, αποτέλεσε μία έκπληξη για όλους. Όχι μόνο για τους Αμερικάνους, τους οποίους ο Σαντρ με το Στρατό του Μεχντί του οποίου ηγούνταν, πολέμησε δύο φορές στο παρελθόν (πριν μετατραπεί σε εμφυλιοπολεμική μηχανή που κατηγορήθηκε από τις οργανώσεις της ιρακινής αντίστασης ότι ευθύνεται για σωρεία απαγωγών και σφαγών σουνιτών), αλλά και για τους Ιρανούς που τόσα χρόνια ασκούσαν επιρροή στις ιρακινές κυβερνήσεις. Κάποτε και ο ίδιος ο Σαντρ τους υποστήριζε

(το 2007 είχε αυτοεξοριστεί στην Τεχεράνη), αλλά από τότε έχει κληθεί πολύ νερό στ' αυλάκι.

Στην προεκλογική περίοδο ο συνασπισμός του Σαντρ εμφανίστηκε σαν μία εναλλακτική λύση στη διαφθορά των προηγούμενων κυβερνήσεων, ενάντια τόσο στους Αμερικάνους όσο και στο Ιράν. Κέρδισε έτσι πλατιές λαϊκές μάζες των σιιτών, που όλα αυτά τα χρόνια είναι οικονομικά περιθωριοποιημένες παρά την όποια «ανάπτυξη», που ήρθε μετά το τέλος του πολέμου. Το προφίλ του «αδιάφθору» με αντιστασιακή ιστορία (την οποία είχε και ο πατέρας του, που σκοτώθηκε από το καθεστώς του Σαντάμ) ήταν σίγουρα ένα ισχυρό ατού για τον Σαντρ που εμφανίστηκε

Οι τακτικισμοί «αβρότητας» της κυβέρνησης Ομπάμα, που σε τίποτα δεν άλλαζαν φυσικά την ουσία της αμερικάνικης πολιτικής στο Παλαιστινιακό, κάταφερναν τουλάχιστον να κρατούν την ηγεσία της Παλαιστινιακής Αρχής στον αφρό και να δίνουν πάτημα στους θιασώτες της «μη βίαιης αντίστασης» και των «συναινετικών λύσεων». Η σκληρή γραμμή της κυβέρνησης Τραμπ, που δεν κρατάει καμιά ισορροπία ακόμα και σε επίπεδο δηλώσεων, δείχνει σε όλους ότι ο πασιφισμός είναι εντελώς αδιέξοδος. Ενοπλοι μαχητές και άοπλοι διαδηλωτές τυγχάνουν της ίδιας αντιμετώπισης από τους σιωνιστές, που η μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν είναι η γλώσσα των όπλων. Όσο για τον Μαχμούτ Αμπάς, ο οποίος τη μέρα της σφαγής εγκαινίαζε ένα θέρετρο κάπου στη Δυτική Οχθη(!), δε δίνει δεκάρα για τον παλαιστινιακό λαό. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι η διάσωση της εξουσιαστικής του κλίμακας με κάθε μέσο.

Αποθρασυμένοι σιωνιστές έκαναν δηλώσεις μετά τη σφαγή, που έρχονται να δικαιώσουν για άλλη μια φορά όσους χα-

ρακτηρίζουν το σιωνισμό ως μοντέρνο ναζισμό. Στέλεχος του κόμματος Λικούντ του Νετανιάχου δήλωσε σε ισραηλινό ραδιόφωνο ότι το Ισραήλ έχει στην κατοχή του αρκετές σφαίρες για κάθε Παλαιστίνιο, ενώ ο ισραηλινός υπουργός Δημόσιας Τάξης, Γκιλάντ Ερντάν, συνέδεσε τους δολοφονημένους Παλαιστίνιους με του νεκρούς Ναζί κατά τη διάρκεια του Β' ΠΠ. Δεν πρέπει να λυπάται κανείς γι' αυτούς, είπε, όπως δε λυπήθηκε κανείς για τους θανάτους των Ναζί!

Η «Ματωμένη Δευτέρα» της Γάζας και όλες οι αιματηρές διαδηλώσεις που προηγήθηκαν, στο πλαίσιο της «Πορείας της Επιστροφής», γεννούν νέους αγωνιστές, πιο ριζοσπαστικούς και μαχητικούς, έτοιμους να γίνουν παρανάλωμα στη φωτιά του απελευθερωτικού αγώνα και που γνωρίζουν πλέον καλά ότι ο μόνος δρόμος που μπορεί να δικαιώσει τους πόθους του παλαιστινιακού λαού για λευτεριά και ανεξαρτησία δεν είναι η κούφια διπλωματία αλλά η ανυποχώρητη πάλη με όλα τα μέσα, συμπεριλαμβανόμενου του ένοπλου αγώνα.

περίπτωση (είτε εξετάζοντάς τες συνολικά είτε ανά εργάτη). Όπως φαίνεται από τον Πίνακα 1, το 2006 ο βιομηχανικός εργάτης πληρωνόταν κατά μέσο όρο με 18.3 δολάρια την ώρα, αλλά παρήγαγε νέα αξία 121,7 δολαρίων. Το 2011, πληρωνόταν με 21,2 δολάρια για μία νέα αξία 154.1 δολαρίων, ενώ το 2016 πληρωνόταν με 23.3 δολάρια την ώρα για μία νέα αξία 153.6 δολαρίων που πρόσθετε με την εργασία του. Αν και από τα παραπάνω προκύπτει ότι ο εργάτης παρήγαγε εφταπλάσια αξία σε σχέση με το μισθό του, η υπεραξία που υπολογίζουμε είναι μικρότερη, γιατί λογαριάζουμε και τις πάσης φύσεως εργοδοτικές εισφορές (για επιδόματα ανεργίας, αποζημιώσεις απόλυσης, διάφορα συνταξιοδοτικά προγράμματα κτλ), που είναι ένας έμμεσος μισθός. Η στατιστική στο σημείο αυτό, όμως, δεν ξεκαθαρίζει αν αυτές οι εισφορές αφορούν μόνο

η μεγάλη αποχή (μόλις το 44% ψήφισε) αδυνατίζει τη νίκη του, αφού ένα μεγάλο μέρος του εκλογικού σώματος γύρισε την πλάτη του στις κάλπες.

Από την άλλη, οι δύο βόμβες που εξερράγησαν σε κτίριά του (η μία στα γραφεία της πολιτοφυλακής του και η δεύτερη σε οργάνωση που ελέγχει), δείχνουν ότι η βία στο Ιράκ δεν πρόκειται να σταματήσει.

Το σίγουρο είναι ότι αυτοί που τον ψήφισαν για να καταπολεμήσει τη διαφθορά δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι κι αυτός είναι φτιαγμένος από τα ίδια υλικά με τους άλλους. Αν ήταν διαφορετικός, θα είχε αγωνιστεί να διώξει τους Αμερικάνους και δε θα άφηνε τον στρατό του να μετατραπεί σε εμφυλιοπολεμική μηχανή.

στο ψαχνό

Χρέος τιμής

Εξήντα νεκροί μέσα σε μια μέρα. Ανάμεσά τους επτά παιδιά κι ένα βρέφος. Κι όμως, δεν είδαμε να αναπτύσσεται καμιά διεθνής καμπάνια «We are all Palestinians».

Αναμενόμενο. Ο ηρωικός αγώνας των Παλαιστίνιων για το δικαίωμα στη δική τους πατρίδα, που έκλεισε εφτά δεκαετίες, δεν προσφέρεται για πρόστυχες ηθικολογικές καμπάνιες. Δεν το επιτρέπει το περιεχόμενό του, καθώς αμφισβητεί την παγκόσμια ιμπεριαλιστική τάξη. Την Παλαιστίνη την έχουμε συνηθίσει αντάρτισσα και τους Παλαιστίνιους ανυπότακτους αντάρτες, είτε κρατούν την πέτρα είτε κρατούν το ντουφέκι.

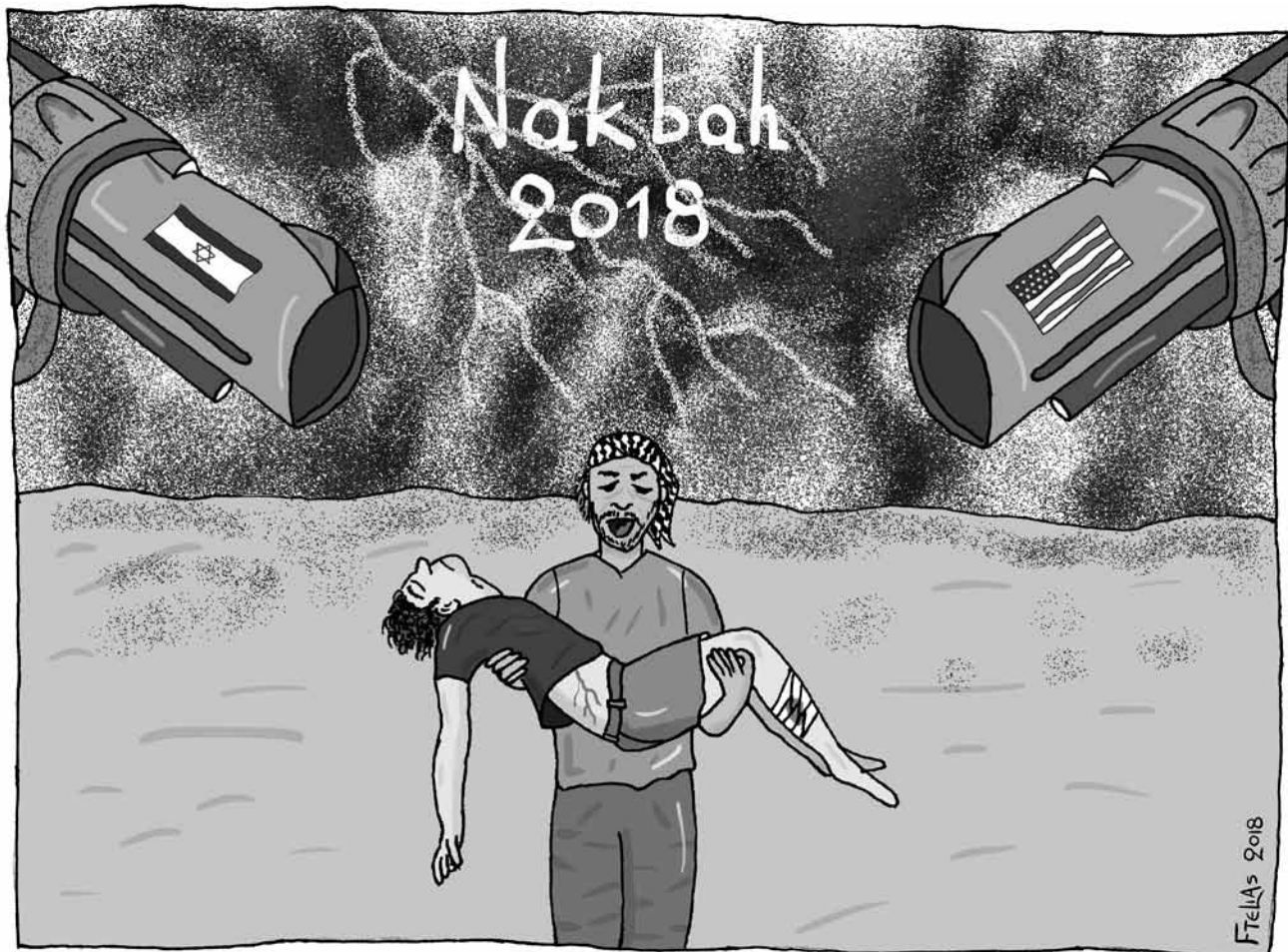
Εφτά δεκαετίες κρατά ο αγώνας τους και είναι συγκρουσιακός, βίαιος, αιματηρός καθ' όλη αυτή την ιστορική διαδρομή. Το μήνυμα που στέλνει αυτός ο αγώνας δεν αφορά μόνο τη διεκδίκηση μιας πατρίδας σ' ένα μικρό κομμάτι γης. Έχει εκ των πραγμάτων αποκτήσει έναν ευρύτερο, εμβληματικό χαρακτήρα. Ο αγώνας των Παλαιστίνιων είναι φωτεινός επαναστατικός φάρος που δείχνει το δρόμο σε όσους θέλουν ν' απαλλαγούν από τα δεσμά της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Επαναστατική εμμονή, συλλογική αξιοπρέπεια, στοχοπροσήλωση, ατομικός και μαζικός ηρωισμός, αυτοθυσία, αγωνιστική ανιδιοτέλεια, συνέχεια: αυτές είναι οι έννοιες που νοηματοδοτεί συνεχώς ο αγώνας στην Παλαιστίνη.

Την περασμένη Τετάρτη οργανώθηκαν στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη πορείες αλληλεγγύης στον αγώνα του παλαιστινιακού λαού. Πάνω από χίλιοι διαδηλωτές πορεύτηκαν από το Μέγαρο Μουσικής προς την αμερικάνικη και την ισραηλινή πρεσβεία. Ξεχειλίζει η οργή για τη νέα εκατόμβη στη Γάζα, ιδιαίτερα ανάμεσα στους νεαρούς παλαιστίνιους πρόσφυγες, που δε δίστασαν να σκαρφαλώσουν πάνω στις κλούβες των ΜΑΤ, ανεμίζοντας παλαιστινιακές σημαίες και φωνάζοντας συνθήματα, και στο τέλος να οργανώσουν πετροπόλεμο ενάντια στην πρεσβεία των μακελάρηδων, πάνω από τις παρατεταγμένες αστυνομικές κλούβες.

Ο κόσμος που πορεύτηκε ήταν λίγος σε σχέση με το μέγεθος του ζητήματος, αλλά πολύς σε σχέση με προηγούμενες εκδηλώσεις αλληλεγγύης. Όσοι συνεχίζουμε σταθερά εδώ και χρόνια να προσπαθούμε να οικοδομήσουμε ένα κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση, αισθανθήκαμε μια μικρή ικανοποίηση, παρά τον πόνο για τους νεκρούς και τους τραυματίες Παλαιστίνιους. Είδαμε σ' αυτή την πορεία, στον παλμό και τη μαχητικότητά της, το σπέρμα για την οικοδόμηση ενός κινήματος αλληλεγγύης που θα βάλει σπουδαίους στόχους.

Να κάνει πλατιά ζύμωση στον ελληνικό λαό, χτυπώντας τη σιωνιστική προπαγάνδα που αναπτύσσεται χάρη στη στήριξή της από το αστικό πολιτικό φάσμα και τους διάφορους «επενδυτές». Να μην αφήσει τους σιωνιστές να αλωνίζουν ανενόχλητοι την Ελλάδα, παριστάνοντας τους εκπροσώπους μιας «δημοκρατίας» και ενός «πολιτισμού». Να εγείρει το μείζον αίτημα της διακοπής των κάθε είδους σχέσεων της χώρας μας με τη ναζιστική-σιωνιστική οντότητα.

Αυτό είναι ένα χρέος τιμής. Δεν το χρωστάμε μόνο στην αντάρτισσα Παλαιστίνη και στον ηρωικό λαό της. Το χρωστάμε στους εαυτούς μας, το χρωστάμε στο δικό μας λαό, που ασφυκτιά κάτω από τη στραγγαλιστική λαβή του διεθνούς κεφαλαίου. Το χρωστάμε στον αγώνα για να ξαναζωντανέψει το όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης, στη χώρα μας και σ' όλο τον κόσμο.

KONTRES

Λαγουδάκια

Όταν μια είδηση τη γράφει μόνο η «Αυγή», αυτό σημαίνει ότι τη χρησιμοποιεί η κυβέρνηση σαν «λαγό». Εγγραψε, λοιπόν, η «Αυγή» ότι υπάρχουν ευρωπαϊκές «προτροπές» (sic!) για συμφωνία για το «Μακεδονικό», η οποία μάλιστα θα πρέπει να ψηφιστεί με αυξημένη πλειοψηφία (180 βουλευτές) από την ελληνική Βουλή. Πού βρίσκεται η «είδηση»; Στις ευρωπαϊκές... προτροπές. Προφανώς η άποψη της κυβέρνησης (χωρίς τους ΑΝΕΛ) δεν αρκεί για να πειστεί η αντιπολίτευση και μπαίνουν μπροστά τα... μεγάλα μέσα. Οι ευρωπαίοι επικυρίαρχοι. Αφού το ζητούν αυτοί, πρέπει όλοι να συμφωνήσουν! Αυτό είναι το μήνυμα που οι Τσιπραιίοι προσπαθούν να περάσουν μέσω της «Αυγούλας».

Αυτού του τύπου τα δημοσιεύματα, πέρα από την ξενόδοξη λογική στην οποία στηρίζονται, έχουν ως σκοπό να «πιάνουν» κλίμα. Δηλαδή, να μετρηθούν οι αντιδράσεις της αντιπολίτευσης, αν αυτή «τσιμπήσει» και προχωρήσει σε δηλώσεις δηλώσεις. Και μετά, να μπορεί η κυβέρνηση να ανασχεδιάσει την τακτική της.

Η αναφορά στις 180 ψήφους έχει ως στόχο κυρίως τη ΝΔ. Και βέβαια, από άποψη αστικής συνταγματικής τάξης είναι γελοία. Εδώ ψήφισαν τα Μνημόνια με απλή πλειοψηφία, θα έχουν πρόβλημα να ψηφίσουν μια ενδεχόμενη συμφωνία με τη Δημοκρατία της Μακεδονίας με απλή πλειοψηφία (αν τους βγαίνουν τα «κουκιά»

με ψήφους από το Ποτάμι και το ΚΙΝΑΛ, δεδομένης της καταψήφισης από τους «ψεκασμένους» του Καμμένου);

Ο κυνικός

Υπάρχουν οι συριζαίοι που κάνουν «παιχνίδι» με υποσχέσεις για αθέτηση των προνομοθετημένων μέτρων, μετά την ολοκλήρωση του Μνημονίου (σ' αυτούς προστέθηκε και υπουργός, ο Σπίρτζης), υπάρχει και ο κυνικός Σταθάκης που «ερωτηθείς (στη ραδιοφωνική εκπομπή του Χατζηνικολάου) εάν τα υπονοούμενα ότι οι συμφωνίες με τους θεσμούς δεν θα εφαρμοστούν μετά τη λήξη του μνημονίου αποσταθεροποιούν τις αγορές», απάντησε:

«Ακριβώς το αντίθετο είναι το μήνυμα, διότι οι δεσμεύσεις της κυβέρνησης, εκ των πραγμάτων, έχουν πολύ υψηλό βαθμό αξιοπιστίας στην εφαρμογή του προγράμματος του '15-'18 και γι' αυτό ολοκληρώνεται το πρόγραμμα με επιτυχία. Αρα, μακριά από εμάς όλα αυτά. Ισα-ίσα το αντίθετο, θα έλεγα ότι εφόσον το σενάριο για εμάς παραμένει ότι βγαίνει η οικονομία από τη βαθιά κρίση, ότι έχουμε πολύ ισχυρούς οικονομικούς δείκτες, **θα ήταν αυτοκτονικό νομίζω για την κυβέρνηση να αφήσει να εννοηθεί ότι θα συμβεί οτιδήποτε από αυτά που υπονοήσατε.** Το αντίθετο θα έλεγα. Πρέπει να παραμείνουμε έτσι, οι αγορές το έχουν εκτιμήσει και γι' αυτό και τα επιτόκια στα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου αποκλιμακώνονται».

Περιττεύει να θυμίσουμε ότι ο Σταθάκης είναι μέλος του οικονομικού επιτελείου και διαπραγματευτής με την τρόικα από την αρχή.

Προς τι ο εκνευρισμός;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το γερμανικό οικονομικό περιοδικό (του ομίλου Handelsblatt) «WirtschaftsWoche» συνεχίζει τη γραμμή της χυδαιότητας που από το 2010 ακολουθούν κατά καιρούς διάφορα γερμανικά έντυπα.

Χυδαίοι ψεύτες

«Η μεταπρογραμματική εποπτεία μπορεί να μην είναι και πολύ ανόμοια με ένα επιπλέον πρόγραμμα». Σ' αυτό το συμπέρασμα καταλήγει Εκθεση του τραπεζικού μονοπώλιου HSBC, στελέχη της οποίας είχαν επαφές με εκπροσώπους της Κομισιόν, της ΕΚΤ, του ΔΝΤ και με τον Τσακαλώτο. Τα στελέχη της HSBC δε διστάζουν να γράψουν τη γνώμη τους και για την ελληνική κυβέρνηση: «Η ελληνική κυβέρνηση ήταν αισιόδοξη ότι η μεταμνημονιακή εποπτεία θα είναι πολύ ήπια αλλά η δική μας αίσθηση, **συνομιλώντας με την Κομισιόν**, ήταν ότι θα είναι αρκετά βαριά».

Ο Τσακαλώτος δεν τόλμησε να βγάλει κάποιο non paper για να καταγγείλει την HSBC, όπως έκανε με το γερμανικό περιοδικό «WirtschaftsWoche». Μπορεί να βλέπει το παραμύθι να διαλύεται «εις τα εξ' ων συνετέθη», καθώς πλησιάζουμε στην «ώρα μηδέν» (που πρέπει να υπογραφεί το μετα-Μνημόνιο), όμως και ο Τσακαλώτος και περισσότεροι ο Τζανακόπουλος επιμένουν να το επαναλαμβάνουν σαν χαλασμένα γραμμόφωνα. Ελεγε πρόσφατα ο Τζανακόπουλος, σε συνέντευξή του στον 2/47 FM: «Μια μη καθαρή έξοδος θα ήταν μια συμφωνία, η οποία θα συνοδευόταν από προληπτική γραμμή στήριξης, που, όπως ξέρετε, με βάση το Καταστατικό του ESM, είναι συνδεδεμένη με μνημόνια και διαδικασίες αξιολογήσεων. Αντιθέτως, μια καθαρή έξοδος θα περιγραφεί σε μια συμφωνία, η οποία θα προβλέπει τους ίδιους περίπου όρους, οι οποίοι προβλέπονταν και για τις υπόλοιπες χώρες που εξήλθαν από προγράμματα δημοσιονομικής προσαρμογής, όπως η Πορτογαλία, η Ιρλανδία και η Κύπρος». Μια απλή σύγκριση με τα συμπεράσματα της HSBC είναι αρκετή.

Δεν ξέρουμε τι γράφει το «ολιστικό σχέδιο» του Τσακαλώτου (η κυβέρνηση το κρατά επτασφράγιστο μυστικό), όμως όταν αναφέρεται στην κάνναβη αναφέρεται στη φαρμακευτική κάνναβη και όχι στη «φούντα» και στη «μαστούρα», όπως γράφει το περιοδικό με τη βρόμικη ιμπεριαλιστική λογική. Όσο για τη δήλωση ότι «οι προτάσεις δεν αξίζουν ούτε το χαρτί στο οποίο γράφηκαν», που αποδίδεται σε «ευρωπαϊό αξιωματούχο», θα μπορούσε να έχει γραφεί από το ίδιο το περιοδικό, αφού ο αξιωματούχος δεν κατονομάζεται.

Παρά ταύτα, το γερμανικό περιοδικό πέτυχε το στόχο του, καθώς ο Τσακαλώτος απάντησε με non paper, χαρακτηρίζοντας «φαιδρό, αν όχι προσβλητικό και πέρα από κάθε όριο δημοσιογραφικής δεοντολογίας» τον τίτλο του δημοσιεύματος και «ανάξια περαιτέρω σχολιασμού» τα όσα αναφέρει. Γιατί ο Τσακαλώτος έκρινε ότι έπρεπε ν' απαντήσει με ένα -αμυντικού ύφους- non paper; Γιατί ξέρει πολύ καλά ότι ο όμιλος Handelsblatt εκφράζει με τον πιο αυθεντικό τρόπο τα συμφέροντα της γερμανικής κεφαλαιοκρατίας και κατάλαβε ότι το εν λόγω δημοσίευμα απηχεί απόψεις της γερμανικής κυβέρνησης. Κατάλαβε ότι δεν πρόκειται για κάποια «κιτρινιά» του περιοδικού, αλλά για «κιτρινιά»-προειδοποιητική βολή ενόψει της διαπραγματεύσεως για το χρέος.

Υποψήφιος;

Ο Μίλτος Κύρκος, ευρωβουλευτής του Ποταμιού, ανακοίνωσε ότι δε θα είναι υποψήφιος με το ΚΙΝΑΛ στις επόμενες ευρωεκλογές. Δεν είπε, όμως, ότι δε θα είναι γενικά υποψήφιος. Κι αυτό είναι το μόνο που έχει σημασία. Προτείνει να κατέβει αυτόνομα το Ποτάμι, το οποίο όμως αποτελεί συστατικό μέρος του ΚΙΝΑΛ και -τουλάχιστον αυτή τη στιγμή- δεν μπορεί να κατέβει αυτόνομα. Θα κατέβει το ΚΙΝΑΛ. Τι μένει; Να είναι ο Κύρκος υποψήφιος με τον ΣΥΡΙΖΑ, στον οποίο ο Κύρκος αναζητά... «τη χαμένη Αριστερά»! Αυτή είναι η ουσία. Όλα τα υπόλοιπα, η ιδεολογικοπολιτική φλυαρία, είναι απλώς πασαλείμματα, χοντρά (και κακοστρωμένα) στρώματα μακιγιάζ, στα οποία χρόνια τώρα ειδικεύονται άνθρωποι σαν τον Κύρκο.

ΥΓ. Μάλλον βιάστηκε να κοινοποιήσει τις προθέσεις του ο Κύρκος. Οι «σύντροφοί» του θα τον «ξεπουπουλιάσουν» μέχρι να φτάσει η ώρα των ευρωεκλογών (ένας χρόνος είναι μεγάλο διάστημα). Ήδη, οι αρθρογράφοι στις αντιπολιτευόμενες εφημερίδες άρχισαν να του την πέφτουν άγρια. Μπορεί, όμως, να μη μπορούσε να κάνει αλλιώς. Δηλαδή, οι συριζαίοι, σαν αντάλλαγμα για την ευρωβουλευτική υποψηφιότητα, να του ζήτησαν να βγει τώρα μπροστά. Τώρα που τον χρειάζονται, στο πλαίσιο της αντεπίθεσης που ξεκίνησαν κατά του ΚΙΝΑΛ.

Αλλα λόγια...

«Λόγω των πρόσφατων σκευωριών εις βάρος μου, κατέθεσα σήμερα αίτημα στην Επιτροπή Πόθεν Εσχες της Βουλής και εξετάστηκε το ζήτημα της δήθεν offshore που είχα στην Κύπρο. Η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι δεν είναι offshore». Τάδε έφη αντιπρόεδρος Μπουμπούκος σε πρόσφατη τηλεοπτική του συνέντευξη, ανακοινώνοντας ότι έχει καταθέσει μήνυση κατά της ΕφΣυν που έγραψε για την «offshore».

Δεν ξέρουμε τι ακριβώς είπε η Επιτροπή Πόθεν Εσχες της Βουλής για την εταιρία του Γεωργιάδη, που λειτούργησε από το 2006 μέχρι το 2016, αντιλαμβανόμαστε όμως γιατί «καίγεται» να αποδείξει ότι δεν ήταν offshore (η γραμμή άμυνας προφανώς στηρίζεται στο ότι η Κύπρος είναι χώρα-μέλος της ΕΕ). Αν η εταιρία θεωρηθεί offshore, ο ίδιος θα έχει διαπράξει ποινικό αδίκημα και μάλιστα κατ' εξακολούθηση. Όμως, ανεξάρτητα από τα νομικίστικα, υπάρχει το ουσιαστικό ζήτημα: τι την ήθελε την εταιρία στην Κύπρο, αν όχι για να εκμεταλλεύεται τη διαφορά ανάμεσα στα φορολογικά καθεστώτα;

Προστυχίες

Η Δούρου έγραψε στο facebook ανάρτηση για την «Ημέρα της Νίκης», την οποία περιγράφει ως «ημέρα παράδοσης των Ναζι απέναντι στα συμμαχικά στρατεύματα ΗΠΑ, Βρετανίας, ΕΣΣΔ». Μ' αυτήν ακριβώς τη σειρά! Τι σημασία έχει αν τα ναζιστικά στρατεύματα παραδόθηκαν στον Κόκκινο Στρατό (που έδωσε μόνος του τη μάχη του Βερολίνου); Τι σημασία έχει αν ο στρατάρχης Ζούκοφ ήταν επικεφαλής της τελετής παράδοσης και καθόρισε όλες τις λεπτομέρειες, ενώ αμερικανοί, βρετανοί και γάλλοι αξιωματικοί είχαν απλώς κληθεί να παραστούν στην τελετή; Για τη Δούρου σημασία έχει να υποβιβάσει την ΕΣΣΔ. Γι' αυτό και συμπληρώνει το πόνημά της όχι με κάποια φράση από το διάγγελμα του Στάλιν, αλλά με κάποια φράση του Τσόρτσιλ (στ' αγγλικά, μάλιστα, για να το καταλάβουν οι «πρεσβείες»).

Εχει και συνέχεια το πόνημα: «Η πάλη κατά του ναζισμού και κατά των σκιών του χθες που σήμερα επιχειρούν να επιστρέψουν στο προσκήνιο, όπως άλλωστε φάνηκε και πριν από λίγες μέρες με τη βεβήλωση τάφων της εβραϊκής κοινότητας στο Γ' νεκροταφείο στην Αθήνα, είναι πάλη επίκαιρη και διαρκείας». Ναζισμός είναι μόνο η βεβήλωση εβραϊκών τάφων. Η συστηματική εξόντωση αμάχων Παλαιστίνιων από το εβραϊκό κράτος και η ρατσιστική ιδεολογία που συνοδεύει αυτή την εξόντωση δεν είναι ναζισμός!

Υποκριτές, τσιράκια των Σιωνιστών και των Αμερικανών

«Κυρίες και Κύριοι,
Θέλω να ξεκινήσω εκφράζοντας την φρίκη και τον αποτροπιασμό για τους δεκάδες θανάτους και τους χιλιάδες τραυματισμούς διαδηλωτών στην πολύπαθη Λωρίδα της Γάζας που προκλήθηκαν από τον Ισραηλινό στρατό κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων εναντίον της απόφασης των ΗΠΑ να μεταφέρουν την πρεσβεία τους από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ.

Πρόκειται για μια **δυσανάλογη αντίδραση** εκ μέρους του Ισραήλ που πρέπει να αντιμετωπιστεί με ενότητα και αποφασιστικότητα από το σύνολο της διεθνούς κοινότητας.

Θέλω εξάλλου να τονίσω ότι οι μονομερείς ενέργειες σε καμία περίπτωση δεν συμβάλλουν στην επίλυση των διαφορών Ισραήλ-Παλαιστίνης, οι οποίες πρέπει πάντοτε να αντιμετωπίζονται στο πλαίσιο των σχετικών αποφάσεων του ΟΗΕ. Η ΕΕ, ο Αραβικός Σύνδεσμος αλλά και ο ΟΗΕ οφείλουν να λάβουν άμεσα αποτελεσματικές πρωτοβουλίες για την αποκλιμάκωση της έντασης και την επιστροφή εντός του πλαισίου της διεθνούς νομιμότητας».

Μα αυτή την τοποθέτηση ξεκίνησε το briefing των πολιτικών συντακτών ο Τζανακόπουλος, το μεσημέρι της περασμένης Τρίτης. Είχαν περάσει πολλές ώρες από το νέο φρικτό έγκλημα του σιωνισμού, στη διάρκεια των οποίων η κυβέρνηση δεν έκανε καμιά ανακοίνωση. Όταν όμως είδε τους τίτλους των αστικών εφημερίδων της Τρίτης, κατάλαβε ότι δεν την έπαιρνε να κάνει το παπί. Όλες είχαν τη σφαγή στη Γάζα κύριο ή δεύτερο θέμα στην πρώτη σελίδα. Με παραπλήσιους τίτλους: «Σφαγή για την πρεσβεία στην Ιερουσαλήμ» η «Αυγή». «Αιματοχυσία με υπογραφή Τραμπ» η ΕφΣυν. «Σφαγή - Δεκάδες νεκροί Παλαιστίνιοι στη Γάζα» τα «Νέα» του Μαρινάκη. «Εγκαίνια στην Ιερουσαλήμ, λουτρό αίματος στη Γάζα» η «Καθημερινή» του Αλαφούζου. «Εγκαίνια

με αίμα στο Ισραήλ» το «Εθνος» του Σαββίδη (ο πιο συγκρατημένος τίτλος).

Περιττεύει να πούμε ότι η δήλωση Τζανακόπουλου στάζει υποκρισία από την αρχή μέχρι το τέλος. Ούτε μια αναφορά στο δίκαιο του αγώνα των Παλαιστινίων. Ούτε μια λέξη που θα «φόρτιζε» την πολιτική τοποθέτηση της κυβέρνησης («σφαγή», «μακελειό» κτλ.). Κι εκείνο το προκλητικό «δυσανάλογη αντίδραση εκ μέρους του Ισραήλ» που μόνο από αρρωστημένο εγκέφαλο μπορεί να παραχθεί. Εδώ και έξι βδομάδες θερίζουν συστηματικά άοπλους διαδηλωτές, έχοντας δημιουργήσει ήδη εκατόμβη νεκρών και χιλιάδες τραυματίες και η ελληνική κυβέρνηση βγήκε, μόλις την επομένη του μεγαλύτερου απολογισμού νεκρών και τραυματιών να μιλήσει για «δυσανάλογη αντίδραση»!

Υπάρχει, βέβαια, και το υπουργείο Εξωτερικών, που εκφράζει επίσημα την εξωτερική πολιτική της χώρας και δε δίστασε να βγάλει μια ανακοίνωση που θα τη ζήλευαν οι δωσίλογοι της Κατοχής. «Το Ισραήλ οφείλει να σεβαστεί το δικαίωμα ειρηνικής διαμαρτυρίας και να αποφεύγει τη χρήση δυσανάλογης βίας. Από πλευράς τους, η Χαμάς και όσοι οργανώνουν τις διαδηλώσεις διαμαρτυρίας στη Λωρίδα της Γάζας οφείλουν να διασφαλίζουν τον ειρηνικό χαρακτήρα των διαδηλώσεων αυτών», διασάλπισε ο Κοτζιάς μέσω επίσημης ανακοίνωσης του ΥΠΕΞ, προκαλώντας θυμό ακόμα και σε συριζαίους βουλευτές που μίλησαν για «τακτική ίσων αποστάσεων».

Η γεμάτη υποκρισία δήλωση Τζανακόπουλου ήταν για εσωτερική κατανάλωση, ενώ η ανακοίνωση του ΥΠΕΞ ήταν για διεθνή χρήση και είναι αυτή που αποτυπώνει την ουσία της κυβερνητικής πολιτικής. Οι «ίσες αποστάσεις», η εξίσωση κατακτητή και κατακτημένου, θύτη και θύματος είναι απλά ο φερετζές της κυ-

βερνητικής πολιτικής γι' αυτές τις μέρες της μεγάλης σφαγής. Μόλις στεγνώσει το αίμα, θ' αρχίσουν και πάλι οι ύμνοι για το... δημοκρατικό Ισραήλ και οι όρκοι πίστης στη «στρατηγική συνεργασία» Ελλάδας-Ισραήλ. Αυτή είναι η επίσημη κυβερνητική πολιτική, μια πολιτική αμερικανικής κοπής, την οποία οι Τσιπροκαμμένοι εφαρμόζουν με φανατισμό μεγαλύτερο απ' αυτόν του Γιωργάκη Παπανδρέου και των Σαμαροβενιζέλων.

Η σφαγή παλαιστίνιων διαδηλωτών στη Λωρίδα της Γάζας, που κορυφώθηκε με τη «ματωμένη Δευτέρα» στις 14 Μάη, ξεκίνησε στις 30 Μάρτη, όταν άρχισαν οι διαδηλώσεις για τη «Μεγάλη Πορεία της Επιστροφής». Μέχρι τις 13 Απρίλη είχαν δολοφονηθεί 34 Παλαιστίνιοι και είχαν τραυματιστεί 1.500. Αυτό όμως δεν εμπόδισε τον Τσίπρα να συναντηθεί για μια ακόμα φορά (έχουμε χάσει τον αριθμό) με τον εγκληματία πολέμου Νετανιάχου, τον «φίλο Μπέντζαμιν», όπως τον αποκαλούσε. Δε δίστασε να πατήσει πάνω στο αίμα των νεκρών και να κάνει την προκλητική δήλωση: «να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, προκειμένου να διασφαλίσουμε την ευημερία, τη σταθερότητα, τη συνεργασία ανάμεσα στις χώρες μας, αλλά και στις γειτονικές χώρες και στους γειτονικούς λαούς της περιοχής»! Δε δίστασε να απευθύνει στον Νετανιάχου συγχαρητήρια «για τα 70 χρόνια από την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ», χωρίς λέξη για τη Νάκμπα, χωρίς λέξη για τους νεκρούς και τους τραυματίες Παλαιστίνιους. Δε δίστασε να δηλώσει ότι «συμμερίζεται τις ανησυχίες» του Νετανιάχου για τη στρατηγική ισχύ του Ιράν!

Οποιος βοηθάει τον εγκληματία είναι συνυπεύθυνος στο έγκλημα. Ο Τσίπρας και οι υπόλοιποι συριζαίοι έχουν το δικό τους μερίδιο για το άδικο χυμένο παλαιστινιακό αίμα. Είναι τσιράκια των Αμερικανών και των Σιωνιστών.

ΚΙΝΑΛ: Μικρό καράβι, μεγάλες φουρτούνες

Να μας συγχωρείτε, αλλά εμείς έχουμε χάσει το λογαριασμό. Σε ποια ακριβώς φάση βρίσκονται οι σχέσεις της Φώφης με τον Σταύρο, του ΠΑΣΟΚ με το Ποτάμι; Μέχρι πριν από μερικές μέρες βρισκόμασταν σε πολεμική φάση, με τη Φώφη να το παίζει αρχηγίνα και να φωνάζει basta, ως εδώ κτλ., και τον Σταύρο να της απαντά ότι το Ποτάμι δε δέχεται υποδείξεις από κανένα. Μετά είχαμε τη «συντονισμένη προσπάθεια για να πέσουν οι τόνοι» και μετά συνάντηση Φώφης-Σταύρου που «αποκατέστησε το καλό κλίμα». Αν υπήρξε κάποιο άλλο επεισόδιο, το έχουμε χάσει.

Αφαιρώντας όλες τις «πιπεράτες» λεπτομέρειες που τροφοδοτούν καθημερινά τις πολιτικές και παραπολιτικές σελίδες του αστικού Τύπου (ου μην και τα περιβόητα «κοινωνικά δίκτυα», με τα οποία ασχολούνται ολημερίς κι ολονυχτίς τα πολιτικά στελέχη), τι

μένει ως «μεγάλη εικόνα» του ΚΙΝΑΛ; Η διαμάχη αν θα πάει με τον ΣΥΡΙΖΑ ή με τη ΝΔ. Αυτή η «μεγάλη εικόνα» αρκεί για να υπερβάνει κανείς ότι -τουλάχιστον στη σημερινή φάση- το ΚΙΝΑΛ δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια μικρή συμπληρωματική δύναμη του νέου δικομματισμού. Δεν μπορεί να πείσει ότι μπορεί να διεμβολίσει αυτόν τον δικομματισμό, ξεπερνώντας τουλάχιστον τον ΣΥΡΙΖΑ, με τον οποίο αντλούν ψηφοφόρους από την ίδια δεξαμενή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, βλέποντας ότι μέσα στο ΚΙΝΑΛ υπάρχουν δυνάμεις που δε θέλουν συνεργασία με τη ΝΔ και είτε περιορίζονται σ' αυτή τη φάση στη διακήρυξη περί «πολιτικής αυτονομίας» είτε ζητούν ανοιχτά πολιτική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ (περίπτωση Ραγκούση), χειρίζεται έξυπνα την υπόθεση, χωρίς να ανεβάζει τόνους. Κατάφε-

ρε μέσα σ' ελάχιστες μέρες να «εξαερώσει» τη... μεγάλη πρωτοβουλία της Φώφης που ζήτησε «εκλογές τώρα». Μία με τον Ραγκούση, μία με τον Θεοδωράκη, μία με τον Γιωργάκη, μία με την πρόταση για αλλαγή του εκλογικού νόμου, κανένας πια δε συζητούσε για την «πρωτοβουλία» της Φώφης, αλλά για τα εσωτερικά προβλήματα του ΚΙΝΑΛ. Είναι δυνατόν να πάρει άξιες λόγου πρωτοβουλίες ένα κόμμα-συνονθύλευμα, που θυμίζει στάνη με λαγούς; Εδώ ο Βενιζέλος δεν είχε κανένα πρόβλημα να «ρουφήξει» τη «μεγάλη πρωτοβουλία» της Φώφης, δηλώνοντας χαρούμενος επειδή η πρόεδρος του ΚΙΝΑΛ «υιοθέτησε κάτι που λέω εδώ και πολύ καιρό». Δηλαδή, μετέφρασε το αίτημα για εκλογές σε γραμμή στρατηγικής συμπόρευσης με τη ΝΔ! Άλλη μια απόδειξη ότι κανείς δεν πιστεύει πως το ΚΙΝΑΛ μπορεί να σταθεί αυτόνομα.

Στην πιο δραματική θέση

βρίσκεται ο Θεοδωράκης. Ο Τσίπρας τον έχει κάνει γιο-γιο, η Φώφη του κάνει παρατηρήσεις δημόσια σε αρχηγικό τόνο («Ως εδώ! Σταματήστε να παίζετε αντικειμενικά το παιχνίδι των αντιπάλων μας»!) και σαν να μην του έφταναν αυτά βγήκε κι ο Κούλης να τον ειρωνευτεί! Μια ατάκα πέταξε ο αρχηγός της ΝΔ, στο πλαίσιο συνέντευξής του στο «Βήμα» («Αν το Ποτάμι είχε λόγο ύπαρξης όταν ιδρύθηκε, αυτός δεν υπάρχει πια»), με δήλωση-ποταμό 750 λέξεων απάντησε ο Θεοδωράκης. Μια δήλωση-απολογία, η οποία θύμισε ξεπεσμένους αστέρες της μαρκίζας, που δεν τους «παίζει» πια κανένας.

Μ' αυτά και μ' αυτά, δεν πρόκειται να μας αφήσουν να πληξουμε, όπως κατ' επανάληψη έχουμε γράψει. Μέχρι να γίνουν εκλογές και να μετρηθούν (ως κόμμα και ως άτομα). Μετά, όλα θα ξεκινήσουν από την αρχή.

Σίριαλ «βίας και ανομίας»

Το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας έβαλε το χεράκι του στο σίριαλ «βία και ανομία» στα Πανεπιστήμια, με «έρευνα» που δημοσίευσε, γεγονός που άρπαξαν στον αέρα οι τηλεαστέρες των Μέσων Μαζικής Παραπληροφόρησης και η ΝΔ, που πάντα διατηρεί ψηλά στην αντιπολιτευτική της ατζέντα τη σχετική βρόμικη θεματολογία, μη έχοντας τίποτε άλλο σημαντικό για να αντιπαρατεθεί στη μνημονιακή κυβερνητική πολιτική, με την οποία άλλωστε ταυτίζεται.

Η «έρευνα» τσουβαλιάζει προβοκατόρικα περιστατικά ποινικής φύσεως, περιστατικά διακίνησης ναρκωτικών από ναρκομαφίες, με δράσεις του φοιτητικού κινήματος και των αγώνων των εργαζόμενων στο Πανεπιστήμιο, δράσεις και αγώνες όπως η μεταίωση των στημένων εκλογών για τα κακόφημα Συμβούλια διοίκησης του νόμου Διαμαντοπούλου και οι συγκρούσεις μπάτσων και φοιτητών. Ακόμα και η ολιγόωρη κατάληψη της Νομικής από μετανάστες (27/01/2011), στο πλαίσιο της μεγάλης απεργίας πείνας που πραγματοποιήσαν μετέπειτα στην ΥΠΑ-ΤΙΑ, είναι στη «μαύρη λίστα».

Πανεπιστήμιο και επιχειρήσεις

Το σίριαλ Πανεπιστήμιο και επιχειρήσεις βρίσκει πάντα εφαρμογή στο «πρωτοπόρο» από αυτήν την άποψη Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Όπως μαθαίνουμε από το σχετικό δελτίο Τύπου, «στο πλαίσιο της Εβδομάδας Τεχνολογίας, Πληροφορικής, Καινοτομίας, Εξωστρέφειας και Εκπαίδευσης «ThessWeek», θα πραγματοποιηθεί το 5th Technology Forum, σε συνέχεια των προηγούμενων επιτυχημένων διοργανώσεων, την Τετάρτη 16 Μαΐου 2018».

Οι «παραγωγικοί φορείς» (Εταιρίες Πληροφορικής και Βιομηχανίες) θα «συνδράμουν» -με το αζημίωτο βεβαίως, βεβαίως- το έργο των ερευνητικών οργανισμών, των Πανεπιστημίων δηλαδή και των Ερευνητικών φορέων.

Η γνώση και τα τεχνολογικά εργαλεία θα αξιοποιηθούν όχι προς όφελος του γενικού καλού του Ανθρώπου, αλλά για την αύξηση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων. Τα «καινοτόμα προϊόντα» που θα παραχθούν θα έχουν «διεθνείς προοπτικές».

Είκοσι φορείς συμπράττουν στη φετινή διοργάνωση. Από τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ σημειώνουμε το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, το Αλεξάνδρειο Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Θεσσαλονίκης και το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος. Οι υπόλοιποι φορείς αποτελούν την αφρόκρεμα των καπιταλιστών της Βόρειας Ελλάδας και της εκπροσώπησης της αστικής εξουσίας: ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, ο Σύνδεσμος Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος, ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Πληροφορικής Βορείου Ελλάδος, η Ελληνική Εταιρία Διοίκησης Επιχειρήσεων, το υπουργείο Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, το υπουργείο Εσωτερικών (Μακεδονίας-Θράκης), η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, ο Δήμος Θεσσαλονίκης, το Δίκτυο The Balkan and Black Sea ICT Clusters Network (ICT-BBS) («αξιόπιστος εταίρος» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην περιοχή των Βαλκανίων και της Μαύρης Θάλασσας, στον τομέα της ψηφιακής τεχνολογίας), το Δίκτυο Πράξη (από τη σχετική ιστοσελίδα μαθαίνουμε: «είναι ένας οργανισμός παροχής υπηρεσιών μεταφοράς τεχνολογίας προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τα ερευνητικά εργαστήρια όλης της χώρας. Αποστολή του είναι να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων και ερευνητικών εργαστηρίων μέσω της σύνδεσης της έρευνας με την παραγωγή, της προώθησης της καινοτομίας, της υποστήριξης της επιχειρηματικότητας καθώς και της διεθνικής συνεργασίας. Ξεκινάει τη δράση του το 1991 ως πρωτοβουλία του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας (ΙΤΕ) και του ΣΕΒ (Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών), μετέπειτα και του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ)...») κτλ.

«Μελετητής» των τεκταινόμενων στην εκπαίδευση και συνάμα συμβουλάτορας του αστικού κράτους, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ εϊθίσται πλέον να διεξάγει έρευνες για την εκπαίδευση και να τις παρουσιάζει με ταρατατζούμ ενώπιον όλου του αστικού συρφετού, που τιμά με την παρουσία του όλες αυτές τις φιέστες, δείχνοντας τάχα ότι νοιάζεται δεόντως για την πολύπαθη Παιδεία.

Τη φορά αυτή το ΚΑΝΕΠ-ΓΣΕΕ (Κέντρο Ανάπτυξης Εκπαιδευτικής Πολιτικής της ΓΣΕΕ) σε συνεργασία με το «Παρατηρητήριο Θεμάτων Αναπηρίας» ΕΣΑμεΑ, παρουσίασε την Ετήσια Εκθεση για την Εκπαίδευση 2017-18 με θέμα «Βασικά μεγέθη Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης: Εκπαίδευση και Εργασία χωρίς αποκλεισμούς».

Η έρευνα έδειξε κάτι που είναι ευρέως γνωστό και που δυστυχώς βιώνουν με πολύ πόνο τα άτομα με ειδικές ανάγκες και αναπηρία. Ο καπιταλισμός είναι αμείλικτος για τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, πόσω μάλλον για πληθυσμιακές ομάδες με ιδιαίτερα προβλήματα και πολλές ανάγκες που χρήζουν ιδιαίτερης επιμελούς φροντίδας και προστασίας. Όλα αυτά τα φαινόμενα, διογκώνονται στην περίοδο της οικονομικής κρίσης, όταν καταρρέει κάθε υποτυπώδης δομή του λεγόμενου κοινωνικού κράτους.

Εδώ η συγκυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας δεν δίστασαν να πλήξουν τους μαθητές με ειδικές ανάγκες που φοιτούν ήδη στα σχολεία, θα διστάσουν τώρα (αυτοί και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις) να καταδικάσουν στον Καιάδα τα άτομα με βαρύτερες μορφές αναπηρίας, που είναι αποκλεισμένα από την εκπαίδευση και την εργασία;

Ο «κόφτης» με κάθε μέσο στην εκπαίδευση επιβλήθηκε όσον αφορά στην Ειδική Αγωγή με την τροπολογία που κατέθεσε το υπουργείο Παιδείας στις 11 Φλεβάρη 2016 στο σχέδιο νόμου «Μέτρα για την επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις». Με την τροπολογία αυτή, ουσιαστικά καταργήθηκαν τα Τμήματα Ενταξης (ΤΕ), με τη διάχυση των μαθητών τους στις συμβατικές τάξεις. Η τακτική αυτή καλύφθηκε με εύχες φράσεις όπως «συνεκπαίδευση», «προώθηση της ένταξης και των ίσων ευκαιριών στην εκπαίδευση», «ανάπτυξη γνωστικών, μαθησιακών, συναισθηματικών και κοινωνικών δεξιοτήτων των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες ή και αναπηρία». Η συνέχεια ήρθε με έγγραφο της Διεύθυνσης Ειδικής Αγωγής του υπουργείου Παιδείας (Α.Π. 50351 /Δ3/24 -Ο3 - 2016) με θέμα «Οδηγίες σχετικά με τις ιδρύσεις Σχολικών Μονάδων Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης Π.Ε και Τμημάτων Ενταξης Π.Ε & Δ.Ε σχολικού έτους 2016-17», που έδινε εντολή για συγχωνεύσεις ΤΕ σε σχολικές μονάδες που είχαν συγχωνευθεί.

Το «μάρμαρο» η πολύπαθη Ειδική Αγωγή το πλήρωσε και με τροπολογία σε νομοσχέδιο του υπουργείου Οικονομικών, που ενσωμάτωνε ευρωπαϊκή οδηγία (βλ. Κόντρα, αρ. φύλ. 911). Εκπαιδευτικοί της γενικής εκπαίδευσης μετακινούνται στην Ειδική Αγωγή για «συμπλήρωση ωραρίου», ανάγκη που προέκυψε με καθαρά τεχνικό τρόπο, ώστε να μειωθούν οι προσλήψεις προσωπικού.

Η τροπολογία εξισώνει ουσιαστικά το βασικό πτυχίο (τίτλος σπουδών στην Ειδική Αγωγή) με τις μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές στην Ειδική Αγωγή. Πριμοδοτεί κάθε είδους σεμινάριο στην Ειδική Αγωγή, αφού το θεωρεί επαρκές κριτήριο, έναντι του βασικού πτυχίου για να διδάξει κανείς σε αυτήν. Έτσι, δεν πλήττονται μόνο οι εκπαιδευτικοί, που αποφοιτούν από τα σχετικά τμήματα της Ειδικής Αγωγής, αλλά μέσω αυτών και οι μαθητές με ειδικές μαθησιακές ανάγκες.

Είναι εμφανής η ανισότητα στην πρόσβαση στην εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρία, με τη συγκεκριμένη πληθυσμιακή ομάδα να παρουσιάζει σημαντικά υψηλότερες πιθανότητες να σταματήσει τη φοίτησή της στις χαμηλότερες βαθμίδες της εκπαίδευσης απ' ό,τι τα άτομα χωρίς αναπηρία, καταγράφοντας σημαντικά χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο και υψηλότερα ποσοστά πρόωρης εγκατάλειψης της εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Τα σημεία της έρευνας

Η έρευνα εξετάζει τη θέση της Ελλάδας μεταξύ των κρατών-μελών της ΕΕ των 28 αξιοποιώντας συνολικά 27 βασικούς δείκτες για τα άτομα με αναπηρία στην Ελλάδα. Εξ αυτών, οι 8 δείκτες αφορούν στην πρόσβαση στην εκπαίδευση, οι 14 δείκτες αφορούν στην πρόσβαση στην απασχόληση και οι 5 δείκτες αφορούν στο εισόδημα και στις συνθήκες διαβίωσης των ατόμων με αναπηρία.

◆ Σύμφωνα με τα στοιχεία του 2016, η Ελλάδα συγκαταλέγεται ανάμεσα στα κράτη-μέλη με τις μεγαλύτερες ανισότητες ως προς την πρόσβαση στην εκπαίδευση των ατόμων με περιορισμό/αναπηρία ηλικίας από 16 ετών και άνω, με το βαθμό εκπροσώπησης τους να μειώνεται σημαντικά καθώς αυξάνεται το επίπεδο εκπαίδευσης.

◆ Κατέχει την 26η θέση στη σειρά κατάταξης, σημειώνοντας ιδιαίτερα χαμηλές τιμές στο βαθμό εκπροσώπησης των ατόμων με αναπηρία, τόσο στο μεσαίο (ISCED 3-4) όσο και στο υψηλό (ISCED 5-6) μορφωτικό επίπεδο, με την αναλογία των ατόμων με αναπηρία στα επίπεδα αυτά να αντιστοιχεί μόλις στο 60% και στο 50% αντίστοιχα, του συνολικού πληθυσμού.

◆ Σύμφωνα με τα στοιχεία του 2011, η Ελλάδα καταγράφει: χαμηλό δείκτη συμμετοχής στην τυπική εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρία ηλικίας από 15 έως και 64 ετών (1,4%), που την κατατάσσει στην 25η θέση μεταξύ των κρα-

τών-μελών της ΕΕ και ιδιαίτερα χαμηλό δείκτη συμμετοχής στη μη-τυπική εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρία στη συγκεκριμένη ηλικιακή ομάδα (0,6%) που την κατατάσσει στην 22η θέση μεταξύ των κρατών-μελών της ΕΕ.

Στο δείκτη συμμετοχής στην τυπική εκπαίδευση το ποσοστό των ατόμων με αναπηρία αντιστοιχεί μόλις στο 11,0% των ατόμων χωρίς αναπηρία.

◆ Σύμφωνα με τα στοιχεία της ίδιας χρονιάς, καταγράφεται υψηλή τιμή του δείκτη πρόωρης εγκατάλειψης από την εκπαίδευση/κατάρτιση στα άτομα με αναπηρία ηλικίας από 15 έως και 64 ετών (39,2%), που κατατάσσει τη χώρα στην 6η υψηλότερη θέση μεταξύ των κρατών-μελών της ΕΕ.

Είναι εμφανής η ανισότητα στην πρόσβαση στην εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρία, με τη συγκεκριμένη πληθυσμιακή ομάδα να παρουσιάζει σημαντικά υψηλότερες πιθανότητες να σταματήσει τη φοίτησή της στις χαμηλότερες βαθμίδες της εκπαίδευσης απ' ό,τι τα άτομα χωρίς αναπηρία, καταγράφοντας σημαντικά χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο και υψηλότερα ποσοστά πρόωρης εγκατάλειψης της εκπαίδευσης και κατάρτισης.

◆ Σύμφωνα με τα στοιχεία του 2013, η Ελλάδα κατέχει τον υψηλότερο δείκτη ανεργίας των ατόμων με περιορισμό/αναπηρία ηλικίας από 16 έως και 64 ετών (37,2%) στην ΕΕ-28 και ταυτόχρονα το 2ο χαμηλότερο δείκτη απασχόλησης των ατόμων με αναπηρία στη συγκεκριμένη ηλικιακή ομάδα (30,5%). Κατά την περίοδο αναφοράς (2008-2013) ο δείκτης ανεργίας αυξάνεται σημαντικά (κατά 116,4%), ενώ ο δείκτης απασχόλησης μειώνεται (κατά -15,9%) την ίδια περίοδο.

Από τα παραπάνω είναι εμφανές ότι η αυξανόμενη ανεργία και η μειούμενη απασχόληση στο συνολικό πληθυσμό, που αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό των χρόνων της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα, είναι εντονότερη στην ιδιαίτερα ευάλωτη ομάδα των ατόμων με αναπηρία, ενώ αποτελεί ταυτόχρονα και αιτία σημαντικών διαφοροποιήσεων μεταξύ των

κρατών-μελών στην ΕΕ.

◆ Σύμφωνα με τα στοιχεία του 2011, η Ελλάδα καταγράφει: χαμηλό δείκτη πλήρους απασχόλησης των ατόμων με αναπηρία ηλικίας από 15 έως και 64 ετών (4,3%), που την κατατάσσει στην 26η θέση μεταξύ των κρατών-μελών της ΕΕ και χαμηλό δείκτη μερικής απασχόλησης των ατόμων με αναπηρία στη συγκεκριμένη ηλικιακή ομάδα (7,8%) που την κατατάσσει στην 27η θέση μεταξύ των κρατών-μελών της ΕΕ.

Στο δείκτη πλήρους απασχόλησης, το ποσοστό των ατόμων με αναπηρία υπολείπεται σημαντικά των ατόμων χωρίς αναπηρία (ΑχωρίςΑ) (αντιστοιχεί στο 5,0% των ΑχωρίςΑ), ενώ στο δείκτη μερικής απασχόλησης το ποσοστό των ατόμων με αναπηρία υπερéχει των ΑχωρίςΑ (κατά 27,0% των ΑχωρίςΑ).

◆ Στους «δείκτες φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού» στα άτομα με αναπηρία η Ελλάδα καταγράφει υψηλές τιμές την περίοδο αναφοράς 2010-2013.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, πιστό δεκανίκι του αστικού συστήματος, δεν παραλείπει να υπογραμμίσει τη σημασία των «κοινωνικών μεταβιβάσεων» (των άθλιων επιδομάτων δηλαδή) στο εισόδημα των ατόμων αυτών και των οικογενειών τους, γιατί αυτές «αποδεικνύονται πολύτιμες για την καταπολέμηση της φτώχειας (χωρίς αυτές ο δείκτης του κινδύνου φτώχειας εκτοξεύεται από το 26,7% στο 61,7%)». Επειδή, όμως, αυτό αποτελεί πρόκληση, για να μην αποκαλυφθεί ντιπ κατά ντιπ, η ευτέλεια του σχετικού «επιχειρήματος», η ΓΣΕΕ σημειώνει ότι οι «κοινωνικές μεταβιβάσεις» «φαίνεται να μην λειτουργούν αντισταθμιστικά στις υψηλές δαπάνες τους για επιπλέον υποστήριξη και ειδικό εξοπλισμό». Πλην, όμως, συνεχίζει με τον ίδιο προκλητικό τρόπο: «Σε κάθε περίπτωση όμως αποτελούν τον καθοριστικό παράγοντα προκειμένου να μην οδηγηθούν τα 3/5 των ατόμων με αναπηρία κάτω από το όριο της φτώχειας».

Να είμαστε ευχαριστημένοι δηλαδή, να μην είμαστε και πλεονέκτες!

Γιούλα Γκεσούλη

Να πάρει σειρά κι ο Ανθιμος

Η «Αυτού Θειοτάτη Μακαριότης ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, κ. κ. Θεόδωρος Β'» αναγορεύτηκε σε «Επίτιμο Διδάκτορα του Τμήματος Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ». Το ομόφωνο σκεπτικό του Τμήματος Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ αναφέρει ότι «ο τιμώμενος αποτελεί μία εξέχουσα προσωπικότητα με μέγιστη προσφορά στην Ορθόδοξη Εκκλησία, στον χριστιανικό κόσμο, στην Αφρικανική Ηπειρο και στον ελληνισμό. Ο Μακαριότατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, κ. κ. Θεόδωρος Β', εργάζεται και μοχθεί για την ειρηνική συνύπαρξη θρησκειών, λαών, ανθρώπων και πολιτισμών στην Αφρική». Προφανώς, κρίθηκε απαραίτητο να προηγηθεί κάποιος άλλος του ιερατείου, για να μπορέσει να πάρει σειρά και ο Ανθιμος, η αναγόρευση του οποίου σε επίτιμο διδάκτορα έχει αναβληθεί επ' αόριστον, μετά τις αντιδράσεις που υπήρξαν. Να βιαστούν μόνο, μη τυχόν και στο μεταξύ καταστεί... μακαριστός.

Μούγκα για τα «σπρεντ»

Όταν στις αρχές Φλεβάρη, λίγο πριν την έκδοση επταετούς ομολόγου το περιβόητο «σπρεντ» (η διαφορά με το γερμανικό ομολόγο) των ελληνικών δεκαετών τίτλων είχε φτάσει μέχρι και το 3,6%, οι συριζαίοι -προεξάρχοντος του ίδιου του Τσίπρα- βομβάρδιζαν σε καθημερινή βάση τον ελληνικό λαό με δηλώσεις και συνεντεύξεις, στις οποίες παρουσίαζαν τη μείωση του «σπρεντ» ως απόδειξη της πορείας ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας (που την πίστωναν στην κυβέρνηση τους και όχι σε συγκυριακούς αντικειμενικούς παράγοντες) και της επικείμενης «καθαρής εξόδου».

Μόλις τα «σπρεντ» άρχισαν να ξαναπαίρνουν την ανηφόρα, καθιστώντας απαγορευτική κάθε σκέψη για «έξοδο στις αγορές» σ' αυτή τη φάση, έπεσε η γραμμή «μούγκα». Την περασμένη Τρίτη το «σπρεντ» του ελληνικού δεκαετούς ήταν 4,120%. Την Τετάρτη είχε εκταχθεί στο 4,365%. Συνέβη κάποια δραματική αλλαγή στην ελληνική οικονομία; Όχι βέβαια, όμως υπάρχουν δύο παράγοντες που τροφοδοτούν το ανοδικό «ράλι» των «σπρεντ». Ο πρώτος παράγοντας είναι οι πολιτικές εξελίξεις στην Ιταλία, με τον υπό διαμόρφωση κυβερνητικό συνασπισμό του λαϊκίστικου «Κινήματος 5 Αστέρων» με τη νεοφασιστική «Λέγκα». Οι σπεκουλάντες του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου άρπαξαν στον αέρα την ευκαιρία και του δίνουν και καταλαβαίνει. Αρχισαν ν' ανεβάζουν τις αποδόσεις των ιταλικών τίτλων και, φυσικά, η κερδοσκοπία αυτή συμπεριέλαβε και τους ελληνικούς τίτλους.

Ο δεύτερος παράγοντας είναι το σχέδιο για τη ρύθμιση του ελληνικού χρέους, στο πλαίσιο του μετα-Μνημονίου, που βρίσκεται στην τελική φάση της επεξεργασίας του. Καθώς αναπτύσσεται και πάλι η φιλολογία για ριζική διαφωνία μεταξύ της Γερμανίας και του ΔΝΤ και εμφανίζεται να παραμένει σε εκκρεμότητα το αν το ΔΝΤ θα κρίνει το ελληνικό χρέος «βιώσιμο», οι σπεκουλάντες έχουν κάθε λόγο να ωθούν τα «σπρεντ» προς τα πάνω. Είναι μια διαδικασία που την περιγράφουν με τη γελούφα φράση «οι αγορές δείχνουν νευρικότητα».

Σε όλ' αυτά δεν υπάρχει τίποτα το νέο ή το συγκλονιστικό. Συνηθισμένο είναι το φαινόμενο στον σύγχρονο καπιταλισμό. Τίποτα δεν έχει αλλάξει από τότε που τα «σπρεντ» έδειχναν αποκλιμάκωση και οι συριζαίοι έστηναν φιάσες μέχρι τώρα που ξαναπήραν την ανηφόρα και οι συριζαίοι κήρυξαν γενικό σιωπητήριο.

«Μακεδονικό»

Ακόμα το λιβανίζουν

Αφού τα πράγματα δεν ήταν ώριμα για συμφωνία, προς τι η συνάντηση Τσίπρα-Ζάεφ στο περιθώριο της διάσκεψης της ΕΕ για τα Δυτικά Βαλκάνια στη Σόφια; Πρώτο, για να δείξει ο Τσίπρας ότι διαπραγματεύεται προσωπικά (εξ ου και η δήλωση ότι το ξενύχτησαν διαπραγματευόμενοι με τον Ζάεφ). Δεύτερο, για να στείλουν μήνυμα στις «αγρυπνούσες» ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, ότι δεν κλωσιεργούν, αλλά καταβάλλουν προσπάθειες για να βρουν συμβιβαστική λύση. Τρίτο, για να φτιαχτεί κλίμα και στις δύο χώρες, όπου η κάθε πλευρά αντιμετωπίζει ιδιαίτερα προβλήματα. Τέταρτο, για να δει η κάθε πλευρά μέχρι πού φτάνουν οι αντοχές της άλλης και να κερδίσει ό,τι περισσότερο μπορεί σε μια διαπραμάτευση που μοιάζει... καταδικασμένη να αχθεί σε αίσιο τέλος.

Ο Τσίπρας, για παράδειγμα, πριν αναχωρήσει για τη Σόφια, είχε σύσκεψη στο Μαξίμου με τον Καμμένο, παρουσία και του Κοτζιά, ο οποίος παρουσίασε προφανώς στον συγκυβερνήτη τα αποτελέσματα της τελευταίας διαπραγμάτευσης που έκανε με τον Ντιμιτρόφ στο Σούνιο, παρουσία και του Νίμιτε. Και βέβαια, ο Τσίπρας πρέπει να ενημέρωσε τον Καμμένο τι συζήτηση θα κάνει με τον Ζάεφ και πού θα επιμένει. Το γεγονός ότι ο Καμμένος δεν έκανε δηλώσεις, ούτε άλλος από πλευράς ΑΝΕΛ, ούτε επαναλήφθηκαν εκείνα τα «ηρωικά» περί γκρεμίσματος της κυβέρνησης αν υπάρξει σύνθετο όνομα που θα περιλαμβάνει και τον όρο Μακεδονία, μας προϊδεάζει για το ότι έχει βρεθεί η... συναινετική γραμμή: ο Καμμένος δε θα ψηφίσει τη συμφωνία, αν και όταν υπάρξει, αλλά θα παραμείνει

αξιωματικής αντιπολίτευσης να τοποθετείται υπερασπίζοντας ουσιαστικά τη θέση της κυβέρνησης», δήλωσε ο Τσίπρας, για να του απαντήσει μετά από λίγο η ΝΔ ότι «αργά τη θυμήθηκε τη συναίνεση, όταν επί μήνες διαπραγματεύεται εν κρυπτώ, διχάζοντας τον ελληνικό λαό και χλευάζοντας τις ευαισθησίες του».

Βαδίζουν προς συμφωνία; Έτσι δείχνουν τα πράγματα ή τουλάχιστον έτσι θέλουν να δείχνουν (αν παίζουν το γνωστό blame game). Σε κάθε περίπτωση, το καθήκον της καταπολέμησης του εθνικιστικού μίσους πέφτει στις πλάτες εκείνων των δυνάμεων που διαχωρίζονται από τον «εθνικό κορμό», που δεν παπαγαλίζουν τα αντιεπισημονικά δόγματα περί «τρισχλιετούς ιστορίας του ελληνικού έθνους», που δεν αρνούνται την ύπαρξη του σλαβομακεδονικού έθνους και της μακεδονικής γλώσσας, που δεν «ντρέπονται» να καταγγείλουν τον πολύχρονο διωγμό που υπέστησαν οι Σλαβομακεδόνες στην Ελλάδα από τον μεγαλοελλαδίτικο εθνικισμό και το κράτος του. Αυτή είναι η βάση για την κοδομήση της φιλίας ανάμεσα στους δύο λαούς.

Στην αφετηρία μιας προεκλογικής εκστρατείας που μπορεί να μην είναι μακρά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3
κομπρεμί κυβέρνησης ΝΔ, πέταξαν -μέσω «πηγών»- μπιχητή στη ΝΔ, ότι αντί να απαντήσει στην ολοκληρωμένη πρόταση του ΚΙΝΑΛ, μπαίνει σε παζάρι επιχειρώντας να ανταλλάξει την κατάτμηση της Β' Αθήνας με την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού.

Δεν έχει κανένα νόημα να αναλωθούμε σε σενάρια για το τι μέλλει γενέσθαι. Είτε θα ψηφίσουν την κατάτμηση μόνο οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, οπότε η εφαρμογή της θα πάει για τις μεθεπόμενες εκλογές, είτε θα βρουν μια ρύθμιση για ένα τμήμα των Ελλήνων του εξωτερικού (των νέων που έχουν μεταναστεύσει τα χρόνια της κρίσης και είναι γραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους), θα την ψηφίσει και η ΝΔ (ενδεχομένως και το ΚΙΝΑΛ) και η ρύθμιση θα ισχύσει από τις επόμενες εκλογές. Το τελευταίο το βλέπουμε «χλομό», γιατί -όπως είπαμε- ο ΣΥΡΙΖΑ δεν προσβλέπει σε μεγάλο ποσοστό ψήφων απ' αυτόν τον κόσμο, οπότε γιατί να κάνει το

χατίρι της ΝΔ; Ό,τι και να γίνει το ίδιο θα είναι. Ετσι κι αλλιώς, ο ΣΥΡΙΖΑ να δημιουργήσει εκλογικό κλίμα επιδιώκει και όχι να διορθώσει «ανισορροπίες» του εκλογικού συστήματος. Και θέλει να δημιουργήσει εκλογικό κλίμα γιατί υπάρχει το ενδεχόμενο ενός «βελούδινου» προσωρινού διαζygίου με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Δηλαδή, να γίνει το κλείσιμο του Μνημονίου, αλλά να μεταθέσουν για μερικούς μήνες τη ρύθμιση για το χρέος. Κίνδυνος χρεοκοπίας δεν υπάρχει, γιατί το περιβόητο «μαξιλάρι ασφαλείας» μπορεί να συντηρήσει για αρκετούς μήνες τις αποπληρωμές τοκοχρεολυσίων, χωρίς να χρειαστεί να «βγουν στις αγορές», κίνηση που θα είναι απαγορευτική σε συνθήκες προσωρινής εμπλοκής και χρονικής μετάθεσης της ρύθμισης του χρέους. Στο μεταξύ, ο ΣΥΡΙΖΑ θα έχει το χρόνο να οργανώσει φιάσες για την «καθαρή έξοδο από τα Μνημόνια» και να κάνει πρόωγες εκλογές το φθινόπωρο, ζητώντας «ανανέωση της λαϊκής

στην κυβέρνηση! Το είπε -εμμέσως πλην σαφώς- και ο Τζανακόπουλος στις αρχές της εβδομάδας. Πού να πάει ο Καμμένος, τώρα που έχουν ανοίξει τα εξοπλιστικά προγράμματα;

Στη Σόφια είχαμε τον Τσίπρα να... χαιρετίζει τη δήλωση Μητσοτάκη, ο οποίος είχε ταχθεί υπέρ μιας συνολικής και ενιαίας λύσης, η οποία δεν θα αφορά μόνο το erga omnes, αλλά και τη συνταγματική αλλαγή στην ΠΓΔΜ. «Άκουσα χθες με χαρά -και δεν το λέω με διάθεση πολιτικής αντιπαράθεσης- τον αρχηγό της

αξιωματικής αντιπολίτευσης να τοποθετείται υπερασπίζοντας ουσιαστικά τη θέση της κυβέρνησης», δήλωσε ο Τσίπρας, για να του απαντήσει μετά από λίγο η ΝΔ ότι «αργά τη θυμήθηκε τη συναίνεση, όταν επί μήνες διαπραγματεύεται εν κρυπτώ, διχάζοντας τον ελληνικό λαό και χλευάζοντας τις ευαισθησίες του».

Βαδίζουν προς συμφωνία; Έτσι δείχνουν τα πράγματα ή τουλάχιστον έτσι θέλουν να δείχνουν (αν παίζουν το γνωστό blame game). Σε κάθε περίπτωση, το καθήκον της καταπολέμησης του εθνικιστικού μίσους πέφτει στις πλάτες εκείνων των δυνάμεων που διαχωρίζονται από τον «εθνικό κορμό», που δεν παπαγαλίζουν τα αντιεπισημονικά δόγματα περί «τρισχλιετούς ιστορίας του ελληνικού έθνους», που δεν αρνούνται την ύπαρξη του σλαβομακεδονικού έθνους και της μακεδονικής γλώσσας, που δεν «ντρέπονται» να καταγγείλουν τον πολύχρονο διωγμό που υπέστησαν οι Σλαβομακεδόνες στην Ελλάδα από τον μεγαλοελλαδίτικο εθνικισμό και το κράτος του. Αυτή είναι η βάση για την κοδομήση της φιλίας ανάμεσα στους δύο λαούς.

εντολής» για την ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης για το χρέος. Περιττεύει να πούμε ότι αυτό που θα προσπαθήσουν να καταστήσουν ως προεκλογικό ψευδοδιακύβευμα σ' αυτή την περίπτωση θα είναι το «ποιος μπορεί να διαπραγματευτεί καλύτερα από εμάς για το χρέος».

Σενάριο είναι, βέβαια, αυτό, όμως μια ματιά στο τελευταίο προεκλογικό σποτάκι του Μαξίμου σε «ψυλλιάζει» ότι σκέφτονται έντονα το ενδεχόμενο εκλογών. Αυτή τη φορά δεν έχουμε ένα επιμέρους ζήτημα που «ήταν δίκαιο και έγινε πράξη», αλλά έχουμε την εφ' όλης της ύλης πολιτική. Χάρη στον Τσίπρα, που τον βλέπουμε να εργάζεται νυχτιάτικα στο λάπτοπ του (με φακέλους να έχουν αντικαταστήσει τις θήκες με τα πολυτελή πούρα)... «Από τις θυσίες των πολλών περνάμε στο δικίο των πολλών»! Προεκλογική εκστρατεία με χρήματα του κρατικού προϋπολογισμού ή, αλλιώς, «εις υγείαν των κορόιδων που πληρώνουν για να τα κοροϊδύσουμε».

Novartis: Ολοκληρώνεται η κοινοβουλευτική παρωδία

Την ώρα που η εφημερίδα μας «βάδιζε» προς το τυπογραφείο, στη Βουλή ξεκινούσε το τελευταίο επεισόδιο του παρωδιακού σίριαλ «Κάθαρση στο σκάνδαλο Novartis». Δεν έχουμε ρεπορτάζ από αυτό το τελευταίο επεισόδιο, όμως δεν το χρειαζόμαστε για να (ξανα)μιλήσουμε για την ουσία. Γιατί το ζήτημα δεν είναι το ξαναστήσιμο δέκα καλών, που αποφάσισε η συριζανελίτικη πλειοψηφία στη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, ούτε το αν θα παραμείνουν στη συνεδρίαση η ΝΔ, η ΔΗΣΥ και το Ποτάμι ή αν θα αποχωρήσουν από την αρχή, αλλά το γεγονός ότι η Βουλή, που πριν από λίγο καιρό ψήφισε (σε δέκα κάλπες) υπέρ της δημιουργίας επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης, που θα εξετάσει τις καταγγελίες για εμπλοκή δύο πρώην πρωθυπουργών και οχτώ πρώην υπουργών, κλήθηκε να ξαναψηφίσει (πάλι σε δέκα κάλπες), ότι είναι αναρμόδια να εξετάσει το αδίκημα της δωροληψίας-δωροδοκίας, διότι αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα της τακτικής Δικαιοσύνης, στην οποία θα επιστρέψει η δικογραφία.

Δηλαδή, έφτιαξαν μια επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης, η οποία δεν ασχολήθηκε με την ουσία της υπόθεσης, αλλά με ένα μόνο δικονομικό ζήτημα, στο οποίο μάλιστα η απόφαση ήταν ήδη παρμένη: να κηρύξει τη Βουλή αναρμόδια να εξετάσει την υπόθεση, διότι το αδίκημα της δωροληψίας από πρωθυπουργούς και υπουργούς δεν έγινε κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, αλλά... απ' αφορμή την άσκηση των καθηκόντων τους! Μιλάμε για τον απόλυτο νομικό ακροβατισμό, που τον «σήκωσε» ο τέως καθηγητής του Ποινικού Δικαίου Ν. Παρασκευόπουλος, αποδεικνύοντας πως μπροστά στην καριέρα στην αστική πολιτική πετούνται στα σκουπίδια οι όποιοι τίτλοι επιστημοσύνης.

Πώς διαπίστωσε η συριζανελίτικη πλειοψηφία τις συνθήκες υπό τις οποίες διαπράχτηκε το αδίκημα και βρήκε αυτή τη λεπτή διαφορά; Έκανε μήπως κάποια έρευνα, εξέτασε έγγραφα, εξέτασε μάρτυρες, κάλεσε τους εμπλεκόμενους να δώσουν εξηγήσεις; Τίποτα τέτοιο δεν έγινε, όπως είναι γνωστό. Ο Παρασκευόπουλος έφτιαξε ένα νομικό σόφισμα για να εξυπηρετήσει τις πολιτικές σκοπιμότητες της κυβέρνησης. Αφού δεν έκαναν καμιά ανακριτική πράξη, αφού -όπως και οι ίδιοι παραδέχονται- δεν προστέθηκε τίποτα καινούργιο στο φάκελο της υπόθεσης, γιατί δεν πήρε κατευθείαν η πλειοψηφία στην Ολομέλεια της Βουλής την απόφαση να επιστρέψει το φάκελο στην τακτική Δικαιοσύνη, λόγω δικής της αρμοδιότητας; Γιατί χρειαζόταν όλο αυτό το καραγκιοζιλίκι της επιτροπής;

Ήταν ο μόνος τρόπος για να μην υπάρξει παραγραφή, δήλωσε ο Νίκος Βούτσος, νομίζοντας πως απευθύνεται σε ηλίθιους. Η παραγραφή είναι δεδομένη, έτσι κι αλλιώς. Υπάρχει και νομολογία επ' αυτού, στην υπόθεση Τσοχατζόπουλου. Ο Τσοχατζόπουλος δε δικάστηκε για δωροληψία (το δικαστικό συμβούλιο έκρινε ότι το αδίκημα έχει παραγραφεί), αλλά για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομη δραστηριότητα (το γνωστό ως «ξέπλυμα βρόμικου χρήματος»). Μόλις, λοιπόν, ο δικαστικός μηχανισμός πάρει την υπόθεση στα χέρια του, το πρώτο που θα κάνει (δεδομένου ότι πρόκειται για πολιτικά πρόσωπα) θα είναι να διαπιστώσει ότι έχει επέλθει παραγραφή για το αδίκημα της δωροληψίας και να κρατήσει ανοιχτή την υπόθεση ως προς το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, για το οποίο ισχύει το «πιάσ' τ' αυγό και κούρευ' το». Θα πρέπει να βρουν λογαριασμούς που να επιβεβαιώνουν κίνηση μίζων από τη Novartis προς τα συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα.

Η μόνη περίπτωση να έβγαине κάτι παραπάνω (μολονότι και αυτό είναι αμφίβολο), θα ήταν αν η επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης της Βουλής διερευνούσε κανονικά την υπόθεση, με κλήση μαρτύρων, ανάγνωση εγγράφων κτλ. Οι συνεδριάσεις της είναι βέβαια απόρρητες, όμως ξέρουμε πολύ καλά ότι στην πράξη δεν ισχύει κανένα απόρρητο στη Βουλή. Ολα μαθεύονται καθώς πολλοί «εκαλεθάνε» και «πασάρουν» υλικό στους δημοσιογράφους, για να τα έχουν καλά με τα ΜΜΕ. Μια τέτοια διαδικασία, όμως, θα γυρνούσε και θα χτυπούσε σαν μπουμέρανγκ τους συριζαίους. Γιατί όλα δείχνουν ότι πέρα από τους περιβόητους προστατευόμενους μάρτυρες δεν έχουν τίποτ' άλλο. Κι αυτοί δεν πρέπει να έχουν κανένα αποδεικτικό στοιχείο που να ενισχύει τους ισχυρισμούς τους. Θα αποδεικνύονταν, λοιπόν, τόσο αξιόπιστοι όσο και οι σωματοφύλακες του Κοσκωτά (αντί για κούτες από «Πάμπερς» εδώ έχουμε τροχήλατες «Σαμσονάιτ»). Γι' αυτό και αρνήθηκαν να καλέσουν αυτούς τους μάρτυρες στην ειδική επιτροπή, μολονότι οι «φερόμενοι ως εμπλεκόμενοι» είχαν δεχτεί να καταθέσουν υπό καθεστώς ανωνυμίας.

Δεν πρόκειται να μάθουμε ποτέ αν και ποιος τα πήρε. Η παραγραφή θα καλύψει τα πάντα. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν ενδιαφέρθηκαν για την αποκάλυψη της αλήθειας. Ενδιαφέρθηκαν μόνο για την αποκόμιση πολιτικών οφελών από τη σκανδαλολογία σε βάρος των πολιτικών τους αντιπάλων, οι οποίοι μπορούν να λένε διάφορα (βάσιμα ή αβάσιμα), όμως έτσι κι αλλιώς έχουν βρεθεί σε θέση άμυνας, γιατί ο κόσμος πιστεύει ότι «όλοι τα πιάνουν».

Πρακτοριλίκια (και όχι μόνο)

Πριν από κάμποσες μέρες, ο διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ Γιάννης Ρουμπάτης κάλεσε επιλεγμένους δημοσιογράφους και μιλώντας ως «ανώτατος παράγοντας της ΕΥΠ», τους «αποκάλυψε» «σχέδιο διάλυσης της ΕΥΠ» από ξένη μυστική υπηρεσία («μη δυτική», δηλαδή από τη ρωσική FSB), με όργανά της «έναν πρώην συνδικαλιστή της Υπηρεσίας, που έχει καταδικαστεί στο παρελθόν για κατασκοπία υπέρ τρίτης χώρας και πλέον έχει αποπεμφθεί» και «πρώην συνεργάτη του συνδικαλιστή, που σήμερα βρίσκεται στη Δανία, είναι καταδικασμένος για ενεργειακή απάτη και από την Ελλάδα έχει εκδοθεί ένταλμα σύλληψής του». Αυτό το δεύτερο πρόσωπο είχε διαφύγει στην Τουρκία, όπου διέμενε επί τέσσερα χρόνια. Εκεί τον εντόπισε η ΕΥΠ επί Σαμαρά, τον έφερε στην Ελλάδα και τον εκπαιδευσε, επιχειρώντας ταυτόχρονα να μάθει αν ήταν πράκτορας της τουρκικής MIT. Το πρόσωπο, όμως, στο μεταξύ εξαφανίστηκε και αμέσως μετά διαπιστώθηκε από αναρτήσεις του στο Διαδίκτυο ότι είχε έρθει σε επαφή με τον Παπαγγελόπουλο μετά από μεσολάβηση του Καμμένου. Όσο για το σχέδιο διάλυσης της ΕΥΠ, που «αγγίζει τα όρια της εθνικής προδοσίας», προέβλεπε διάφορα στάδια με βασικό αυτό του πλήγματος στον Ρουμπάτη προσωπικά, μέσω κατηγοριών ότι «διατηρεί εταιρίες στην Ιταλία για προώθηση λαθρομεταναστών», ότι «εμπλέκεται σε σεξουαλική παρενόχληση γυναίκας στην ΕΥΠ» και ότι «πρόσωπο με το οποίο ο Ρουμπάτης έχει στενούς δεσμούς έχει νοικιάσει διαμέρισμα σε ακριτική περιοχή σε στέλεχος του οργανωμένου εγκλήματος».

Ολ' αυτά γράφτηκαν και μετά παραδόθηκαν στη λήθη. Εκαναν στο μεταξύ τη δουλειά τους; Πού να ξέρουμε. Μόνο ο Παπαχρήστος των «Νέων» συνέχισε να γράφει για μια ιστορία φαινομενικά διαφορετική. Πρόκειται για το περιβόητο σχέδιο «Πυθία», που υποτίθεται ότι αφορούσε σχέδιο δολοφονίας του Καραμανλή. Σύμφωνα με όσα γράφει ο Παπαχρήστος, επικαλούμενος εμμέσως τον Ρουμπάτη, αλλά και συγκεκριμένα έγγραφα της ΕΥΠ/ΚΥΠ, το σχέδιο αυτό ουδέποτε υπήρξε, αλλά ήταν κατασκευή της ρωσικής υπηρεσίας (δηλαδή, της ίδιας που υποτίθεται πως θέλει να πλήξει την ΕΥΠ/ΚΥΠ συκοφαντώντας τον Ρουμπάτη). Ο Καραμανλής ήταν ενήμερος, όμως, αυτός και οι συνεργάτες του προτίμησαν να μην πουν την αλήθεια, αλλά να τροφοδοτούν τα σχετικά δημοσιεύματα, για να 'χουν να λένε πως τον Καραμανλή τον «έφαγαν» οι Αμερικάνοι και δεν προτίμησε να δραπετεύσει για να μη σκάσει στα χέρια του η βόμβα της κρίσης.

Φυσικά, δεν είμαστε εμείς αυτοί που θα δώσουν την παραμικρή βάση σε πρακτορικά σενάρια που προέρχονται από τα άδυστα της βρομερής ΕΥΠ/ΚΥΠ. Ρωτάμε όμως: **υπάρχει κυβερνύηση στη χώρα;** Υπάρχει υπουργός αρμόδιος για την ΕΥΠ/ΚΥΠ; Υπάρχει πρωθυπουργός που έχει υπό τον έλεγχό του τον κρατικό μηχανισμό; 'Η η ΕΥΠ/ΚΥΠ είναι εκτός ελέγχου της ελληνικής κυβέρνησης και δίνει λογαριασμό μόνο στους Αμερικάνους, οι οποίοι υπαγορεύουν ποιος θα μπει επικεφαλής της; Είναι δυνατόν ο διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ, ο πρώην πασόκος Ρουμπάτης, ένα άτομο με «περίεργη» πολιτική διαδρομή, που ήταν για χρόνια εξαφανισμένο και εμφανίστηκε ξαφνικά για να διοριστεί από τους Τσιπροκαμμένους ως «αρχιπράκτορας» της χώρας, να φωνάζει δημοσιογράφους και να τους βάζει να γράφουν σενάρια (τα οποία ψώνουν ασπίδα προστασίας γύρω από τον εαυτό του), να δείχνει ως υπεύθυνος μια ξένη μυστική υπηρεσία (γιατί άραγε τη συγκεκριμένη;) και η κυβέρνηση να μην παίρνει θέση;

Αυτή η σκοτεινή ιστορία (φυσικά, δεν μπορούμε να προβλέψουμε αν θα έχει και άλλα επεισόδια ή θα κλείσει όπως κλείνουν οι συγκρούσεις μεταξύ μυστικών υπηρεσιών) ένα πράγμα έρχεται να επιβεβαιώσει. Οτι τον έλεγχο στην ΕΥΠ/ΚΥΠ δεν τον έχει η κυβέρνηση αλλά άλλοι, τους οποίους δεν είναι δύσκολο να μαντέψουμε. Είναι αυτοί που έστησαν τον ΚΥΠ και την ελέγχουν εδώ και πολλά χρόνια: οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές. Ειδικά με τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ, που έχουν δέσει την αστική Ελλάδα πιο γερά στο αμερικάνικο ιμπεριαλιστικό άρμα, ο έλεγχος των Αμερικανών επί της ΕΥΠ/ΚΥΠ είναι λογικό να έχει γίνει πιο ασφυκτικός.

Αν δούμε τη γενική εικόνα αυτού που διασαλπίζει ο Ρουμπάτης, μέσω δημοσιογράφων-παπαγάλων, είναι ότι υπάρχει σχέδιο άλωσης της ΚΥΠ/ΕΥΠ από τη ρωσική μυστική υπηρεσία, το οποίο όμως περνάει μέσα από το πλήγμα του Ρουμπάτη. Σ' αυτό δε το σχέδιο πρωταγωνιστούν πρώην πράκτορες της ΕΥΠ/ΚΥΠ, ένας από τους οποίους φέρεται (πάντοτε σύμφωνα με τις αποκαλύψεις του Ρουμπάτη) να συνδέεται με τον Παπαγγελόπουλο (πρώην διοικητή της ΕΥΠ/ΚΥΠ), μέσω του Καμμένου. Ποιος θέλει να αδυνατίσει την όποια ρωσική επιρροή στην Ελλάδα; Οι Αμερικανοί, φυσικά. Τι έλεγε το συνωμοσιολογικό σενάριο των Καραμανλικών; Οτι οι Αμερικάνοι ετοιμάζονταν να σκοτώσουν τον Καραμανλή, επειδή είχε φιλικές σχέσεις με τον Πούτιν και δεν τους έκανε (των Αμερικανών) τα ενεργειακά χατίρια. Ποια Μέσα πρωτοστατούν στη διακίνηση των σεναρίων του Ρουμπάτη; Τα Μέσα του Μαρινάκη, τα οποία -κατά τα άλλα- βρίσκονται σε άγρια σύγκρουση με τον Τσίπρα. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, πόσο βρόμικο είναι το παιχνίδι, το οποίο ο Τσίπρας απλά παρακολουθεί.

Ξεφτιλίζουν τη ΔΕΗ, ενόψει ξεπουλήματος

«Υποτιμητική επίθεση (σ.σ. στη μετοχή της ΔΕΗ) από επενδυτές με βραχυπρόθεσμο κερδοσκοπικό ορίζοντα», κατήγγειλε ο Γ. Σταθάκης την περασμένη Δευτέρα, χωρίς να παραλείψει να επιτεθεί και στους Σκρέκα (ΝΔ) και Μανιάτη (ΠΑΣΟΚ). Πράγματι, η μετοχή της ΔΕΗ κατρακυλάει. Μόνο στη συνεδρίαση της προηγούμενης Δευτέρας έχασε 9,47% και βρίσκεται μια ανάσα πριν από το «ψυχολογικό όριο» των 2 ευρώ. Στις αρχές του μήνα ήταν 2,74 ευρώ, ενώ στις 31 Μάη του 2017 ήταν στα 4,63 ευρώ. Δηλαδή, μέσα σ' ένα χρόνο η μετοχή της ΔΕΗ έχασε πάνω από το μισό της αξίας της!

Δεν πρόκειται, λοιπόν, για υποτιμητική επίθεση των τελευταίων ημερών, ούτε για τις δηλώσεις του Σκρέκα και του Μανιάτη, τους οποίους ο Σταθάκης κατήγγειλε ως «παπαγαλάκια», αλλά για μια διαδικασία που έχει στη βάση της τη συμφωνία της κυβέρνησης με την τρόικα για πώληση τεσσάρων λιγνιτικών μονάδων, αλλά και το υπόλοιπο μνημονιακό πλαίσιο (όπως η υποχρέωση της ΔΕΗ να εκχωρήσει το 50% του τζίρου της σε ιδιωτικές εταιρίες εμπόριου ενέργειας, στις οποίες υποχρεούται να πουλάει φτηνά το ρεύμα για να μπορούν να την ανταγωνίζονται στη λιανική - ο καθένας μας έχει την εμπειρία από τις καθημερινές τηλεφωνικές οχλήσεις πωλητών αυτών των εταιριών, που με φορτικό τρόπο πλάσσουν το εμπόρευσό τους με βασικό εμπορικό όπλο ότι είναι «φτηνότεροι από τη ΔΕΗ»). Απλά, τις τελευταίες μέρες, ενόψει της προκήρυξης του διαγωνισμού, είναι απολύτως λογικό (και απολύτως αναμενόμενο) να γίνει και υποτιμητική κερδοσκοπία στο χρηματιστήριο, καθώς η πώληση των λιγνιτικών σταθμών της ΔΕΗ θα γίνει με κριτήριο και την χρηματιστηριακή τιμή της μετοχής της επιχείρησης.

Όταν εδώ και ένα χρόνο «διαμοιράζεις τα μιάτια» της ΔΕΗ και παζαρεύεις ποια απ' αυτά θα πουλήσεις, θα πρέπει να περιμένεις ότι οι υποψήφιοι αγοραστές θα οργανώσουν υποτιμητικό παιχνίδι στο χρηματιστήριο, για να ρίξουν ακόμα πιο κάτω το τίμημα του ξεπουλήματος. Ακόμα κι αν δεν το κάνουν οι υποψήφιοι αγοραστές (τους οποίους έβγαλε λάδι ο Σταθάκης) και το κάνουν «επενδυτές με βραχυπρόθεσμο κερδοσκοπικό ορίζοντα», και πάλι αναμενόμενο είναι. Κάποιοι θέλουν ν' αγοράσουν φτηνά για να πουλήσουν

στη συνέχεια ακριβά, όταν ολοκληρωθεί το «ντιλ» του ξεπουλήματος των λιγνιτικών μονάδων.

Ο Σταθάκης μιλάει για «κερδοσκοπούς» και πολιτικούς-«παπαγαλάκια» για να κρύψει πίσω απ' αυτούς τις ευθύνες της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και τις δικές του προσωπικά, για το ξεφτίλισμα της μεγαλύτερης κρατικής επιχείρησης. Και βέβαια, δεν λέει λέξη για την έκθεση της McKinsey, η οποία βγάζει χρεοκοπημένη τη ΔΕΗ. Πάνω σ' αυτή την έκθεση πάτησαν ο Σκρέκας και ο Μανιάτης και έκαναν τις δικές τους καταγγελτικές δηλώσεις, θέλοντας να βγάλουν λάδι τη δική τους πολιτική, με τη «μικρή ΔΕΗ», που ήταν μια εξίσου ξεπουληματική πολιτική. Ποιος όμως ανέθεσε στη McKinsey τη μελέτη για τη ΔΕΗ; Η σημερινή κυβέρνηση διά του υπουργού Σταθάκη. Ηξεραν πολύ καλά ποια είναι η McKinsey. Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν στην αντιπολίτευση, κατήγγειλε τον Στουρνάρα ότι ανέθεσε στην McKinsey μελέτη για την αγροτική οικονομία, με στόχο «να αποτελειώσει την αγροτική παραγωγή». Όταν έγινε κυβέρνηση, ανέθεσε στην «αμαρτωλή» McKinsey τη μελέτη για τη ΔΕΗ, με στόχο να την παρουσιάσει σαν μια απαξιωμένη, σχεδόν χρεοκοπημένη εταιρία, για να ξεπουληθούν «μπιρ παρά» πρώτα οι τέσσερις λιγνιτικές μονάδες και μετά το 17% των μετοχών της ΔΕΗ που έχουν περάσει στο ΤΑΙΠΕΔ και μέσω αυτού στο Υπερταμείο Ξεπουλήματος, που το ελέγχουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές.

Δεν έχουμε στοιχεία για να μιλήσουμε για συναλλαγές «κάτω από το τραπέζι», ξέρουμε όμως πως αυτές οι δουλειές πάντα έχουν ένα αθέατο σκέλος που αφορά την «ικανοποίηση» αυτών που με τις πολιτικές και τεχνοκρατικές τους αποφάσεις συμβάλλουν στο ξεπούλημα. Και βέβαια, είναι εντελώς υποκριτικές οι εκφράσεις έκπληξης του Σταθάκη και του προέδρου της ΔΕΗ για την έκθεση της McKinsey. Αυτοί την επέλεξαν και ήξεραν πολύ καλά τι «λαγός» θα τους βγάλει στο τέλος.

Φυσικά, η McKinsey δεν έδωσε η ίδια στη δημοσιότητα την έκθεσή της. Φρόντισε να τη διαρρεύσει κι αμέσως άρχισε το υποτιμητικό «ράλι» στο χρηματιστήριο. Η ΔΕΗ έβγαλε μια σπασμωδική ανακοίνωση, μιλώντας για «διαρροές παλαιού κειμένου εργασίας της McKinsey» και αφήνοντας να εννοηθεί ότι η τελική έκθεση θα είναι διαφορετική, καθώς «με το Business Plan

προσδιορίζονται όλες οι βασικές παράμετροι, κατευθύνσεις και επιχειρηματικές πρωτοβουλίες που είναι αναγκαίες όχι για τη βιωσιμότητα αλλά για την προσαρμογή της ΔΕΗ στις νέες συνθήκες και την ανάπτυξη και ισχυροποίησή της». Και ο Σταθάκης επανήλθε την Τετάρτη με μια δήλωση-ποταμό 500 λέξεων, στην οποία επαναλαμβάνει όλη την κυβερνητική «αφήγηση» για τη ΔΕΗ και προσθέτει μόνο ένα νέο: «Σήμερα, στο Χίλτον ολοκληρώσαμε τη συμφωνία για “καθαρή έξοδο” και στα ενεργειακά θέματα». Τώρα μας καθισούσα, λέγοντάς μας ότι συμφώνησαν με την τρόικα στα ενεργειακά θέματα. Η «καθαρή έξοδος» είναι το ξεπούλημα των τεσσάρων λιγνιτικών μονάδων και μετά του 17% της ΔΕΗ. Ο Σταθάκης κατηγορήσε τους Χατζηδάκη και Σκρέκα ότι «κατά την προσφιλή τους τακτική, απαξιώνουν τη δημόσια περιουσία, μη διστάζοντας ακόμα και να εξυπηρετήσουν κερδοσκοπικά σχέδια, με απώτερο στόχο την εκχώρηση στρατηγικών τομέων της οικονομίας σε ιδιωτικά συμφέροντα». Αυτό που κάνει και ο ίδιος και η κυβέρνησή του το φορτώνει στους άλλους (που δεν είναι καλύτεροι βέβαια), σε μια απέλπιδα προσπάθεια να αποσείσει τις ευθύνες των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

«Επαναλαμβάνω για μία ακόμα φορά: Με σειρά παρεμβάσεων ενισχύσαμε τη ρευστότητα της Επιχείρησης κατά 1,2 δις. ευρώ. Κυρίως, όμως, μέσω πλέγματος πρωτοβουλιών, διαμορφώσαμε ένα νέο θεσμικό περιβάλλον, απόλυτα συμβατό με τους κανόνες της ΕΕ, στο οποίο η ΔΕΗ θα διατηρήσει τον πρωταγωνιστικό της ρόλο, παραμένοντας υπό δημόσιο έλεγχο. Με αυτή την πραγματικότητα θα πρέπει να συμβιβαστούν οι κερδοσκόποι και οι συνεργάτες τους, στην αντιπολίτευση και τα ΜΜΕ», είχε πει ο Σταθάκης στην προηγούμενη δήλωσή του (τη Δευτέρα), χωρίς βέβαια να πείσει ούτε τους σπεκουλάντες στο χρηματιστήριο, ούτε τους εργαζόμενους της ΔΕΗ που ξέρουν τι τους μέλλεται, ούτε τον ελληνικό λαό που αρχίζει και καταλαβαίνει -έστω και διαισθητικά, χωρίς να έχει βαθιά γνώση της υπόθεσης- ότι με το ξεπούλημα των λιγνιτικών μονάδων, με τον ήδη συντελεσμένο κατακερματισμό της ΔΕΗ, με την είσοδο -σε επόμενη φάση- κάποιου «στρατηγικού επενδυτή» και με την είσοδο στην αγορά της λιανικής τώων «αρπακτικών», θα πει σύντομα το ρεύμα... ρευματάκι.

Δραπετσώνα: Μπόχα χωρίς... ονοματεπώνυμο

Στις 9 Μάη, ο Φάμελλος ανακοίνωσε ότι μετά από σύσκεψη στο ΥΠΕΝ «αποφασίστηκε σειρά άμεσων ενεργειών προκειμένου να επιταχυνθεί η ταυτοποίηση της πηγής του προβλήματος δυσοσμίας που αντιμετωπίζει περιοδικά η περιοχή του Πειραιά, ιδιαίτερα ο Δήμος Κερατσινίου-Δραπετσώνας, και η Δυτική Αττική και να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα προστασίας της δημόσιας υγείας». Βάφτισε δε τις αποφάσεις να γίνουν κάποιες μετρήσεις στην περιοχή «Κατάρτιση Στρατηγικού Σχεδίου και Σύμβασης για τη δυσοσμία στη Δυτική Αττική»!

Ο κόσμος το 'χει τούμπανο κι αυτοί κρυφά καμάρι. Ο κόσμος της Δραπετσώνας, που πνίγεται από τη μπόχα (πριν από δυο βδομάδες αναγκά-

στηκαν να κλείσουν μια σειρά σχολεία, φοβούμενοι τα χειρότερα για τα παιδιά) έχει ονοματίσει τον ένοχο. Είναι η εταιρία Oil One του Μελισσανίδη, στις εγκαταστάσεις της οποίας λειτουργεί και η εταιρία του ίδιου ομίλου Hellenic Environmental Center AE (HEC), η οποία διυλίζει και επεξεργάζεται υγρά απόβλητα και κατάλοιπα φορτίων πλοίων που κινούνται στον ελλαδικό χώρο, για να πάρει το πετρέλαιο που περιέχουν. Ο κόσμος της περιοχής εντόπισε ότι η συγκεκριμένη μπόχα (κάτι ανάμεσα σε καμένο λάδι και πετρέλαιο) άρχισε να τους πνίγει περιοδικά απ' όταν άρχισε η λειτουργία της συγκεκριμένης επιχείρησης.

Η άδεια δόθηκε το 2013, επί υπουργίας Μανιάτη. Επί

ΣΥΡΙΖΑ (τον Απρίλη του 2015, επί υπουργίας Λαφαζάνη) ολόκληρη η ζώνη των Λιπασμάτων χαρακτηρίστηκε πόλος πρασί-νου και αναψυχής. Όμως, η απόφαση είχε και «ουρά». Οι επιχειρήσεις που έχουν άδεια πήραν προθεσμία 12 ετών για να απομακρύνουν τις εγκαταστάσεις τους! Αντιλαμβάνεστε πόσο μεγάλο διάστημα είναι η δωδεκαετία και πόσες αλλαγές μπορούν να επέλθουν στη διάρκειά της.

Ο κόσμος της περιοχής έχει κάνει κινητοποίηση και τον Σεπτέμβριο του 2017, με συγκέντρωση έξω από το ΥΠΕΝ, όπου απαίτησε να τεθεί χρονοδιάγραμμα για την απομάκρυνση των εγκαταστάσεων της Oil One, του τσιμεντάδικου της Lafarge και

των ανενεργών δεξαμενών των ΕΛΠΕ. Ο Σταθάκης είπε στον συριζαίο δήμαρχο ότι θα ανακαλέσει την απόφαση που είχε υπογράψει τον Ιούλη της ίδιας χρονιάς, με την οποία έδωσε πενταετή άδεια εμπορίας πετρελαιοειδών στις ήδη λειτουργούσες εγκαταστάσεις της εταιρίας του Μελισσανίδη. Φυσικά, δεν την ανακάλεσε. Κι όταν ξαναξέσπασε η μπόχα, «κατά τους ελέγχους που πραγματοποιήσαν οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος, κλιμάκια της ΕΥΔΑΠ και της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος της Περιφέρειας Αττικής, δεν κατέστη δυνατό να ταυτοποιηθεί η πηγή της ρύπανσης»! Προφανώς έχουν γνώση οι... φύλακες (ειδικά όταν το αφεντικό τους έχει... μπάμπα στο Μαξίμου).

«Ηρωική έξοδος»

Εξι εβδομάδες πριν από τη λήξη της θητείας του, ο πρόεδρος του ΣτΕ Ν. Σακελλαρίου έκανε μια θεαματική «ηρωική έξοδο», επικαλούμενος τις διαρροές για τις συνεδριάσεις του ΣτΕ, τις οποίες ο ίδιος -όπως είπε- δεν μπορούσε να ελέγξει. Εβγαλε κι ένα δακρύβρεχτο λογύδριο ενάντια στα Μνημόνια: «Οι αντοχές όλων μας δοκιμάστηκαν από τα νεότερα μνημόνια που επέβαλλαν νέα αυστηρότερα μέτρα λιτότητας».

Αφού υπηρέτησε πιστά το καπιταλιστικό σύστημα και όσο μπορούσε την κυβέρνηση που τον διόρισε (θυμηθείτε τη μάχη που έδωσε υπέρ του νόμου Παππά για τα κανάλια, για να χάσει τελικά από τον αντιπρόεδρο Ράντο, που έκανε καλύτερο «λόμπινγκ» στους συμβούλους Επικρατείας), ο Σακελλαρίου θυμήθηκε να παραστήσει τον Πόντιο Πιλάτο λίγο πριν από τη λήξη της θητείας του. Για να μη χρεωθεί προσωπικά την απόφαση που κρίνει συνταγματικό το νέο πετσόκομμα των συντάξεων.

Το έκανε απλώς από πολιτικό ναρκισσισμό, για να φροντίσει την υστεροφημία του ή έχει κατά νου να κάνει πολιτική καριέρα; Δεν το ξέρουμε, δεν μας ενδιαφέρει, δεν έχει καμιά σημασία. Σημασία έχει, ξεκινώντας από τέτοια περιστατικά, να ξέρουμε πως η δικαστική κάστα, ιδιαίτερα τα ανώτερα και ανώτατα κλιμάκια της, είναι ίσως ο πιο αποτελεσματικός στυλοβάτης του καπιταλιστικού συστήματος. Και στο ποινικό και στο διοικητικό της σκέλος. Εκεί που η αστική προπαγάνδα βλέπει «ήρωες», «έντιμους δικαστές» και «ανθρώπους με ευαισθησία», εμείς πρέπει να βλέπουμε στυλοβάτες του συστήματος που καμώνονται τους ανεξάρτητους. Οι λιγοστές εξαιρέσεις απλά επιβεβαιώνουν τον κανόνα.

Καμιά συμμετοχή στην «απεργία» των «κοινωνικών εταίρων»

Κάποια στιγμή θα το βλέπαμε κι αυτό. «Απεργία» που την κηρύσσουν από κοινού η ΓΣΕΕ, ο ΣΕΒ και τα υπόλοιπα συνδικάτα των καπιταλιστών (συμμετοχή έσπευσε ν' αποφασίσει στις αρχές της εβδομάδας και η ΑΔΕΔΥ). Οι παλιοί «κοινωνικοί εταίροι», η ΓΣΕΕ και οι καπιταλιστές όλων των κλάδων και των βαθμίδων, παρέα με διάφορους αστικούς θεσμικούς φορείς (ΤΕΕ, ΔΣΑ, ΠΙΣ) συγκρότησαν την «Κοινωνική Συμμαχία» και όρισαν την 30ή Μάη ως «панθενική ημέρα δράσης», με τη ΓΣΕΕ να αποφασίζει και 24ωρη απεργία!

«Όλοι μαζί, θέτουμε την πατρίδα μας στην πρώτη γραμμή με σκοπό την “παλινόρθωση” της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας», διακηρύσσει ο εσμός των «κοινωνικών εταίρων». Και βέβαια, τα αιτήματα των καπιταλιστών καταλαμβάνουν την πρώτη θέση: «επιχειρηματικότητα, ανάπτυξη, εθνικό σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης, φορολογικά κίνητρα» κτλ. Επιχειρείται έτσι η πλήρης αντιστροφή της ίδιας της έννοιας της απεργίας, ακόμα και στην οικονομίστικη-ρεφορμιστική μορφή της.

Η απεργία έχει καθαρά ταξικό χαρακτήρα, ακόμα και στην πιο απλή μορφή της. Είναι αγώνας για κάποια εργατικά δικαιώματα (μισθός, ωράριο, εργασιακές συνθήκες, κοινωνική ασφάλιση κτλ.), είτε ενάντια σε έναν καπιταλιστή εργοδότη, είτε ενάντια στους καπιταλιστές εργοδότες ενός κλάδου, είτε ενάντια στην αστική τάξη ως σύνολο, είτε ενάντια στο αστικό κράτος που παριστάνει το ταξικά ουδέτερο, όμως είναι αυτό που υπερασπίζεται

τα συλλογικά συμφέροντα του κεφαλαίου, χρησιμοποιώντας τη νομοθετική του εξουσία ή τους κατασταλτικούς του μηχανισμούς (δικαστικούς και αστυνομικούς). Ερχεται τώρα η πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και μας λέει ότι δεν υπάρχουν ανταγωνιστικές τάξεις, αλλά υπάρχουν τάξεις που οφείλουν να συνεργάζονται αρμονικά για το... κοινό καλό, που το ονομάζουν «εθνικό συμφέρον», «ανάπτυξη» κτλ. Σ' αυτή την «απεργία» εμφανίζεται ο «εθνικός κορμός» απέναντι σε έναν... αόρατο εχθρό. Μπαίνουμε έτσι σ' έναν κύκλο εξαφάνισης της ίδιας της ταξικής πάλης ακόμα και στο στοιχειώδες, το οικονομικό επίπεδο. Στη θέση των ανταγωνιστικών τάξεων μπαίνουν οι συνεργαζόμενες -στο πλαίσιο του «εθνικού κορμού»- τάξεις.

Καμιά συμμετοχή σ' αυτό το αίσχος της πουλημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Καμιά κουτοπρόνρη σκέψη για συμμετοχή με «χωριστό πλαίσιο», όπως ακούγεται από κάποιες πλευρές. Αυτό είναι το λιγότερο που οφείλουν να κάνουν οι ταξικοί εργάτες και εργαζόμενοι. Από κει και πέρα, μας δίνεται μια ακόμα ευκαιρία να μιλήσουμε για το αστικοποιημένο (και όχι απλώς γραφειοκρατικό) συνδικαλιστικό σύστημα και για την ανάγκη να αρχίσει να οικοδομείται μια νέα ταξική συλλογικότητα, σε πλήρη ρήξη με τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό. Μια ταξική συλλογικότητα που θα επιτρέψει στις ρίζες του εργατικού συνδικαλισμού, αλλά και στις συνωμοτικές διαδικασίες οργάνωσης, που καθίστανται εκ των ων ουκ άνευ.

Πογκρομιστές

Στη Μυτιλήνη ανέθεσαν τη δουλειά της εκκένωσης στα φασισταριά, που προχώρησαν οργανωμένα στο πογκρόμ κατά των μεταναστών που ήταν συγκεντρωμένοι στην πλατεία Σαπφούς. Η αστυνομία ήρθε μετά, για να συλλάβει τους 120 μετανάστες που είχαν μείνει στην πλατεία προσπαθώντας να προστατευθούν από τα φονικά «πολεμοφόδια» των φασιστών. Στην Πάτρα ανέλαβε η ίδια η αστυνομία. Με μια επιχείρηση που έχει επαναληφθεί αρκετές φορές στο παρελθόν (μόνο που τότε ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε). Χαράματα, οι ορδές των ΜΑΤ εισέβαλαν σε δυο παλιά εργοστάσια και «σκούπισαν» τους 600 πρόσφυγες και μετανάστες που είχαν βρει εκεί καταφύγιο. Τους φόρτωσαν στις κλούβες και τους μετέφεραν στην Κόρινθο για να γίνει «διαλογή».

Φυσικά, ξέρουμε πολύ καλά για ποιο λόγο πρόσφυγες και μετανάστες εγκαθίστανται σε εγκαταλελειμμένα κτίσματα και σε παραπήγματα κοντά στα λιμάνια της Πάτρας και της Ηγουμενίτσας. Ψάχνουν μια ευκαιρία για να περάσουν στην Ιταλία, είτε μέσω κάποιου κυκλώματος διακίνησης είτε με την ελπίδα ότι θα μπορέσουν να κρυφτούν σε κάποιο φορτηγό. Υποφέρουν τα πάνδεινα, υφίστανται συνεχείς εξευτελισμούς από τις δυνάμεις του Λιμενικού, αλλά αυτή είναι η μόνη τους ελπίδα.

Η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ συνεχίζει με μεγαλύτερη σκληρότητα την πολιτική των προκατόχων της, καθώς οι πρόσφυγες πλέον είναι περισσότεροι, λόγω του ρεύματος από τη Συρία και τις άλλες εμπόλεμες ζώνες. Καθήκον της ελληνικής κυβέρνησης είναι να λειτουργήσει σαν αποτελεσματικός συνοριοφύλακας της ιμπεριαλιστικής ΕΕ. Κρατά εγκλωβισμένους χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες στα νησιά και κυνηγάει άγρια όσους βρίσκονται στην ηπειρωτική Ελλάδα και προσπαθούν να περάσουν στην Ευρώπη. Την ίδια στιγμή, επιδεικνύει τη βιτρίνα κάποιων καταυλισμών και κάποιων διαμερισμάτων όπου μια μερίδα των προσφύγων έχει ένα κεραμίδι και ένα κομμάτι ψωμί. Αυτή η βιτρίνα είναι το άλλοθι για το συνεχές αστυνομικό κυνηγητό σε βάρος όλων των υπόλοιπων μεταναστών, οι οποίοι δεν μπορούν ούτε δουλειά νόμιμη ν' αναζητήσουν στην Ελλάδα, καθώς δε δίνονται άδειες διαμονής σε όσους δεν έχουν την προσφυγική ιδιότητα. Μέσα σ' αυτό το κλίμα, είναι λογικό η τάση φυγής προς τις ευρωπαϊκές χώρες, οι οποίες ήταν έτσι κι αλλιώς ο τελικός προορισμός των μεταναστών, να ενισχύεται και να μην αποδυναμώνεται.

Αστικά κόμματα-ψοφίμια

Η επίσημη ΝΔ πανηγυρίζει για τη μεγάλη συμμετοχή στις εσωκομματικές της εκλογές και τη μεγάλη ανανέωση των κομματικών οργάνων. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, το κόμμα έχει και το μαχαίρι και το πεπόνι. Και ανακοινώνει ότι θέλει, γιατί δεν υπάρχει κάποιος αντικειμενικός ελεγκτικός μηχανισμός. Για λόγους προπαγάνδας, δεν υπάρχει κομματική διαδικασία στην οποία να μην «τσιμπάνε» τα νούμερα προς τα πάνω, για να δείξουν ότι το κόμμα έχει δυναμική, ότι τα μέλη του διακατέχονται από ενθουσιασμό και διάθεση προσφοράς κτλ. κτλ. Εδώ στις εκλογές για αρχηγό της ΝΔ είχαν πιαστεί στα πράσα να νοθεύουν τα νούμερα, αφού πρώτα οι υποψήφιοι αρχηγοί συμφώνησαν στο ποσοστό που πήρε ο καθένας. Για τις εσωκομματικές εκλογές της τελευταίας Κυριακής δεν έχουμε στοιχεία πανελλαδικά, αλλά σε καφενείο στην πλατεία Πλαστήρα στο Παγκράτι οι δεξιόί έλεγαν τον πόνο τους, αδιαφορώντας αν τους ακούνε. Σε μια από τις μεγαλύτερες οργανώσεις της ΝΔ, περίμεναν πάνω από 1.000 ψηφοφόρους και τελικά δεν ψήφισαν ούτε 500! Οι υποψήφιοι ήταν 32 και οι πικραμένοι δεξιόι σχολίαζαν ότι ο κάθε υποψήφιος δεν μπόρεσε να φέρει ούτε είκοσι νοματαίους στην κάλπη. Ασε που μιλούσαν (φώναζαν, δεν ψιθύριζαν) για λαμόγια και λαμογιές.

Είμαστε σίγουροι ότι αν στο «σκληροπυρηνικό» Παγκράτι υπήρχε αυτή η εικόνα, σε άλλες περιοχές θα ήταν χειρότερη. Τα αστικά κόμματα είναι εδώ και πολλά χρόνια ψοφίμια. Δεν εμπνέουν, δε συσπειρώνουν, δεν κινητοποιούν. Φαίνεται αυτό ακόμα και στις προεκλογικές συγκεντρώσεις τους, όπου ο μηχανισμός «τα δίνει όλα» για να έχει ο αρχηγός κόσμο. Τη δουλειά τους για το σύστημα, πάντως, την κάνουν μια χαρά, έστω και σε ψοφοδεή κατάσταση. Ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός καλά κρατεί.

Σκουρλέτης προς δημάρχους

Πετάξτε στο δρόμο τους συμβασιούχους

Αστραψε και βρόντηξε ο Σκουρλέτης, απευθυνόμενος και προσωπικά στον Πατούλη, από το βήμα του κοινού συνέδριου ΚΕΔΕ-ΕΝΠΕ: *«Λαϊκίζετε επικίνδυνα. Ξέρετε ότι πολλοί δήμαρχοι δεν προσλαμβάνουν τους επιτυχόντες στους προσωρινούς πίνακες για να κάνουν τον καλό στους παρατασιούχους... Δεν μπορεί να γίνει αυτό. Θα κινδυνεύσουν να πληρωθούν οι άνθρωποι αυτοί. Παίξετε με τον πόνο και την αγωνία των εργαζομένων κύριε Πατούλη».*

Ο Πατούλης είπε τα δικά του, κατηγορώντας τον Σκουρλέτη για ανακρίβειες και ασχετοσύνη: *«Έχετε κάνει δήμαρχος ή αυτοδιοικητικός; Ξέρετε πώς διοικείται ένας δήμος; Σας εγκალώ λοιπόν. Οι μισοί από τους εργαζόμενους από τους προσωρινούς πίνακες δεν έρχονται περιμένοντας τους οριστικούς πίνακες. Πώς θα καθαρίσουμε τους δήμους μας; Μπλέκεστε εκεί που δεν πρέπει να μπλέκεστε. Τι θέλετε εσείς να κρατάτε στις αρμοδιότητές σας το πώς θα διοριστεί κάθε εργαζόμενος στους δήμους όταν αυτοί αμείβονται από τα ανταποδοτικά; Ερχεστε και λέτε ανακρίβειες».*

Ο Σκουρλέτης κατηγορεί τους δημάρχους ότι δεν προσλαμβάνουν εργάτες από τους πίνακες επιτυχόντων στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, γιατί θέλουν να κάνουν τους καλούς στους παρατασιούχους, δηλαδή στους συμβασιούχους εργαζόμενους που εργάζονται για πολλά χρόνια σε θέσεις στους Δήμους. Δεν έχει σημασία τι απάντησε ο Πατούλης, που κρύφτηκε πίσω από τις ανάγκες των Δήμων. Σημασία έχει ότι ο Σκουρλέτης ομολόγησε, εμμέσως πλην σαφώς, ότι η συντριπτική πλειοψηφία των συμβασιούχων δε βρίσκεται στους πίνακες επιτυχόντων του ΑΣΕΠ!

Θυμάστε τι έγινε πέρσι το καλοκαίρι; Μια ισχυρή απεργία των εργατών καθαριότητας ξεπουλήθηκε από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΠΟΕ ΟΤΑ, που στηρίχτηκε στην ψεύτικη υπόσχεση του Σκουρλέτη ότι με το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ όλοι οι συμβασιούχοι θα γίνουν μόνιμοι, γιατί θα έχουν ειδική μοριοδότηση. Ποιος δε θυμάται τον Σκουρλέτη να περιφέρεται ολημερίς στα ραδιοκάναλα και να παίζει την ίδια κασέτα, ισχυριζόμενος ότι όχι μόνο θα διοριστούν όλοι οι

συμβασιούχοι, αλλά οι Δήμοι θα έχουν περιθώριο να προσλάβουν κι άλλους εργαζόμενους. Ο διαγωνισμός έγινε και η ειδική μοριοδότηση των συμβασιούχων ήταν τέτοια που επέτρεψε μόνο σε ένα μικρό ποσοστό (οι εκτιμήσεις λένε ότι κυμαίνεται από 7% μέχρι 15% το μέγιστο) να είναι στους πίνακες των επιτυχόντων. Τους ξεπέρασαν στη βαθμολογία οι τρίτεκνοι και πολύτεκνοι, που φαίνεται πως ήταν ο «πληθυσμός στόχος» που ενδιέφερε πλειοψηφικά τον ΣΥΡΙΖΑ, που θεωρούσε ότι οι συμβασιούχοι είχαν τοποθετηθεί από τους δημάρχους και ήταν πολιτικά εξαρτημένοι απ' αυτούς.

Έτσι, οι συμβασιούχοι έπε-

σαν θύματα της ψηφοθηρικής τακτικής του ΣΥΡΙΖΑ και -κυρίως- της προδοσίας της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που ξεπούλησε την απεργία την ώρα που αυτή δημιουργούσε πρόβλημα στην κυβέρνηση και θα μπορούσε να πετύχει τη μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου, που ήταν και το αίτημά της. Τώρα, ο Σκουρλέτης, με ύφος στυγνού εξουσιαστή κάνει γαργάρα αυτά που έταζε στη διάρκεια της απεργίας και ζητά από τους δημάρχους να πετάξουν στο δρόμο τους συμβασιούχους παρατασιούχους και να κάνει προσλήψεις από τους πίνακες του ΑΣΕΠ. Αλλη μια συριζαϊκή αλητεία ολοκληρώνεται.

Οπως αναμενόταν, το ΣτΕ ευλογεί τις περικοπές των συντάξεων

Μπορεί διάφοροι μεγαλοδικηγόροι και λοιποί «παράγοντες» να καλλιεργούσαν στους συνταξιούχους ελπίδες ότι το ΣτΕ θα κρίνει «σίγουρα» αντισυνταγματική την προνομοθετημένη ρύθμιση για το νέο πετσόκομμα των συντάξεων από 1.1.2019 (είχαν ασφαλείς πληροφορίες έλεγαν κάποιοι απ' αυτούς, για να εξασφαλίζουν ραδιοτηλεοπτική προβολή), όμως το δικαστήριο που είναι ταγμένο να υπηρετεί «το δίκαιο του μονάρχη» τους διαψεύδει για μια ακόμα φορά. Με μια... αριστουργη-

ματικά στημένη απόφασή του (με οριακή πλειοψηφία 13 προς 12, σύμφωνα με όσα διέρρευσαν - για να φαίνεται ότι τάχα το πάλεψαν το πράγμα και ήταν τόσο δύσκολη η υπόθεση που διχάστηκαν), η Ολομέλεια του ΣτΕ έκρινε συμβατά με το Σύνταγμα τον επανυπολογισμό των συντάξεων και το πετσόκομμα της «προσωπικής διαφοράς».

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι ανώτατοι διοικητικοί δικαστές ευλογούν μνημονιακά μέτρα. Το έχουν κάνει σε όλες τις προηγούμενες περιπτώσεις, εκτός από εκείνες που

αφορούν δικαστικούς και караβανάδες. Μόνο για την πάρτη τους και για άλλα επίλεκτα στελέχη του κρατικού μηχανισμού (όχι για τους δημόσιους υπάλληλους που κάνουν τη «λάντζα») βρίσκουν αντισυνταγματικότητες. Το ίδιο κάνουν και σε άλλα ζητήματα. Όταν είναι να προστατεύσουν τα συμφέροντα των καναλαρχών, βρίσκουν αντισυνταγματικό το νόμο. Όταν όμως πρόκειται για περιβαλλοντικά εγκλήματα, τότε τάσσονται με την πλευρά κυβέρνησης-καπιταλιστών.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Την Τρίτη κλείνει 68 χρόνια ζωής ο άνθρωπος που μας φόρτωσε τον Αλέξη Τοίπρα, εκείνος που έχει γενέθλια την ημέρα θανάτου του Χαρίλαου Φλωράκη. Ο Αλέκος Αλαβάνος ντε, ο δεινός αβρός (διαβάζεται και ως μία λέξη) αριστερός.

Μάη όμορφε μήνα μου με άνθη φορτωμένη
όλο τον κόσμο γέμισες πολύχρωμα λουλούδια
μόνο σ' εμάς εφόρτωσες ετούτα τα λαμόγια
γεμάτα αγκάθια και βρωμιές, γεμάτα από φτυσίδια
που ολημερίς τους ρίχνουνε από τα καφενεία
από πλατείες και στενά, από φτωχά δυάρια.

«Η πολιτική, όπως ακριβώς το τροπικό δάσος, ανατροφοδοτείται από την ίδια της την αποσύνθεση» (Paul Carvel).

Χάσαμε τη γη κάτω από τα πόδια μας στο άκουσμα της τρομερής ειδήσης: Ο Κούλης (cool is) στα χέρια των Τούρκων, την ώρα που αυτοί ακόμα κρατούν τους δύο ένστολους εργαζόμενους Έλληνες! Ωιμέ, αλί Αλή κι άλλοι τρεις Αλή. Ενας από τους μικρότερους σε ηλικία πολιτικούς κρατούμενους (θυμάστε; Επί χούντας ντε), παρά λίγο θα ξαναέπαιρνε έναν παρεμφερή τίτλο! Αν και προηγήθηκε η αναγόρευσή του σε πωλητικό κρατούμενο. Βλέπετε, δυστυχώς ούτε το διεθνές δίκαιο ούτε οι τοπικοί νόμοι προστατεύουν επαρκώς την ανοησία, απ' όπου κι αν προέρχεται...

«Αμέριμνη η ζωή του νοικοκύρη / δεν κάνει τούμπες, δεν έχει φτερά / και κάποτε σκυμμένος στο ποτήρι / στο σκύψιμο γυρεύει τη χαρά. / Μοχτάει σκληρά και δεν σηκώνει μύτη / και οικονομάει το χρήμα του σοφά / στα εξήντα του αγοράζει κάποιο σπίτι / και μπαίνει μες στο σπίτι και ψοφά» (Ασημάκης Πανσέληνος).

Φουντώνουν τα σενάρια για υποψηφιότητα του Θοδωρή Ζαγοράκη στον δήμο Θεσσαλονίκης και η στήλη τρίβει τα μπροστινά πόδια της με άγρια χαρά, γιατί ξέμεινε από το ραφιναρισμένο υλικό ευφραδών διανοούμενων και πνευματικών ογκόλιθων εν γένει. Ο λαμπρός ευρωβουλευτής (σύνθετη λέξη εκ του «ευρώ» και «βουλή»: «Θέληση για ευρώ» σε ελεύθερη απόδοση) της Νέας Δημοκρατίας, ομορφάντρας και δεινός ρήτορας (κάτι σαν μια αρσενική Αυλωνίτου να 'ούμε), έχει αρχίσει συζητήσεις ενόψει των αυτοδιοικητικών εκλογών του 2019, προκειμένου να είναι ο υποψήφιος του κόμματος στη Θεσσαλονίκη. Και μάλιστα με τη στήριξη τίνος λέτε; Σωστά σ' οστά μαντέψατε. Του Ιβάν του τρομερού, του κουμπουροφόρου τσάρου της συμβασιλεύουσας. Κάποιοι μάλιστα λένε ότι ο Ζ-αγοράκης έχει και τη συναίνεση του Κούλη! Θα ζήσουμε λαμπρές μέρες.

«Γίνε ό,τι θέλεις. Ενας ονειροπόλος. Ενας ανένταχτος. Ενας αραχτός. Ενας ερευνητής. Ενας ακτιβιστής. Ενας ανύπαρκτος. Ενας θεατής. Ενας δάσκαλος. Μόνο αυτό που προσπαθούν με τόσο πείσμα να σε κάμουν, πρόσεξε μη γίνεις. Ενας χρήσιμος ηλίθιος» (Αλκυόνη Παπαδάκη).

Κι η λαϊκή μούσα εκεί, ολοένα μουρμουρίζει:
Αλέξη δεν ζαλίζεσαι; Πώς δεν ξερνάς; Πώς στέκεις
με τόσες τούμπες στο λεπτό που κάνεις σαν φουρφούρι;
Πάντως εμάς μας ζάλισες, καθημέρ'να ξερνάμε
όχι μόνο απ' τη ζάλη μας, μα κι από την αηδία.
Ω, είσαι χαρισματικός! Ρε συ, δεν έχεις ταίρι!
Εχουμε πάθει άπαντες την πλάκα μας μαζί σου.

«...Λόγου χάρη, ο Milton που έγραψε για πέντε λίρες στερλίνες τον “Χαμένο Παράδεισο” ήταν ένας μη παραγωγικός εργάτης. Αντίθετα, ο συγγραφέας που προσφέρει εργοστασιακή εργασία για τον βιβλιοπώλη του είναι ένας παραγωγικός εργάτης. Ο Milton έχει παραγάγει τον “Χαμένο Παράδεισο” για τον ίδιο λόγο που παράγει μεταξύ ένας μεταξοσκώληκας. Ήταν μια δραστηριότητα της φύσης του. Πούλησε αργότερα το προϊόν του προς πέντε λίρες. Ο φιλολογικός όμως προλετάριος της Λειψίας, που παράγει βιβλία κάτω από τη διεύθυνση του βιβλιεμπόρου του (λ.χ. εγχρησίδα πολιτικής οικονομίας) είναι ένας παραγωγικός εργάτης, επειδή το προϊόν του είναι εξαρχής υπαγόμενο στο κεφάλαιο και γίνεται μόνο για να αξιοποιηθεί. Μία τραγουδίστρια που πουλάει για δικό της λογαριασμό το τραγούδι της είναι ένας μη παραγωγικός εργάτης. Όμως η ίδια τραγουδίστρια που την έχει προσλάβει ένας επιχειρηματίας, ο οποίος τη βάζει και τραγουδάει για να βγάλει λεφτά, είναι ένας παραγωγικός εργάτης επειδή παράγει κεφάλαιο» (Karl Marx - «Θεωρίες για την υπεραξία»).

Κοκκινোসκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Δικέφαλοι σε αντίθετη πορεία

Η κατάκτηση του Κυπέλλου από τον ΠΑΟΚ, όπως ήταν φυσικό, είχε άμεσο αντίκτυπο στην επικοινωνιακή εικόνα των δυο φιναλίστ. Την επαύριο του τελικού, τα δημοσιογραφικά επιτελεία των δυο ομάδων προσπάθησαν να διαχειριστούν τα δεδομένα που δημιουργήθηκαν. Ξεκινώντας από τους κιτρινόμαυρους, εκτός από την απώλεια του Κυπέλλου, είχαν να διαχειριστούν και την αγωνιστική παρουσία της ομάδας, που αποδείχτηκε ένα πολύ δυνατό επικοινωνιακό στραπάτσο για τον Μελισσανίδη. Η επικράτηση του δικέφαλου του βορρά ήταν σαρωτική και το τελικό σκορ θα είχε πάρει διαστάσεις θριάμβου, αν οι παίκτες του ΠΑΟΚ ήταν πιο προσεχτικοί στην τελική προσπάθεια. Και μόνο το γεγονός ότι καλύτερος παίχτης της ΑΕΚ ήταν ο τερματοφύλακός της αποδεικνύει ότι οι κιτρινόμαυροι δεινοπάθησαν στον αγωνιστικό χώρο.

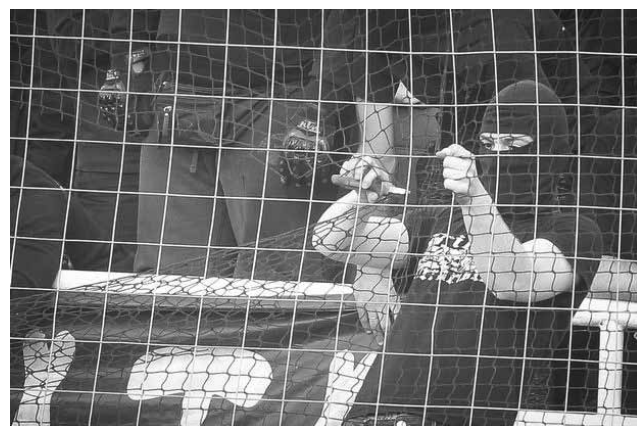
Η εξέλιξη του τελικού έφερε σε πολύ δύσκολη θέση το σύστημα Μελισσανίδη, το οποίο όλο το προηγούμενο διάστημα προσπαθούσε να πείσει ότι η ΑΕΚ δεν είχε την ανάγκη των δικαστικών αποφάσεων και ότι δικαία κατέκτησε τον τίτλο, αφού ήταν η καλύτερη ομάδα του πρωταθλήματος. Η αγωνιστική παρουσία των κιτρινόμαυρων στον τελικό του ΟΑΚΑ «ακύρωσε» την επικοινωνιακή προσπάθεια και άφησε εκτεθειμένα τα «παπαγαλάκια» του Μελισσανίδη. Ένα σημαντικό ποσοστό των οπαδών της ΑΕΚ, αμέσως μετά τον τελικό του Κυπέλλου, συμμετέχοντας στις διαδικτυακές συζητήσεις των αθλητικών ιστοσελίδων, έκανε κριτική στον ισχυρό άνδρα της κιτρινόμαυρης ΠΑΕ και τον καλούσε να βάλει το χέρι στην τσέπη για να ενισχύσει το έμψυχο δυναμικό της ομάδας. Σε απλά ελληνικά, ένα σημαντικό μέρος του κόσμου της ΑΕΚ, ξεπερνώντας την ευφορία από την κατάκτηση του πρωταθλήματος, έθετε τα δεδομένα της ομάδας στη σωστή βάση και ζητούσε το αυτονόητο από τον Μελισσανίδη.

Μπροστά στον κίνδυνο να τρωθεί η εικόνα του μεγάλου ηγέτη, ο κιτρινόμαυρος δημοσιογραφικός εσμός ανέλαβε δράση και προσπάθησε να βγάλει από το κάδρο το αφεντικό του, φορτώνοντας την ευθύνη για την απώλεια του Κυπέλλου στον προπονητή της ομάδας, Μανόλο Χιμένεθ. Κατά τη διάρκεια της αγωνιστικής περιόδου, αρκετές φορές το επικοινωνιακό επιτελείο της ΑΕΚ έπλεξε το εγκώμιο του Μελισσανίδη για την επιλογή του να επιλέξει τον ισπανό προπονητή για τον πάγκο της ΑΕΚ. Σύμφωνα με τα κιτρινόμαυρα «παπαγαλάκια», ο Χιμένεθ ήταν ένας από τους

βασικούς συντελεστές της αγωνιστικής πορείας της ΑΕΚ προς τον τίτλο. Όλα αυτά άλλαξαν μετά το στραπάτσο του τελικού και ο Χιμένεθ, «θυσιάστηκε» για να διασωθεί το μεγάλο αφεντικό. Οι «αναλύσεις» για λάθος επιλογές στην ενδεκάδα και για ατολμία κατά τη διάρκεια του αγώνα είχαν την τιμητική τους και ο κάθε «ειδικός αναλυτής» είχε να προσάψει και κάτι στον κιτρινόμαυρο προπονητή.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν, εκτός από την προστασία του Μελισσανίδη, η κριτική στον Χιμένεθ σχετίζεται και με τη συνέχιση της παρουσίας του στον κιτρινόμαυρο πάγκο (υπάρχουν δημοσιεύματα που θέτουν υπό αμφισβήτηση την παραμονή του). Είναι όμως σίγουρο ότι εκτός από την αγωνιστική εικόνα των παιχτών της ΑΕΚ στον τελικό, υπάρχει και ένας επιπλέον λόγος, που επέβαλε την προσπάθεια αποπροσανατολισμού των οπαδών της ΑΕΚ. Από τα δημοσιεύματα για τους μέχρι στιγμής μεταγραφικούς στόχους της ομάδας προκύπτει ότι ο Μελισσανίδης δεν έχει σκοπό να βάλει το χέρι στην τσέπη και να πάρει παίκτες από το «πάνω ράφι». Συνεπώς, θα πρέπει να προετοιμαστούν από τώρα οι κιτρινόμαυροι οπαδοί και να διαμορφωθεί το έδαφος για την απομάκρυνση του Χιμένεθ, αν προβάλλει παράλογες απαιτήσεις για την ενίσχυση του έμψυχου δυναμικού της ομάδας.

Αντιστρόφως ανάλογη είναι η κατάσταση για τον δικέφαλο του βορρά. Το δημοσιογραφικό επιτελείο του ΠΑΟΚ εκμεταλλεύτηκε στο έπακρο την κατάκτηση του Κυπέλλου και την αγωνιστική παρουσία των παιχτών της ομάδας στον τελικό για να αντιστρέψει το αρνητικό κλίμα που υπήρχε μετά την εισβολή του Σαββίδη με το κουμπούρι. Όλο το προηγούμενο διάστημα, η διοίκηση, ο προπονητής και οι παίκτες του ΠΑΟΚ προσπαθούσαν να πείσουν ότι το αθηναϊκό κατεστημένο με τις κατευθυνόμενες δικαστικές αποφάσεις τους έκλεψε τον τίτλο του πρωταθλητή, που είχαν κατακτήσει εντός των αγωνιστικών χώρων.

Απαντες συμφωνούν ότι ο ΠΑΟΚ κυριάρχησε στον τελικό του κυπέλλου και ανάγκασε την ΑΕΚ σε ρόλο κομπάρσου. Την επιτυχία αυτή την πιστώνεται ο προπονητής του ΠΑΟΚ, Ραζβάν Λουτσέσκου, ο οποίος επέλεξε να παίξει η ομάδα του με έναν «κόφτη».

λο του πρωταθλητή, που είχαν κατακτήσει εντός των αγωνιστικών χώρων. Το επιχείρημα των ανθρώπων του ΠΑΟΚ ήταν ότι η ομάδα τους είχε παίξει το καλύτερο ποδόσφαιρο και είχε κατακτήσει τους περισσότερους βαθμούς, όμως έπεσε θύμα της συμμαχίας Μελισσανίδη - Μαρινάκη που δεν ήθελε να πάει ο τίτλος του πρωταθλητή στη Θεσσαλονίκη. Η σαρωτική επικράτηση του ΠΑΟΚ στον τελικό τους έδωσε και την «απόδειξη» των ισχυρισμών τους, αφού η αγωνιστική διαφορά των δυο ομάδων ήταν χασοτική.

Αντίθετα με τον τρόπο που κινήθηκε το επιτελείο της ΑΕΚ, στη Θεσσαλονίκη επέλεξαν να προβάλουν τους παίκτες της ομάδας και να «κρύψουν» τη διοίκηση και τον Σαββίδη. Με τον τρόπο αυτό προσπάθησαν να μεταφέρουν τη συζήτηση στα τεκταινόμενα εντός του αγωνιστικού χώρου, όπου είχαν σαφές προβάδισμα και να κρύψουν τις ευθύνες του Σαββίδη, ο οποίος με την επιλογή του να μπει με το όπλο στον αγωνιστικό χώρο της Τούμπας στο ντέρμπι με την ΑΕΚ μηδένισε τις ελπίδες της ομάδας του να πάρει το πρωτάθλημα. Ο στόχος των ΠΑΟΚ-τζήδων επιτεύχθηκε σε μεγάλο βαθμό, αφού η συζήτηση μεταφέρθηκε εκεί που ήθελαν και η πλειοψηφία των φιλάθλων αναγνώρισε την ανωτερότητά τους στον αγωνιστικό χώρο.

Σε αυτό βοήθησε και το γεγονός ότι η συμπεριφορά των οπαδών και των δυο ομάδων εντός του γηπέδου ήταν σε «επιτρεπτά» όρια, σε σχέση με τα όσα είχαν διαδραματιστεί σε διάφορες περιοχές της Αθήνας πριν την έναρξη του τελικού. Η κατάκτηση του Κυπέλλου εκτός από την επικοινωνιακή διάσταση είχε και δυο ακόμη ουσιαστικές πλευρές που δίνουν στη διοίκηση του ΠΑΟΚ ευχέρεια για τους μελλοντικούς χειρισμούς της. Αφενός εκτόνωνσε την ένταση που υπήρχε τους οργανωμένους οπαδούς του ΠΑΟΚ, οι οποίοι πανηγυρίζουν για την κατάκτηση του Κυπέλλου και ταυ-

τόχρονα παρηγορούνται για την απώλεια του πρωταθλήματος με το επιχείρημα ότι τους το «έκλεψε» το αθηναϊκό κατεστημένο και αφετέρου περιορίζει την πίεση για ενίσχυση του ρόστερ της ομάδας.

Από την πλευρά της διοίκησης του ΠΑΟΚ υπάρχουν «διαρροές» ότι ο Σαββίδης και οι συνεργάτες τους έχουν ξεκινήσει την προσπάθεια για να ενισχύσουν την ομάδα και ψάχνουν για να βρουν παίκτες που μπορούν να κάνουν τη διαφορά. Στο άμεσο μέλλον θα φανεί αν τελικά αποφασίσει ο Σαββίδης να ρίξει εκ νέου φράγκα για να κάνει μεταγραφές, όμως ακόμη και αν αποφασίσει να αρκεστεί σε «διορθωτικές» κινήσεις, δε θα έχει ιδιαίτερη πίεση από τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας, αφού οι περισσότεροι από αυτούς είναι πεισμένοι ότι αν το πρωτάθλημα κριθεί εντός των αγωνιστικών χώρων, η ομάδα τους θα κατακτήσει τον τίτλο ακόμη και αν δεν κάνει καμία μεταγραφή.

Θα κλείσουμε την αναφορά μας στον τελικό του Κυπέλλου με ένα σχόλιο για τον ισπανό διαιτητή του τελικού. Από αυτά που είδαμε δε δικαίωσε τον ντόρο για το όνομα του και θα πρέπει να αισθάνεται τυχερός που δεν του έτυχε κάποια δύσκολη φάση, γιατί δεν έπαισε ότι θα μπορούσε να ανταποκριθεί με επιτυχία. Αν και ο αγώνας δεν είχε ιδιαίτερες δυσκολίες, έκανε αρκετά λάθη στον πειθαρχικό τομέα, με αποκορύφωμα την αποβολή του Βράνιες. Ο διαιτητής «έχασε» τη φάση, δεν είχε πλήρη εικόνα της «κορονομαχίας» μεταξύ των παιχτών των δυο ομάδων, μετά την κόκκινη κάρτα στον Μαουρίτσιο για σκληρό μαρκάρισμα στον Αραούχο (σωστή απόφαση), παρασύρθηκε από τον Βιεϊρίνια και έδειξε μια δεύτερη κίτρινη κάρτα που δε θα την δόανε ούτε ο Σαββίδης.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Η υπόθεση της μεταγραφής του Λάζαρου Χριστοδουλόπουλου από την ΑΕΚ στον Ολυμπιακό, όπως όλα δείχνουν, θα είναι το θέμα που θα απασχολήσει την αθλητική επικαιρότητα το επόμενο χρονικό διάστημα. Μαρινάκης και Μελισσανίδης βρήκαν ένα ακόμα πεδίο αντιπαράθεσης, προς μεγάλη χαρά των απανταχού αθλητικογράφων. Από την πλευρά του παίκτη ισχυρίζονται ότι το συμβόλαιό του με την ΑΕΚ ήταν 1+1 χρόνο, εφόσον ήθελε ο παίχτης να παραμείνει και μετά τις 30/6/2018, ενώ από την πλευρά της ομάδας ισχυρίζονται ότι μπορούν να το ενεργοποιήσουν ανεξάρτητα από το αν θέλει ή όχι ο παίχτης και πως θα αποδειχτεί ότι έχουν δίκιο μόλις το καταθέσουν στην Ομοσπονδία.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Ισως αρπάξεις απ' τη γη μου και την τελευταία σπιθαμή.
Ισως ταΐσεις στις φυλακές τη νιότη μου,
Ισως μου κλέψεις την κληρονομιά του παππού μου -πιθάρια, έπιπλα και σκεύη-,
Ισως καθίσεις πάν' απ' το χωριό μας σαν εφιάλτης τρόμου,
Εχθρέ του ήλιου,
Αλλά δεν παζαρεύω.
Κι ως τον ύστατο χτύπο της καρδιάς μου θ' αντιστέκομαι.**

► Σιωναζιστές δολοφόνοι.

► Ή η «καλύτερη δημοκρατία στη Μέση Ανατολή».

► Οι δολοφονίες των Παλαιστίνιων «δώρο» του Ισραήλ στην πρεσβεία των ΗΠΑ στην Ιερουσαλήμ.

► Γάζα πολύπαθη και Γάζα ματωμένη.

► Και η κυβέρνηση των δοσιλόγων για άλλη μια φορά παρατάσσει τους πραιτωριανούς της για την προστασία της πρεσβείας του σιωναζιστικού μορφώματος.

► Πάντα στο όνομα των καλών (και θερμών) σχέσεων Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ.

► Νίκη στα όπλα της παλαιστινιακής αντίστασης!

► Γιατί οι ξεριζωμένοι Παλαιστίνιοι διεκδικούν το δικαίωμα στην Αλ Αουντα και θα το κατακτήσουν!

► Με την αλληλεγγύη των λαών όλου του κόσμου.

► «Η υπόλοιπη κυβέρνηση αποτελούνταν αποκλειστικά από αστούς πολιτικούς, που εκπροσωπούσαν τη νομιμότητα του συμμαχικού αγώνα. Ωστόσο, προερχόμενοι από το πολιτικό σύστημα του μεσοπολέμου, οι πολιτικοί αυτοί δυσκολεύονταν να παρακολουθήσουν τις οξείες κοινωνικές και πολιτικές ανακατατάξεις και αντιθέσεις που είχαν σηματοδέψει τα τριάντα χρόνια της Κατοχής. Τους έθελε σιδηρόπλοκο συμβόλιζε την παραδοσιακή εξουσία και ιεραρχία, και τους ενδιέφερε να αναθερμάνουν τις σχέσεις τους με τους κρατικούς αξιωματούχους που είχαν παραμείνει στη χώρα. Θεώρησαν, λοιπόν, ότι όφειλαν – για να μην γίνουν οι Έλληνες “Κερένς” - να ενωθούν με τις αντιαρματικές δυνάμεις που είχαν ήδη κινητοποιηθεί για να αντιμετωπίσουν το φάσμα της κομμουνιστικής επανάστασης. Έτσι, οι άνδρες των Ταγμάτων Ασφαλείας Πελοποννήσου μεταφέρθηκαν αρχικά στις φυλακές του Ναυπλίου και, στη συνέχεια, απέναντι, στις Σπέτσες, όπου “δεν είχε πατήσει το πόδι του” ο ΕΛΑΣ. Μετάξυ 11ης και 13ης Οκτωβρίου, η Αστυνομία προέβη χωρίς

εντάσεις στη σύλληψη των δοσιλόγων υπουργών που είχαν παραμείνει στη χώρα. Κατά τ' άλλα, στην πρωτεύουσα, η μεταβίβαση εξουσίας διεξήχθη ομαλά, σαν μια οικογενειακή υπόθεση: χαρακτηριστικά, ο απερχόμενος πρωθυπουργός Ράλλης εξέδωσε ανακοινωθέν παραίτησης στις 12 Οκτωβρίου, πληροφορώντας τον αρχηγό της Αστυνομίας ότι την επομένη θα ήταν διαθέσιμος για να τον συλλάβουν. Σημείωσε 39. Κάποια χαρακτηριστικά στιγμιότυπα της νοστορπίας των φιλελεύθερων αστών πολιτικών στις αρχές Οκτωβρίου του 1944: οι υπουργοί Κ. Ρέντης και Σ. Βενιζέλος που παραιτήθηκαν σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την κατανομή των εδρών στο κυβερνητικό σχήμα. Ο Θ. Τσάτσος ο οποίος δήλωνε συγκινημένος που μπορούσε να φοράει την τιμημένη στολή του Έλληνα αξιωματικού. Ο Π. Κανελλόπουλος κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για την παράδοση του Τάγματος Ασφαλείας της Τρίπολης υπό τη διοίκηση του Διον. Παπαδόγκωνα που ξαναβρίσκει “τους παλιούς πολιτικούς του φίλους” και κάνει λόγο για τους “πατριώτες αξιωματικούς” των Ταγμάτων Ασφαλείας» (Δ. Κουσουρή, «Δίκες των δοσιλόγων, 1944-1949», σελίδες 108-109).

► Εδώ να θυμίσουμε την αφήσα της Εθνικής Αλληλεγγύης: «Λαϊκά δικαστήρια για τους προδότες – Προστατευτικά ιδρύματα για τα θύματα».

► «Η θέση των αστυνομικών δεν είναι απέναντι στο λαό που διεκδικεί» - ούτω πως οι μπάτσοι ή «εργαζόμενοι των σωμάτων ασφαλείας» μετατρέπονται σε «παιδιά του λαού». Τάδε έφη Ν. Καραθανασόπουλος, κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του Περισοῦ και μέλος

της Κεντρικής Επιτροπής του στην ετήσια Γενική Συνέλευση της «Ενωσης Αξιωματικών Αστυνομίας Αττικής». Εδώ να θυμηθούμε και το σύνθημα «Λαός κι αστυνομία, η δύναμη είναι μία» (ή, ακόμα δεν τον είδαμε, Γιάννη τον εβγάλαμε).

► Στην ίδια ομιλία του ο Καραθανασόπουλος είπε: «Δεν μπορεί να υπάρχει μέσα στην Αστυνομία ένας επιπλέον σούπερ κατασταλτικός μηχανισμός, όπως τα ΜΑΤ. Τα ΜΑΤ, δηλαδή, πρέπει να καταργηθούν και γενικότερα όλοι οι αστυνομικοί ποτέ, και τώρα και στο μέλλον, να μη σηκώσουν γκλομπς ενάντια στο λαό που αγωνίζεται». Και, όπως είναι γνωστό, η αστική τάξη τείνει ευήκοον ους στα κελεύσματα του «Κ».Κ.Ε.

► Αλήτες είναι τα ΜΑΤ κι οι ασφαλίτες!

► Yeah!

► Φοιτητικές εκλογές. Χα!

► Τη σύσφιγξη των σχέσεων κυβέρνησης Συριζανέλ-Ισραήλ δεν τη βλέπει ο αρθρογράφος Σπ. Μαριτίνας, www.avgi.gr, 16 Μαΐου 2018. «Το Ισραήλ δεν αισθάνεται να απειλείται μόνο από τις σφεντόνες αλλά και από το Twitter».

► Η κυβέρνηση «επανεξετάζει» το τέλος 2% σε κινήτα (που, όμως, το εφαρμόζει άψογα...).

► Και, συ, πλήρωνε, σύνθητες υποζύγιο.

► «Παλαιστίνη: πού είναι η διεθνής κοινότητα;». Αγωνιώδες το ερώτημα στην www.avgi.gr, 16/5/2018. Η διεθνής ιμπεριαλιστική κοινότητα, για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους.

► Διεθνής Αμνησία.

► Θυμόσαστε το σύνθημα

Σαμήχ αλ Κάσεμ

«Κανένας μόνος του στην κρίση» και τα επακόλουθά του; Ε, λοιπόν, πλέον έχουμε και την κυβερνητική www.avgi.gr, 16/5/2018, που προτείνει ανάλογη λύση: «Οργανώσεις παραγωγών νέου τύπου - Κανένας μόνος του δεν μπορεί να αντέξει στον παγκόσμιο ανταγωνισμό». Τα ψεύτικα, τα λόγια τα μεγάλα.

► «Οι πυρηνικές εγκαταστάσεις του Ισραήλ είναι καλά κρυμμένες στην έρημο του Νεγκέβ, κοντά στην πόλη Ντιμόνα. Και ο Νετανιάχου προφανώς θεωρεί ότι μόνο αυτός δικαιούται να κατέχει πυρηνικό εξοπλισμό». Γ. Καρτάλης, www.tovima.gr, 13/5/2018.

► «Αλλαγή Συντάγματος Σκοπίων και απελευθέρωση των δύο Ελλήνων αξιωματικών» - Κ. Μητσστάκης στο Ε.Λ.Κ. Ακριβώς έτσι και η θέση του Περισσού... «αυτούς που αποτελούν τον εθνικό κορμό», που λέει και το τραγούδι.

► «Κτήνη» ο χαρακτηρισμός του Τραμπ για μετανάστες. Μάλλον κοίταγε τον καθρέφτη...

► Σαρδόνιο μειδίαμα: «Εκδήλωση για συσπείρωση του ΣΥΡΙΖΑ» - πώς λέγαμε κάποτε, «την κουτάλα της αλλαγής»...

► Ομοιος ομοίω αεί πελάζει.

► Εξ ου και οι «πράσινες» παρουσίες στην κυβέρνηση.

► «Φανταστείτε όμως ότι ένας δουλοκτήτης, που έχει 100 δούλους, πολεμάει μ' ένα δουλοκτήτη, που έχει 200 δούλους, για ένα πιο “δίκαιο” ξαναμοίρασμα των δούλων. Είναι φανερό ότι η χρησιμοποίηση σε μια τέτοια περίπτωση της έννοιας “αμυντικός” πόλεμος ή “υπεράσπιση της πατρίδας” θα ήταν πλαστογραφία της ιστορίας και στην πράξη θα σήμαινε καθαρή εξαπάτηση του απλού λαού, του μικροαστού, του αμόρφωτου ανθρώπου από τους επιτήδειους δουλοκτήτες...» Β.Ι. Λένιν, «Σοσιαλισμός και Πόλεμος».

► Από 20% σε 5% ο φόρος τηλεοπτικών διαφημίσεων. Ε, να μην υπάρξει και «δωράκι» για τους βαρόνους;

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ 14 Μάη του 2017 - Παλινόρθωση της Μοναρχίας. Αυτό γράφει το πλακάτ του γάλλου διαδηλωτή, με τη φωτογραφία του Μακρόν με στολή και περούκα αυτοκράτορα. Δε νομίζουμε πως χρειάζονται περαιτέρω σχόλια. Να θυμίσουμε μόνο πως ο Μακρόν (ακολουθώντας το παράδειγμα του Ομπάμα) χρησιμοποίησε την Αθήνα και τον αρχαιολογικό χώρο της Πνύκας ως ντεκόρ για να «απλώσει» το... δημοκρατικό κήρυγμά του, εμφανιζόμενος ως... αναμορφωτής της Ευρώπης. Και ο Τσίπρας με την παρέα του... κρατούσαν το φανάρι σ' αυτό το όργιο της ιμπεριαλιστικής υποκρισίας ενός αντιδραστικού πολιτικού.

◆ «Ο Τραμπ είναι φίλος της Σιών». «Τραμπ, κάνε το Ισραήλ μεγάλο». Γέμισε με γιγαντοαφίσες, αφίσες και κρεμαστά πλακάτ η επικράτεια της σιωνιστικής οντότητας, για να γιορτάσει

τη μεταφορά της αμερικάνικης πρεσβείας από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ. Μέθυσε από τη χαρά ο σιωνιστικός όχλος. Η ποδοσφαιρική ομάδα «Μπεϊτάρ» μετονομάστηκε σε «Μπεϊτάρ Τραμπ». Κι εμείς θυμόμαστε με οργή ότι ήταν ο Τσίπρας που έγραψε ότι η Ιερουσαλήμ είναι «η ιστορική πρωτεύουσα του Ισραήλ». Πριν αναλάβει ο Τραμπ. Οχι, δεν αντανάκλα σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό αυτή η ντροπή. Οφείλουμε, όμως, να το αποδείξουμε έμπρακτα αυτό. Με τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης προς τον ηρωικό παλαιστινιακό λαό, που χρόνια τον αισθανόμαστε σαν αδελφό μας.

◆ «Σ' ευχαριστούμε, Κύριε Ιησού, για τον πρόεδρο Τραμπ», γράφει το πλακάτ. Είναι βέβαια από την προεκλογική περίοδο, όμως εμείς τουλάχιστον δεν παίρνουμε όρκο ότι δε θα δούμε να επαναλαμβάνεται με επιτυχία το... θαύμα του Ιησού.

◆ Σόλωνος και Χ. Τρικούπη είναι ανηρτημένο το παρόν. Φόρος τιμής (και όχι μόνο) στην επέτειο της 9ης Μάη του 1945.

Το εργάκι το έχουμε ξανα-δει. Μπορεί ν' αλλάζει λίγο η πλοκή, αλλά το φινάλε είναι πάντοτε το ίδιο. Γερμανία και ΔΝΤ «πλακώνονται» για τη «βιωσιμότητα» του ελληνικού χρέους, οι συριζαίοι μας λένε ότι μας συμφέρει να «είμαστε» με το ΔΝΤ, γιατί θέλει «γεν-ναία ρύθμιση» του χρέους και στο φινάλε ΔΝΤ και Γερμανία τα «βρίσκουν», επί του σχεδίου που από την αρχή υποστήριζε η Γερμανία.

Εκείνο που δε λένε στον ελληνικό λαό οι αλήτες της κυβερνητικής προπαγάνδας και τα παπαγαλάκια τους είναι πως οι διαφωνίες Γερμανίας-ΔΝΤ αναπτύσσονται πάνω σε

αναδιάρθρωσης με χρονική κλιμάκωση. Το αν θα τεθούν και όροι γι' αυτές τις διαδοχι-κές αναδιρθρώσεις δεν ενδι-αφέρει το ΔΝΤ. Μάλλον, για να ακριβολογούμε, και το ΔΝΤ θέλει να επιβληθούν όροι.

Η γερμανική θέση ήταν γνωστή από την εποχή του Σόιμπλε και ο Σολτς δεν είχε κανένα λόγο να την αλλάξει: «χρέος έναντι μεταρρυθμίσε-ων». Δηλαδή, όχι εφάπαξ ανα-διάρθρωση του χρέους, αλλά αναδιάρθρωση ανά τακτά χρονικά διαστήματα, η οποία θα συνοδεύεται από συγκεκρι-μένους όρους και, φυσικά, θα ελέγχεται από κάποιον ειδικό μηχανισμό εποπτείας (από την

έχουν πλέον αυτή την τεχνο-γνωσία, θέλουν το ΔΝΤ γιατί δεν έχουν ετοιμάσει ακόμα έναν αντίστοιχο ευρωπαϊκό μηχανισμό, που θα δρα χωρίς να λαμβάνει υπόψη το λεγό-μενο «πολιτικό κόστος» (όπως δρα το γερμανικό υπουργείο Οικονομικών, δηλαδή).

Ποιο είναι το καινούργιο που έχει δει το φως της δημοσιότη-τας τις τελευταίες μέρες; Οτι το γερμανικό υπουργείο Οικο-νομικών ζητά οι μελλοντικές αναδιρθρώσεις του χρέε-ους να τίθενται υπό το βέτο της γερμανικής Βουλής, στο βαθμό που δεν τηρούνται οι **δεσμεύσεις** από την ελληνική κυβέρνηση. Ούτε αυτό, όμως

να συμμετάσχει στο ελληνικό «πρόγραμμα». Στο Washnigton Group, όμως, που συνεδρίασε στις Βρυξέλλες την περασμέ-νη Δευτέρα (όχι σε επίπεδο υπουργών, αλλά σε επίπεδο εκπροσώπων) της Γερμανίας δεν ίδρωσε. Σύμφωνα με όσα διέρρευσαν στους ανταποκρι-τές στις Βρυξέλλες, το Βερο-λίνο σκλήρυνε περισσότερο τη στάση του. Για να αποδεχτεί τη ρύθμιση του χρέους, η Γερμα-νία απαιτεί να δημιουργηθεί ένα δεσμευτικό πλαίσιο, σύμ-φωνα με το οποίο κάθε φορά που θα γίνεται αναδιάρθρωση του χρέους (άρα ξεχάστε το εφάπαξ), αυτή να περνά από

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν παραιτούνται από τα... δικαιώματά τους

τεχνικά ζητήματα διαχείρισης και όχι επί της ουσίας. Κι ότι ο καυγάς είναι περισσότερο ένας καυγάς «κύρους». Γι' αυτό και στο τέλος τα «βρίσκουν». Τα «βρίσκουν» μάλιστα με κάτι αισχρά οικονομολογικά μπαλαμούτια, βάσει των οποί-ων κρίνουν ότι το ελληνικό χρέε-ος... έγινε «βιώσιμο».

Για να τελειώνουμε μ' αυτό το παραμύθι, ας πάμε μερικές εβδομάδες πίσω, στα τέλη του Απριλη, όταν συνεδρίασε στην έδρα του ΔΝΤ, στην πρωτεύ-ουσα των ΗΠΑ, το περιβόητο Washington Group. Μιλώντας στους δημοσιογράφους, ο Πολ Τόμσεν, μέλος της πρώτης τρόικας και πλέον επικεφαλής του ευρωπαϊκού τμήματος του ΔΝΤ, είπε: *«Έχουμε αποδεχτεί ότι τα μέτρα για το χρέος θα ενεργοποιηθούν μετά το τέλος του προγράμματος. Ζητούμενο τώρα είναι η στρατηγική και η ποσοτικοποίηση των μέτρων. Κάποια απ' αυτά **θα μπορού-σαν να ενεργοποιηθούν και αργότερα**, αρκεί να είναι συ-γκεκριμένα»*.

Αυτή η δήλωση υπονοούσε ότι έχει ήδη επέλθει **επί της αρχής** συμφωνία ΔΝΤ και γερμανικού υπουργείου Οικο-νομικών. Το ΔΝΤ δε ζητά αυτό-ματο μηχανισμό ρύθμισης του χρέους (το περιβόητο «γαλλι-κό κλειδί» και τέρμα για όλη την περίοδο αποπληρωμής ή μάλλον αναخرηματοδότησης των δανείων μέσω νέου δανει-σμού), όπως ισχυρίζεται η κυ-βερνητική προπαγάνδα, αλλά ένα σχέδιο που να «αποδεικνύ-ει» ότι θα εφαρμόζονται μέτρα

ίδια ή μια καινούργια τρόικα, δηλαδή).

Καμιά ασυμβατότητα δεν υπάρχει ανάμεσα στη θέση του ΔΝΤ και στη θέση της Γερμανίας. Ας θυμηθούμε τι έγινε την προηγούμενη φορά που υπήρξε «εμπλοκή» Γερμα-νίας-ΔΝΤ. Ήταν την άνοιξη του 2016, όταν το ΔΝΤ υποτίθεται ότι είχε στηλώσει τα πόδια ζητώντας την περιγρόθηση λεγόμενων μεσοπρόθεσμων μέτρων για το χρέος. Η οποία, φυσικά, ουδέποτε έγινε. Το ΔΝΤ παρέμεινε στο «πρόγραμ-μα», αρκούμενο στη διαβεβαί-ωση ότι θα ληφθούν αυτά τα μέτρα, «αν χρειαστεί». Και η αμέσως προηγούμενη «εμπλο-κή» ήταν το φθινόπωρο του 2012 και έληξε και αυτή με τη διαβεβαίωση ότι θα ληφθούν πρόσθετα μέτρα ανακούφισης του χρέους, «αν χρειαστεί».

Το σημαντικότερο που πρέ-πει να θυμηθούμε, όμως, είναι πως και το 2012 και το 2016, ο «συμβιβασμός» Γερμανί-ας-ΔΝΤ συνοδεύτηκε από εφιαλτικά πακέτα αντιλαϊκών μέτρων. Το ίδιο αναμένεται να γίνει και τώρα. Κι αν το ΔΝΤ δεν «μπει» στο ελληνικό «πρόγραμμα» για ένα διάστη-μα λίγο μεγαλύτερο των δυο μηνών και με ένα ποσό γύρω στα 2 δισ. ευρώ, το πιθανότερο είναι πως θα βρεθεί η φόρμου-λα να παραμείνει όπως μέχρι τώρα: ως σύμβουλος που έχει την τεχνογνωσία των σκληρών αντιλαϊκών πακέτων, μέσω των οποίων εξασφαλίζεται η δημο-σιονομική λιτότητα. Μολονότι και οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές

είναι καινούργιο. Ας θυμηθού-με τι έλεγε ο Τσακαλώτος στην ΕφΣυν, λίγο πριν πετάξει για το Βερολίνο για να συναντηθεί με τον Σολτς: *«Συζητώντας για τη μεταμνημονιακή παρακολού-θηση, είναι προφανές ότι **μερι-κές χώρες μας εμπιστεύονται λιγότερο και θα θέλανε κάποια conditionality (κάποιους όρους)**. Το πώς θα τηρούνται σε σχέση με το χρέος δεν έχει συζητηθεί ούτε και το πόσο αυ-στηροί θα είναι οι όροι. Μέχρι τώρα, το βασικό που συζητείται είναι να έχουμε ένα πρόγραμ-μα μεταμνημονιακής παρακο-λούθησης (post programme surveillance)»*.

Και ο «μεγάλος μας φίλος», ο Μοσκοβισί, που δεν προλα-βαίνει να μαζεύει μετάλλια και τιμές κάθε που έρχεται στην Ελλάδα, μας έχει πει ότι *«ένα ημιαυτόματο σύστημα είναι μάλλον η καλύτερη επιλογή»*. Τι σημαίνει «ημιαυτόματο σύστη-μα»; Οχι το «αυτόματο σύστη-μα» του «γαλλικού κλειδιού» (εφάπαξ ρύθμιση της αποπλη-ρωμής του χρέους ανάλογα με την πρόοδο του ΑΕΠ, για όλη την περίοδο αποπληρωμής), αλλά καθιέρωση κανόνων αποπληρωμής και ταυτόχρο-να εφαρμογή της υπό όρους, μέσω μηχανισμού παρακολού-θησης (τρίοικα).

Τīs τελευταίες μέρες το ΔΝΤ παίζει το παιχνίδι των δεσμευ-τικών προθεσμιών: πρέπει να παρθεί απόφαση μέχρι το επό-μενο Eurogroup (σε μια βδο-μάδα από τώρα δηλαδή), που να ικανοποιεί και το ΔΝΤ. Αλ-λιώς, το ΔΝΤ δεν προλαβαίνει

την έγκριση των κυβερνήσε-ων ή των κοινοβουλίων, όπου προβλέπεται αυτό (όπως στη Γερμανία).

Δεν είμαστε καθόλου σίγου-ροι ότι ΔΝΤ και Βερολίνο δεν έχουν (κατόπιν προσενενόη-σης) μοιραστεί τους ρόλους του «καλού» και του «κακού» μπάτσου. Όταν τίθενται ασφυ-κτικά χρονικά περιθώρια, ο εκ-βιασμός δεν είναι για το ΔΝΤ ή για τη Γερμανία, αλλά για την ελληνική κυβέρνηση. Στο φινάλε, όταν θα γίνει ο «συμ-βιβασμός» Γερμανίας-ΔΝΤ, ο Τσακαλώτος θα βρεθεί μπρο-στά στο... αιώνιο δίλημμα: take it or leave it (το δέχεσαι ή όχι, δεν υπάρχουν περιθώρια αλλαγών). Κι αυτό το έργο το έχουμε ξαναδεί. Οι Τσιπραιοι θα πρέπει να πάρουν την από-φαση: ή θα συμφωνήσουν ή θα πάνε σε εκλογές, για να συμ-φωνήσουν μετά (αυτοί ή οι δι-άδοχοί τους στην κυβέρνηση). Μπορεί και οι ιμπεριαλιστές να τους δώσουν ένα χρονικό «τράτο» για να κάνουν στο με-ταξύ εκλογές σε «ηρωικούς» τόνους.

Επαναλαμβάνουμε: το αποτέλεσμα είναι προδιαγε-γραμμένο, ανεξάρτητα από τη μορφή που θα πάρουν τα τε-λευταία επεισόδια του σίριαλ. Το μετα-Μνημόνιο θα περιλαμ-βάνει σκληρή ιμπεριαλιστική επιτροπεία, με στόχο να δια-τηρηθεί και να βαθύνει η κινε-ζοποίηση του ελληνικού λαού και να συνεχιστεί απρόσκοπτα η αποικιοκρατική πολιτική, με το ξεπούλημα των «ασημικών» του ελληνικού κράτους.

βαθύ κόκκινο

Κινέζικος ιμπεριαλισμός

Τίτλος άρθρου: «Η Κίνα δεν θα περιμένει» (Project Syndicate, «Τα Νέα», 9.5.2018).

Συγγραφέας: Πουν Χόι Γιου, πρόεδρος του Συμβου-λίου του Institute of New Structural Economics στο Πανεπιστήμιο του Πεκίνου.

Στόχος: η διακήρυξη των κοσμοκρατορικών προθέ-σεων του κινέζικου ιμπεριαλισμού, μ' έναν τρόπο που θυμίζει το κεντρικό σλόγκαν του Τραμπ: «Να ξανακά-νουμε την Αμερική μεγάλη».

«Οι στόχοι της Κίνας είναι εξαιρετικά φιλόδοξοι», γρά-φει ο Γιου. Και εξηγεί: *«Η πολιτική “μεταρρύθμισης και ανοίγματος” του Ντενγκ Σιαοπίνγκ επέτρεψε ένα οικο-νομικό θαύμα που έβγαλε από τη φτώχεια εκατομμύρια Κινέζους. Αποστολή του προέδρου Σι Τζινπίνγκ είναι όχι απλώς να ολοκληρώσει αυτό που ξεκίνησε ο Ντενγκ και να εξαλείψει τη φτώχεια, αλλά και να σφυρηλατήσει μια οικονομία που θα επαναφέρει την Κίνα στη θέση της με-γάλης παγκόσμιας δύναμης που κατείχε για το μεγαλύτε-ρο μέρος της καταγεγραμμένης ανθρώπινης ιστορίας»*.

Εκ του περισσού σημειώνουμε πως στη σύγχρονη Κί-να κάποιοι θεωρείται «μη φτωχός» αν έχει καταφέρει να βρει μια θέση εργασίας στα κάθε είδους βιομηχα-νικά κότεργα, για τις συνθήκες εργασίας των οποίων τόσα έχουν γραφεί. Επομένως, το μόνο που έχει αξία στη διακήρυξη του Γιου δεν είναι ο στόχος της εξάλει-ψης της φτώχειας (που σημαίνει περισσότερα βιομη-χανικά κότεργα), αλλά ο στόχος της μετατροπής της Κίνας σε «μεγάλη παγκόσμια δύναμη» του σύγχρονου καπιταλισμού, του μονοπωλιακού-ιμπεριαλιστικού κα-πιταλισμού.

Ο Γιου γνωρίζει πως αυτό προκαλεί αντιδράσεις από τους αντίπαλους ιμπεριαλισμούς: *«Αυτό ακριβώς το όραμα -που ο Σι αποκαλεί “κινέζικο όνειρο“- είναι που μοιάζει να αναστατώνει τη Δύση, σε σημείο να εισηγού-νται ορισμένοι ένα είδος συντονισμένης στρατηγικής ανάσχεσης»*. Δεν ανησυχεί όμως: *«Γεγονός είναι όμως πως η εσωτερική οικονομία της Κίνας, όπως και εκείνη των ΗΠΑ, είναι ήδη αρκετά ισχυρή ώστε να διασφαλίζει τη μελλοντική επιρροή της χώρας»*.

Ομως, μια ιμπεριαλιστική οικονομία δεν μπορεί να ζήσει μόνο με την εσωτερική αγορά της. Ειδικά με μια εσωτερική αγορά σαν αυτή της Κίνας, με τα μεροκά-ματα πείνας και τα ισχνά οικογενειακά εισοδήματα που καθιστούν εξ ορισμού αναιμική την καταναλωτική (άρα και την παραγωγική) ζήτηση. Μια ιμπεριαλιστική οικονομία ζει και αναπνέει κυρίως με την εξαγωγή κε-φαλαίου.

Γι' αυτό και ο Γιου περνάει, από την αυτάρεσκη δι-ακήρυξη περί αυτάρκειας, στην απειλή: *«Μια οπισθο-δρομική στρατηγική άκαμπτης ανάσχεσης είναι καταδι-κασμένη να αποτύχει. Ακόμα χειρότερα, θα μπορούσε να ωθήσει την Κίνα να στραφεί κατά της υφιστάμενης παγκόσμιας τάξης. Ο μόνος τρόπος, λοιπόν, να προστα-τευτεί αυτή η τάξη είναι να παραμείνει επαρκώς ελαστι-κή, ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και στις φιλο-δοξίες της Κίνας»!* Και συμπληρώνει με ιμπεριαλιστική αλαζονεία: *«Η άνοδος της Κίνας θα συνεχιστεί, είτε είναι έτοιμη για αυτό ή Δύση είτε όχι»!*

Είναι σαν να διαβάζεις τον «Ιμπεριαλισμό» του Λένιν. Μια ανερχόμενη ιμπεριαλιστική δύναμη απειλεί τους ανταγωνιστές της: ή θα μας δώσετε το μερίδιο που δι-καιούμαστε ή θα το πάρουμε μόνοι μας. Η απειλή για στροφή της Κίνας «κατά της υφιστάμενης παγκόσμιας τάξης» δεν υπονοεί μόνο εμπορικό και γενικότερα οι-κονομικό πόλεμο. Υπονοεί πόλεμο by all means, με όλα τα μέσα. Και στρατιωτικά, βεβαίως, καθώς ο πόλεμος εξακολουθεί να είναι η συνέχιση της πολιτικής με βίαια μέσα (Κλάουζεβιτς).

Σύσταση προς νέους και νέες (με το δικαίωμα της «λευκής κόμης»): Διαβάστε (ή ξαναδιαβάστε) τον «Ιμπεριαλισμό» του Λένιν. Θα σας βοηθήσει να κατα-νοήσετε τις εξελίξεις στο σημερινό κόσμο.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση